

GAFFA

OKTOBER 2012 GRATIS

Muse

Avslöjar sin
domedagsprofetia

Green Day

Festen från
helvetet

ICONA POP

REBEKKA KARIJORD

PETRA MARKLUND

DANIEL GILBERT

NÄÄÄK

Mando Diao

Befrielsen från
rockens bojor

Miss Li

Med intryck
från Europa

Moneybrother

Tillbaka med
ljudet av frihet

EXTRA!

STORT TILLÄGG OM UTBILDNING
JOBB OCH KARRIÄR

GREEN DAY

!UNO!

Nytt album ute nu!

MUSE

THE 2ND LAW

Nytt album ute 1 okt

INNEHÅLL

Oktober 2012

“Det verkar som att de vetenskapliga lagarna är emot oss.” MUSE S.28

JUST NU

14 SPOT:

Icona Pop, Näääk, Rebekka Karijord

20 MANDO DIAO

Tonsätter poeten Gustaf Fröding

24 GREEN DAY

En blev tre – släpper trilogi

26 MISS LI

Låter både det glada och det svarta få utrymme

28 MUSE

Förutspår universums undergång på nya albumet

30 MONEYBROTHER

Inspireras av resandets kraft

33 UTBILDNINGSTILLÄGG

GAFFA ger inspiration till ditt utbildningsval

66 FINALEN:

Glenn Hysén

ALLTID

05 INTRO

49 RECENSIONER

57 LIVE

Rekommendationer, intervjuer och konsertkalender

METALLSVENSKAN

SUPER ROCK WEEKEND

FREDAG
MESHUGGAH

SKITARC

**TORTURE
DIVISION**

LÖRDAG
WITCHCRAFT

ENTOMBED

COLDWORKER

26-27 OKTOBER
KULTURHUSET, ÖREBRO

Fredagsbiljett 295:-, Lördagsbiljett 295:-, 2-dagars 425:- + avgifter. ÅLDERSGRÄNS 18 ÅR
Biljetter säljes via ticnet.se, Örebrokompaniet, Najz Prajz Örebro, WeSC Örebro, T-Shirt Store Örebro

GAFFA
Järntorgsgatan 12-14
413 01 Göteborg
Tel: 031-711 59 00
www.gaffa.se

REDAKTION

Chefredaktör

Johan Lothsson johan@gaffa.se

Redaktionsassistenter

Daniel Magnusson daniel@gaffa.se
Andreas Bäckman andreas@gaffa.se

Art Director

Martin Ellgaard Fredriksen mf@gaffa.se

AD-assistenter

Nikolaj Lassen nikolaj@gaffa.se
Katrine Skriver Christensen katrine@gaffa.se

Omslag

Foto: Håkan Moberg
Make-up: Christine Carlberg
Stylist: Lena Buss

Ord

Ametist Azordegan, Anders Fridh, Andreas Fällman, Björn Schagerström, Camila Astorga Diáz, Christian Ploog, Daniel Andersson, David Winsnes, Fredrik Franzén, Fredrik Thorén, Hans Larson, Harald Broström, Jack Hildén, Jonathan Bengtsson, Josefín Bagge, Kirsi Räihä, Kristofer Hadodo, Mathilda Dahlgren, Magnus Sjöberg, Mats Almegård, Maria Stacke, Rebecka Horn, Robert Lagerström, Sofia Andersson, Tobias Öhgren, Tomas Lundström, Tomasz Swiesciak, Özgür Kurtoglu

Bilder

Håkan Moberg, Sofia Andersson, Fernando Valdéz

Praktikant

Andreas Hallén

ANNONSERING media.gaffa.se · Tel: 031-711 59 00

Per Lundberg GB per@gaffa.se · Tel: 031-357 02 60

John Adolfsson john@gaffa.se · Tel: 031-357 02 64

PRENUMERATION gaffa.se/prenumeration

UTGIVARE

GAFFA Sverige AB
Järntorgsgatan 12-14
413 01 Göteborg
Org.nr.: 556795-6023

Direktör & ansvarig utgivare

Per Lundberg GB per@gaffa.se

Kreativ direktör

Robert Borges robert@gaffa.se

Int. redaktör

Peter Ramsdal peter@gaffa.se

Ekonomi

Peder Gervig peder@gaffa.se

Distribution

distribution@gaffa.se

Administration

GAFFA Sverige AB
Vester Allé 15
DK-8000 Aarhus C
adm@gaffa.se

TRYCK

Stibo Graphic

Deadline nästa nummer 12 oktober

Nästa nummer av GAFFA kommer ut 2 november

nytt, nödvändigt och nyttigt

PETRA MARKKLUNDS framgångsrika jävla liv

ORD: ANDREAS BÄCKMAN

PETRA MARKKLUND HAR gjort sig känd som discodrottningen September. Hon har turnerat Asien, Europa och USA runt nästan konstant i tio år med sin glittriga eurodisco-pop. Och nu senast blev hon folkkär i Sverige i och med sin medverkan i *Så mycket bättre*. Nu står Petra

“Jag är inte en pryl som någon har uppfunnit.”

Marklund själv, utan något eurodisco-alias och utan några språkbarriärer. Tillsammans med Jocke Berg från Kent har hon skapat något personligare och vemodigare.

– Jag har alltid velat göra den här skivan. Jag älskar det jag gjort hittills och det ger mig en jättekick, men jag är ute efter något annat också. Att känna någonting annat och göra på ett annat sätt. Något som är fokuserat lite mindre på show och mer på låtar. Jag vill förmedla

en personligare sida av mig själv, och få dela med mig av berättelser som folk kan känna igen sig i, säger Petra Marklund, som i höst släpper sitt första svenskspråkiga album under eget namn.

Petra Marklund berättar att hon först var ganska nervös för att arbeta med Jocke Berg. Att Kent och September "kanske inte är de första två artister man tänker ska samarbeta". Första tiden var det därför lite pirrigt, men när Jocke levererade texten till låten *Sanningen*, som handlar om priset man får betala för

framgång, var Petra såld.

– Jag kände direkt att det här är så jävla bra. Det här handlar om mig och var jag är just nu i mitt liv, och det är kopplat till varför jag behöver göra den här skivan. Jag känner att jag är lite trött på mig själv, på "mitt framgångsrika jävla liv" som texten går. Liksom fan vad allting måste vara så framgångsrikt hela tiden, att "nu måste vi upp på den och den listan". Ibland är den pressen från

skivbolag och annat ganska jobbig. Jag är inte en pryl som någon har uppfunnit. Därför var det väldigt skönt och kreativt givande att få göra den här skivan, och inte tänka så mycket på de där sakerna.

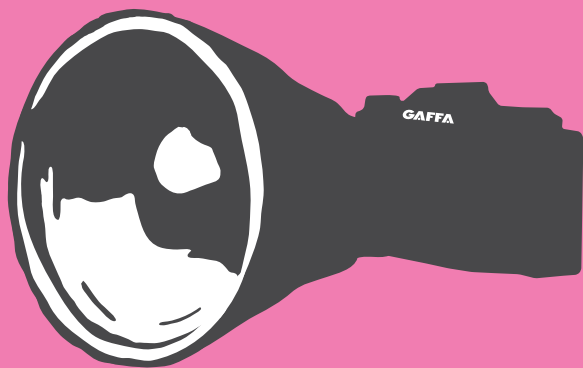
Är det ditt rätta jag som kommer fram?

– Nej, det är mer mina två jag som möts, och båda är lika mycket jag egentligen. Det finns ju spår av September i det här projektet också. Det är lite som när jag var liten och gick på dansskola och tyckte om att ha tuffa kläder och få uppmärksamhet, samtidigt som jag tyckte om att sitta själv på mitt rum och spela gitarr, hitta på ackord och sjunga om det som hänt under dagen. Det ena jaget ger energi till det andra.

Och med den skillnaden att det här jaget är betydligt sorgsnare?

– Alltså visst är det lite mörkare men så jävla mörkt är det inte. Hur ofta pratar man om Lana Del Rey, Florence & the Machine eller Depeche Mode och varför de är så mörka? Det jag sjunger handlar om vardagssaker som varenda människa känner.

Petra Marklunds album Inferno släpps den 17 oktober.

HAR DU TAGIT ÅRETS MUSIKFOTO?

GAFFA KORAR SVERIGES BÄSTA MUSIKFOTON I FEM KATEGORIER – OCH ALLA KAN DELTA I TÄVLINGEN.

DE BÄSTA BILDERNA från det svenska musiklivet skall hittas och det är öppet för alla att skicka in sina bilder och delta i årets upplaga av GAFFA Photo Award.

Tävlingen ger unga fototalanger en unik chans att konkurrera med etablerade fotografer, vilka även de får möjlighet att visa sina talanger för en bredare publik. Vem som helst kan skicka in sina bilder oavsett utrustning eller cv.

GAFFA Photo Award verkar för att öka intresset för musikfotografi. De bästa musikbilderna behöver inte nödvändigtvis ha de största artisterna som motiv. Musik- och fotointresserade på alla nivåer är välkomna att anmäla sig.

Det kommer att koras ett övergripande vinnarfoto från de fyra kategorivinnarna. Vinsten för "Årets

musikfoto" är ett kontant belopp och vinnarna i respektive kategori tilldelas presentkort.

Sitter du inne med en eller flera bilder och har lust att delta i GAFFA Photo Award skickar du in ditt bidrag direkt via GAFFA.se/photo innan den 8 oktober. På sajten kan du också läsa mer om tävlingsreglerna.

Tävlingsens fyra kategorier är:

- Feature
- Live
- Porträtt
- Publik

GAFFA FRÅGAR:

Har du Lionel Richie-biljett?

ORD & BILDER: SOFIA ANDERSSON

Siri Pollak
24 år, Göteborg,
arbetssökande

Har du biljett till Lionel Richie på Globen den 16 oktober?
– Nej, jag vet knappt vem det är. Jag älskar att spela musik men gillar inte att gå på spelningar. Jag blir lätt rastlös, vill höra tre låtar och sen gå.

Vilka hade du velat se istället?
– Jag älskar att se Laleh live. Hon känns äkta och tar en bra plats på scenen. Jag såg henne en gång för längesen och det var helt fantastiskt.

Vanessa Andersson
22 år, Ronneby,
jobbar på Erikshjälpen

Har du biljett till Lionel Richie på Globen den 16 oktober?
– Nej, jag visste inte att han skulle spela. Jag har inte lyssnat på honom så mycket, han har väl någon låt som är ganska härlig.

Vilka hade du velat se istället?
– Tallest Man On Earth, det är min största just nu. Men om jag hade velat se honom i Globen vettetusan, det är lite för stort. Hans musik går rakt in i hjärtat utan omvägar.

Christopher Golebiowski
26 år, Göteborg,
tatuereare

Har du biljett till Lionel Richie på Globen den 16 oktober?
– Nej, jag har inte lyssnat in mig. Jag vet inte så mycket om honom, förutom att han är en gladlynt snubbe med lättsmält musik.

Vilka hade du velat se istället?
– Jag hade velat se Beach Fossils. Jag gillar mer intima spelningar. Det hade bara blivit awkward stämning om de banden jag gillar spelat på en så stor scen. Ett exempel är Soft Moon, som jag gillar, deras musik bygger på en intim atmosfär.

Andreas Helsing
22 år, Göteborg,
Volvo-arbetare

Har du biljett till Lionel Richie på Globen den 16 oktober?
– Det har jag inte, det är inte min typ av musik. Jag gillade musiken förut, men nu lyssnar jag på mer elektroniskt.

Vilka hade du velat se istället?
– Dead Mouse. Det är brutalt bra musik som gör en peppad. De har flera album som är genomgående bra. Jag har sett dem innan på Peace & Love förra året och Summerburst. Det var grymt.

PLUS & MINUS

⊕ Den som har en fäbless för Markus Krunegård borde ta sig till Cirkus i Stockholm 11 november, där man förutom nyss nämnda man även får hans tidigare band Hets och Laakso bara för en kväll.

⊕ En eloge till Lars Winnerbäck och alla andra artister som stödjer den historiefyllda Sundsvalls-Klubben Pipeline, som är i djup kris.

⊕ The Soundtrack of Our Lives bjuder på en storartad avslutning när de mellan 17 och 22 december framför alla sina album på Södra Teatern, Stockholm.

⊕ Storheter som Robyn, Petter, Titiyo och Weeping Willows framträdde på en hyllningskonsert till minne av den avlidne reggaeprofilen Tom Hofwander, aka Internal Dread.

⊕ Adele gör signaturmelodin till den kommande Bondfilmen *Skyfall* och en person mer klippt och skuren för uppgiften får man leta efter.

⊖ Företaget som bland annat låg bakom 2Pac-hologrammet på Coachella har gått i konkurs. Så hett var det.

⊖ Sektledaren Charles Manson är tillbaka – med en skiva. Som dessutom är sponsrad av fansen, via en crowdfunding-sida. Fy fan.

⊖ Muse anklagas för plagiat. Någon okänd tjomme har stämt bandet på tre och en halv miljoner dollar. Same old, same old. Allt är gjort. Inse.

⊖ Vi vill bara påminna om att Ryssland fortfarande är en fejkdemokrati. Befria Pussy Riot!

⊖ Suede har gått in i studion på nytt. "Jag tycker det låter riktigt bra nu", säger Brett Anderson. Upp till bevis, säger vi.

Bild: Casp Bird

**FRITJOF & PIKANEN – DEBUTALBUMET
DANVIKSTULLSBRON UTE 22 OKTOBER**

Tillgänglig i
iTunes

**ULF LUNDELL
RENT FÖRBANNAT**

NYA ALBUMET RENT FÖRBANNAT UTE 1 OKTOBER

Tillgänglig i
iTunes

Min spellista: JASON LYTLE

Han släpper soloalbum i oktober. Här är några låtar som inspirerar Jason Lytle.

The Ramones: Rock'n'Roll High School

Jag älskade den filmen när jag växte upp. Ramones skrämde mig fast på ett bra sätt. Exploderande gymnasieskolor! Ofattbart. Och Phil Spector var ett fan.

Blonde Redhead: The Dress

Ett av mina nuvarande favoritband. Jag har ingen aning om vad den här sången handlar om, men jag förstår den djupt.

ELO: Waterfall

Ett gigantiskt 70-talsband som lyckades förgylla sina skivor med vackra och fascinerande låtar.

AC/DC: Dirty Deeds Done Dirt Cheap

Bon Scott har historiens bästa rockröst! Helt ärligt. AC/DC får mig att önska att jag vore australiensare.

Blondie: Heart of Glass

En av mina favoriter som blandar synth, trummaskiner, analoga trummor och gitarrer. Och Debbie Harry som sjöng, det var nästan mer än vad jag klarade av som ung pojke.

Roy Orbison: A Love So Beautiful

Aningen simpel, men jag älskar Roy Orbison och den här låten är producerad av min husgud Jeff Lynne.

Division of Laura Lee: Breathe Breathe

Jag känner stor samhörighet med Division of Laura Lee. De är som en svensk variant av Grandaddy. Underdogs ... eller kanske en hemlig nationalskatt.

Metric: IOU

Jag fullkomligt älskar Metric, och detta är en bra introduktionslåt till bandet.

Emily Haine: Winning

Emily är faktiskt Metrics leadsångare och bandets huvudsakliga låtskrivare. Den här låten är från hennes solo-lp och det är så hjärtskärande vackert som det kan bli.

Arcade Fire: Ready To Start

Någonting perfekt fångat i en rocklåt. Jag kan inte förklara bättre.

Crowded House: Pour Le Monde

Neil Finn tillhör mina låtskrivarefavoriter när det kommer till poplåtar. Och den här låten är så ljudmässigt rik och välbalanserad.

Philip Glass (från soundtrack till filmen Timmarna): For Your Own Benefit

Vacker musik från ett av mina absoluta favoritoundtrack.

Lyssna på spellistan:
gaffa.se/spellistor

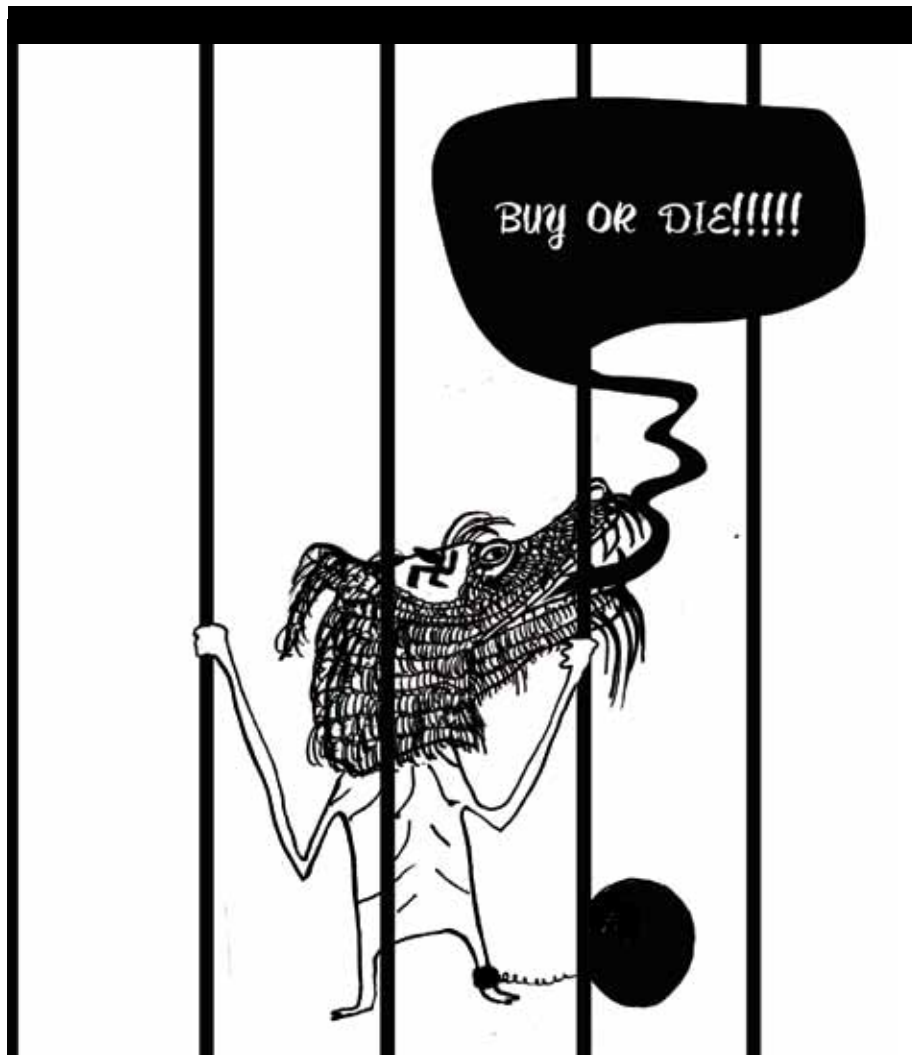
ALBUM PÅ VÄG

Bild: J Garner

* STJÄRNFALLET *

Av Benedicte Maria

Sektledaren och massmördaren Charles Manson ger ut ett album med titeln "Just Fucking Around".

EL PERRO DEL MAR

Titel: *Pale Fire*

Fakta: Sarah Assbring började göra musik 2003 som ett projekt och har sedan dess släppt fyra plattor.

Släppdatum: 14 november

Spår: *Pale Fire, Hold Off The Dawn, Home Is To Feel Like That, I Carry The Fire, Love Confusion, Walk On By, Love In Vain, To The Beat Of A Dying World, I Was A Boy, Dark Night.*

Bonusfakta: 2009 medverkade Sarah Assbring med sin röst i hygienföretaget Apolivas uppmärksammade reklamfilm där hon sjunger den gamla svenska folkvisan *Gammalstschans hjärtesuck*. Klippet blev uppmärksammat då folk tyckte att scenen där modellen Adina Fohlin med stirrande ögon sakta vandrar mot kameran, samtidigt som det blixtrar i bakgrunden, var obehaglig.

GRAVEYARD

Titel: *Lights out*

Fakta: Graveyard vann förra årets GAFFA-Pris för bästa svenska genombrott för den hyllade skivan *Hisingen Blues*. Sedan dess har de gjort över hundra spelningar och fick sommaren 2011 öppna för inga mindre än Iron Maiden när de spelade på Ullevi.

Släppdatum: 24 oktober

Spår: *An Industry Of Murder, Slow Motion Countdown, Seven Seven, The Suits, The Law & The Uniform, Endless Night, Hard Time Lovin', Goliath, Fool In The End, 20/20 (Tunnel Vision)*

Bonusfakta: I juni i år lanserade bandet även sitt alldeles egna öl – Hisingen Brew. Burkarna säljs som 50-centilitare, kostar 11,50 styck och pryds av en av deras redan smått klassiska logotyper, Bläcktoppen.

SOUNDGARDEN

Titel: *King Animal*

Fakta: Tillsammans med Nirvana, Pearl Jam och Alice In Chains i allmänhet, och med albumet *Superunknown* i synnerhet, var de med och satte grunden på kartan i början av 90-talet. Soundgarden återförändrades 2010 efter tolv års uppehåll och släppte i augusti samma år den första singeln *Black Rain*.

Släppdatum: 13 november

Spår: *Black Rain, Blood on the Valley Floor, A Thousand Days Before, Worse Dreams*, med flera.

Bonusfakta: Sångaren och gitarristen Chris Cornell har sagt att han skrev bandets tveklöst största hit, *Black Hole Sun*, på 15 minuter. Enligt Cornell hade han ingen särskild idé om vad låten skulle handla om när han skrev texten. Han bara "sögs in i musiken och målade en bild med texterna".

50 CENT

Titel: *Street King Immortal*

Fakta: 50 Cent upptäcktes 2002 av Eminem och signades kort därefter till hans dåvarande skivbolag. Med hjälp av Dr. Dre skapade han sitt debutalbum *Get Rich Or Die Tryin'* som beräknas ha sålts i åtta miljoner exemplar.

Släppdatum: 13 november

Spår: *New Day, Girls Gone Wild*, med flera.

Bonusfakta: Det var efter att ha blivit frigiven från en kriminalvårdsanstalt som Curtis Jackson antog namnet 50 Cent, som en metafor för *förändring*. Namnet härrör från en känd Brooklynrävare vid namn Calvin Martin som kallade sig 50 Cent. Jackson valde namnet eftersom "det säger allt jag vill att det ska säga. Jag är samma typ av person som Calvin var, och sörjer för mig själv på alla sätt."

ALICIA KEYS

Titel: *Girl On Fire, A Place Of My Own, Not Even King*, med flera.

Fakta: Hon höjdes till skyarna i samband med albumdebuten och fick ta emot inte mindre än fem Grammy Awards. Hon har sedan dess släppt tre studioalbum varav det senaste, *The Elements Of Freedom*, kom 2009.

Släppdatum: 27 november

Spår: *Girl On Fire, A Place Of My Own, Not Even King*, med flera.

Bonusfakta: Vid sidan av musiken har Alicia Keys även gjort sig ett namn som skådespelerska. Hon filmdebuterade i kriminalfilmen *Smokin' Aces* efter att ha medverkat i flertalet tv-serier. Hon har även blivit uppmärksammat för sina roller i filmerna *The Nanny Diaries* och *The Secret Life of Bees* där hon spelar mot bland andra Scarlett Johansson och Dakota Fanning.

GAFFAs Spotify App

Vi ger dig recensioner, sköna spellistor och feta låtar

Här är ett litet urval av aktuella spellistor:

KRITIKERNAS VAL

GAFFA rekommenderar album

GAFFA-Priset 2012 närmar sig. Vi öppnar omröstningen den 2 november och kanske kommer några av dessa albumen att finnas bland de nominerade? Lyssna på några av årets bästa album – hittills.

► **LYSSNA PÅ BL.A.:**
Aesop Rock / Cat Power / Dirty Projectors / Frank Ocean

GAFFA

Nytt nummer på gatan

Här har vi samlat ett gäng utvalda låtar från artisterna som visar upp sig i detta nummer. Tryck på "Subscribe" inne i spellistan och den uppdaterar sig och dig varje månad med ny och fräsch musik.

► **LYSSNA PÅ BL.A.:**
Mando Diao / Miss Li / Moneybrother / Green Day / Muse

GAFFA FRESH

Veckans bästa nya album

Varje vecka guidar GAFFA dig genom de bästa nya albumen. Här är det senaste samlat - inga album under fyra GAFFA-stjärnor! Läs recensionerna på GAFFA.se.

"Subscribe" spellistan i GAFFAs Spotify App och hör de senaste bästa albumen först.

► **LYSSNA PÅ BL.A.:**
Sparzanza / Näääk / GOOD Music / Taken By Trees / Beth Orton / The Jon Spencer Blues Experience

GAFFA REKOMMENDERAR

Veckans bästa låtar

Här samlas veckans nyheter, från album som GAFFAs skribenter har gillat lite extra, men även från mindre älskvärda skivor, som ändå råkar bära på något vackert.

Det kan även handla om låtar som tidigare fallit mellan våra fingrar.

► **LYSSNA PÅ BL.A.:**
Niklas Von Arnold / GOOD Music / Daphni / Miss Li / Converge / Van Morrison / Fatboy

Använder du Spotify i din smartphone?
Scanna QR-koderna
och hör spellistorna med en gång

Så hittar du till GAFFAs Spotify App:

1. Öppna Spotify och klicka på "App Finder".
(Du ska ha den senaste versionen av Spotify installerat - finns här: spotify.com/download)

2. Hitta GAFFA i listan över appar och klicka på den.

3. Klicka "Add" och Appen kommer efter det att finnas i den vänstra menyn. Använd den till att hitta de bästa nya albumen, de skönaste spellistorna och de fräschaste låtarna.

open.spotify.com/app/gaffa

GAFFA
ALLT OM MUSIK

Mornington
HOTEL GÖTEBORG

The hotel for
music lovers

BOOK ONLINE GET 20% DISCOUNT
www.mornington.se/gaffa

STRAVAGANZA Kungsportsavenyn 6, 411 36 Gothenburg

BACKA ON DRUGS

KICKTORSKEN

EN STAND-UP COMEDY UTAN PUNCHLINES
AV OCH MED ALEXANDER SALZBERGER

URPREMIÄR 24 NOVEMBER 2012

BACKA TEATER

LINDHOLMEN HISINGEN | WWW.BACKATEATER.SE | 031 7087100

Göteborgs Stadsteater

UNITED STAGE ARTIST PRESENTERAR:

**MOA
LIGNELL**

19 OKT - SÖDRA TEATERN

**JOEL
ALME**

3 NOV - SÖDRA TEATERN

**PERNILLA
ANDERSSON**

9 NOV - SÖDRA TEATERN

**MARKUS.
KRUNEGÅRD**

11 NOV - CIRKUS

**TIMBUKTU
& DAMN!**

17 NOV - HOVET

**ANNA
TERNHEIM**

18 NOV - CIRKUS

11 ESSENTIELLA

ORD: DANIEL MAGNUSSON

Bild: Amanda Marsalis

1 Call Me The Breeze BETH ORTON

”Beth Orton skapar eget liv i en annars så stagnerad genre”, skriver Andreas Fällman så träffsäkert i recensionen av Beth Ortons *Sugaring Season*. För några år sedan släppte Gustaf Norén och Björn Dixgård dåtiden tillsammans med konstkollektivet Caligola. Och nu presenteras Mando Diao – på svenska. En grupp som numera gör musik av Gustaf Frödings poesi. Då kan det bli precis så här bra.

2 Was I Supposed To CAJSA SIIK

Ibland behöver man inte skrika ut för att visa hur bra man är. Cajsa Siiks musik är utstuderat lågmäld. Som en mullrande musikalisk minoritet. *Was I Supposed To* bär på en sådan snygg och lagom drivande hastighet att man som lyssnare fastnar cirka en halv meter ovanför marken och bara andas. Det är faktiskt sant. Tiden står still under knappt tre minuter.

3 Groundhog Days CORIN TUCKER BAND

Riot grrrl-rörelsens mest givna frontare, Corin Tucker, är tillbaka. Med ett band och med musik som sticker dig rakt i bröstet, som en mindre hjärtinfarkt. Den före detta Sleater-Kinney-medlemmen går på albumet *Kill My Blues* mer åt rockhållet. Funkigt men fräscht. Oftast låter det som i *Groundhog Days* – fuck the world-hårt.

4 En Sångarsaga MANDO DIAO

Medlemmarna i Mando Diao är något trötta på att fortfarande kallas rockslynglar från Borlänge. Man är ju liksom inte forever young. För en tid sedan släppte Gustaf Norén och Björn Dixgård dåtiden tillsammans med konstkollektivet Caligola. Och nu presenteras Mando Diao – på svenska. En grupp som numera gör musik av Gustaf Frödings poesi. Då kan det bli precis så här bra.

5 Sorry CIARA

90-talet är verkligen tillbaka. Det finns inte längre något att skämmas för. Smaka på Ciaras *Sorry*, en sådan tidstypisk, rent av retroskadad r'n'b-ballad, med vocodereffekter och en vers-brygga-refräng som luktar fuktigt Cheironstudio hela vägen till banken. Men bli inte bortskrämd på grund av det. Ciara är för bra för att helt fastna i ett decennium. Hon förvandlar det mesta till guldår.

6 Marilyn BAT FOR LASHES

Natasha Khan gick från en idé om extra allt till att stripa ner ljudbilden ordentligt. I intervjuer inför det kommande släppet *The Haunted Man* har hon exalterat berättat om känslan av att bara gå ner på de mest primala bitarna. En produktion som prioriterar den starka rösten, klara beats, högljudda basgångar och tystnaden. *Marilyn*, som skickades ut i mitten av september, visar upp en tydlig och självsäker formula.

7 Glacial Pace CONVERGE

Det mesta har väl sagts och gjorts, även det som betecknas som kompromisslöst. Men vi kan inte gå runt just det ordet, kompromisslöst, när vi vill beskriva Converge. Varken när gruppen sparkade ut för första gången, i början av 90-talet, varken nu när vi börjar bekanta oss med 2012. De är fortfarande bäst på att framföra ett ordnat kaos. *Glacial Pace* är så oerhört mångfacetterad att när man räknar detaljer hamnar hjärnroten i växtvärk.

8 Goathead GOAT

Västvärldens urbana populärkultur vill ännu inte släppa taget om afropopens polyrytmik. Det märks klart och tydligt när väldigt anonyma Goat från, typ, Sverige slår igenom (framför allt i England), hamnar på allas läppar, genom musik som blandar afrobeats med 70-talets proggigaste passager. *Goathead* går från att vara gunget personifierat till perfekt distat mitchmasch och avslutas med finstämda akustiska gitarrer.

9 Large TAKEN BY TREES

Förra rundan fann hon inspiration i Pakistan. Den här gången tog sig Victoria Bergsman till Hawaii och precis som i *East Of Eden* kan man med Bergsmans musik resa till en plats man aldrig har besökt och ändå känna sig hemma på nolltid. Ibland har ett par dubbiga toner sådan kraft. Med Henning Fürst (*The Tough Alliance*) som musikalisk ledsagare får vi ännu ett lyxigt kapitel till det svenska popundret.

10 Benim (Tills Vi Dör) NÄÄÄK

Sveriges lenaste rapröst ger oss ännu mer frosseri i fest, röka och brudrar. Albumet och framför allt frågan *Näääk Vem?* kan läggas åt sidan. Nu för tiden springer han runt på scen med Hoffmaestro, äger studion med Thomas Rusiak och hans vänner. Kanske äger han till och med den här listan med en så perfekt rullad spliff som *Benim (Tills Vi Dör)*. Näääk attack rakt mot er!

11 Long DAPHNI

Man vet att Dan Snaith har det i sig om man lyssnar på det helt igenom lysande Caribou-albumet *Swim*. Vi pratar om dansmusiken. Som Daphni vill han utforska de små och väldigt mörka klubbarna. De där som har en spotlight som blinkar rött, rött, rött och inget mer. Där musiken ska förena och inget annat. Han lyckas väl. På vissa håll ryser man av Caribou-välbehag, men detta är än mer perfekt monotoni.

Hiitta länkar till alla låtar på gaffa.se/11E eller scanna koden:

Bild: Stefan Altvall

RING, RING ... Daniel Gilbert

Tvåbarnspappan Daniel Gilbert planerar att sätta ett barn till världen vart tionde år. Dessutom släpper han snart en uppföljare till 2009 års solodebut. Detta och en del annat fick GAFFA ta del av när vi ringde upp mitt i lekparken.

ORD: ANDREAS BÄCKMAN

Hej Daniel. Hur står det till?

– Jo, det är bra ... kan du vänta lite, jag ska bara sätta ner min dotter i vagnen här. Vi håller precis på att gå ut ... så, nu är jag din.

Vart är ni på väg?

– Jag vet inte riktigt faktiskt. Det blir väl Gröna Vallarna här i Majorna kan jag tro. Det är i alla fall lättare att vara utomhus än inomhus.

När blev du pappa igen?

– Det är väl ett år och tre månader sedan nu tror jag. Så nu är jag pappaledig och försöker kombinera det med att mecka med musiken.

Vill du ha fler barn?

– Vart tionde år kan jag tänka mig att skaffa ett. Charlie Chaplin fick väl sitt sista när han var 85, så i så fall har jag ett par kvar. Så länge man har råd till det så kan man fortsätta tycker jag.

Haha. Men så det är så dina dagar ser ut just nu. Promenader, pappaliv, och musikinspelningar?

– Jo, det kan man säga.

Låter inte alls dumt?

– Nej, jag tänker inte klaga. Den kreativa biten blir lite lidande under såna här perioder bara, så man får pyssla med mer administrativa saker. Som att

sms:a, försöka boka spelningar, göra lite intervjuer och såna saker. Eller spela in videor. Jag spelade in en förra veckan till nya låten *The Smell O' Thunder* faktiskt.

Hur blev den då?

– Det blev en nollbudgetlösning där vi i brist på bättre idéer hängde upp mig i ett träd på gården utanför studion med hjälp av en bogserlina. Allt filmades med en iPhone. Det blev några styckna blåmärken, men jag tror att slutresultatet kommer att bli rätt intressant. Rickard Uddenberg som regisserade videon har varit med och gjort

videor ända sedan BD-tiden när han gjorde vår första video 1995. Det är alltid roligt att jobba med honom.

Och hur går det med nya albumet?

– Det är i stort sett färdigt. Vi ska in och göra det sista i november, lägga på lite sång och så. Men alla låtar finns där. Vi jobbar ju helt ideellt med den så alla är väldigt hängivna och sugna på att dra igång maskineriet. Den 19 oktober blir det premiärspelning för det nya materialet på Pustervik här i Göteborg.

Hur är omställningen från att jobba med ett major-bolag som EMI till att jobba ideellt?

– Det är mest en trevlig omställning. Man får jobba med dedikerade människor och folk som bryr sig om musiken istället för med ett stort företag som väl i huvudsak tänker på årsredovisningar. Vi har ingen budget, men heller ingen deadline. Man gör så gott man kan. Och jag trivs rätt bra med att vara bakom kulisserna. Det är mitt ställe att verka.

Bli albumtiteln lika rekordlång som på debuterna?

– Haha. Ja, arbetstiteln är i alla fall *New African Sports, Soul Café Club #2*. Den första delen är ju rotad hos säkert en promille av Sveriges skivintresserade så det är väl lika bra att köra vidare på det.

Och hur låter den?

– Förra var ett väldigt hopkok av gamla låtar. Alla låtarna på den här är från senaste året i stort sett. Vi har bland annat tagit bort distpedalen och gjort allt lite mer finstämt, lite äldre och segare men lite vackrare. Sen har vi ju tagit in en pedal steel-spelare också.

Ja, du har en förkärlek för det instrumentet har jag förstått?

– Ja, herre gud det är det finaste instrumentet som finns. Jag har gått och varit sugen på att skaffa en och lära mig att spela själv sedan 1998.

“En nollbudgetlösning där vi i brist på bättre idéer hängde upp mig i ett träd.”

OM VIDEOINSPELNINGEN

Är det svårt att få tag på en?

– Då var det ju det. Då var det ingen som ville beblanda sig med ett sådant instrument. Nu såg jag till min stora fasa att den här Idol-tjejen Moa Lignell hade en pedal steel-spelare med sig i frukost-tv. Det gjorde mig mycket ont att se. Nu fattas det väl bara att Takida släpper en alt-country-skiva med pedal steel. Så är man riktigt tömd på allt man tycker om sen.

Temaspellista: SVENNE-HOUSE: GULDKORN

Det är inte bara Stureplan, brats och vaskning som vi förknippar med det svenska house-soundet – det finns också låtar av hög kvalitet. Här är tio exempel på det.

Axwell
Leave The World Behind

Adrian Lux
Teenage Crime

Tiësto, Mark Knight, Dino
Beautiful World

John Dahlbäck
Pyramid

Deniz Koyu
Lose Control

Bingo Players
Rattle

Dada Life
*Kick Out The Epic Motherf**ker*

Nari, Milani
Atom

Sebastian Ingresso
Calling (Losing My Mind)

Swedish House Mafia
Greyhound

Lyssna på spellistan:
gaffa.se/spellistor

Bild: Arthur Elgort

KORT & GOTT

Nyheter från GAFFA.se

THE XX återvänder till Sverige. Intar Lisebergshallen i Göteborg, 27 november.
GHOSTFACE KILLAH släpper ny skiva – och serietidning.
LED ZEPPELIN s återföreningskonsert från 2007 blir biofilm. *Celebration Day* har premiär i höst.

RIHANNA s nya album outades av misstag. En raderad tweet lät meddela att världsstjärnan släpper nytt album i november.
MIIKE SNOW s frontman, **ANDREW WYATT**, går solo. Jobbar bland annat med en 75 man stor orkester.

SONIC YOUTH släpper skiva. New Yorks oljudsmakare ger ut liveupptagningar från 1985.
SVT sänder från Friends Arena-invigning, som sker 27 oktober.
SPIKE LEE har regisserat en **MICHAEL JACKSON**-

dokumentär med titeln *Bad 25*.
JAY-Z s skivbolag Roc Nation sajnar den svenska rapparen och producenten **STRESS**.

GAFFA PRISET 2012

**DITTT DITTT
PRIS VAL!**

*Omröstningen startar
den 1 november*

SPOT

nya namn i rampljuset

ICONA POP DANSPOP PÅ VÄG

ORD: FREDRIK FRANZÉN BILD: GEORGE HARVEY

PRESSBYRÅN VID STADSBIBLIOTEKET i Stockholm ger intrycket av att ha blivit välsignad med en Reclaim The Streets-aktion. Runt byggnaden står kravallstaket, ur högtalarna på taket dunkar danstakter, och trots att regnet öser ner, trängs folk ut genom dörrarna. Den rebelliska känslan mattas av något när man inser att det är en viss online-musiktjänst som håller i spektaklet, men musiken som pulserar genom högtalarna tvingar fram känslan nästan lika fort igen. Folk som passerar förbi kan faktiskt inte låta bli att nicka i takt.

20 minuter senare kliver Aino Jawo och Caroline Hjelt, bättre kända som Icona Pop, in på fiket tvärs över gatan. Det var såklart de som precis spelade. De är fortfarande uppspelta efter konserten och verkar generellt uppe i varv.

– Det är rätt mycket nu, erkänner Aino. Vi har haft 40 gig på två månader. Vi har dessutom haft fullt upp med att göra färdigt skivan. Men vi klagar inte. Vi är bara tacksamma för att folk faktiskt vill lyssna. Caroline instämmer:

– Att folk ens orkar komma hit en sådan här dag, det är rätt mäktigt.

Under vårt korta möte ringer det konstant i deras telefoner. Ett par tjejer på fiket pekar på dem. Efter 20 minuter kom-

mer deras kollega förbi och undrar när de ska dra vidare. Aino och Caroline verkar dock inte särskilt stressade, utan snarast bara fokuserade.

– Vi har jobbat så mycket att vi inte märkt någon effekt, säger Caroline.

– Jag hörde faktiskt *Love It* på radio för första gången för bara några dagar sedan, inflikar Aino.

– Ja, men nu märks det verkligen, fortsätter Caroline. Det kommer mer och mer folk på våra spelningar. Nu sjunger de verkligen med också. Det är så mäktigt! Jag står ofta och bara ryser på scenen.

Ömsesidig inspiration

När Aino och Caroline gjorde sin första låt tillsammans, hade de inte ens känt varandra ett dygn. Idag, tre år senare, gör de allt tillsammans. De skriver låtarna, de designar omslagen och de utformar sina musikvideor – för att nämna några exempel.

Hur kompletterar ni varandra?

– Vi ger varandra väldigt mycket inspiration, säger Caroline. Jag tycker att Aino är grym och att få dela allt det här med henne är den största lyxen av allt.

– Detsamma, instämmer Aino. Verkligt. Ofta säger du något som föder en idé

hos mig, och när jag sedan berättar om den för dig, lyfter du den än mer. Dessutom drömmer vi om ungefär samma saker, och vi har båda väldigt höga mål. Ibland skäms jag nästan när jag berättar om dem, men aldrig för Caroline. Hon tänker likadant. Och vi är båda inställda på att lyckas komma dit.

Har ni haft samma mål hela tiden, eller har de förändrats i takt med framgångarna?

– Både och. Vår största dröm är och har väldigt länge varit att få spela på Coachella. På den största scenen.

Spelade inte ni på Coachella i år?

– Nej, vi djade bara. Men visst har det hänt ett par gånger att vi gjort någon speciell grej och att det sedan gått ett par dagar innan vi insett att det där vi precis gjorde, det hade vi faktiskt drömt om i flera, flera år. ☺

Nights like this EP
(2011)

“Vi kallar allt för pop även om vi influerats av allt från dans till punk och you name it.”

VEM? Aino och Caroline träffades för första gången på en fest. Aino hade nyligen blivit dumpad, Caroline kände att hon saknade inspiration. Men när de träffades var det, som de själva säger, kärlek vid första ögonkastet. Dagen efter skrev de sin första låt tillsammans.

VAD? – Vi vet inte riktigt vad för slags musik vi håller på med, säger Aino. Vi kallar allt för pop, även om vi influerats av allt från dans till punk och you name it. Jag antar att vi helt enkelt gör det vi vill göra, och så väljer vi ut det bästa efteråt.

VAR? Det mest korrekta svaret är för närvarande på en buss, på ett flygplan eller på ett hotellrum. Aino och Caroline reser helt enkelt väldigt mycket just nu. De är dock ursprungligen från Stockholm, har bott i London men planerar att flytta till New York.

HOLMENS

HERREKIPERING

VARDAGAR: 9.30-18.30 | LÖRDAGAR: 9.30-16.00 | SÖNDAGAR: 11.00-15.00
KILSGATAN 12-14 GÖTEBORG | TELEFON 031-61 98 30 | WWW.HOLMENSHERRE.SE

“Jag strävar efter att ha en mer musikalisk hiphop.”

NÄÄÄK

HIPHOP UTAN MASK

ORD: ÖZGÜR KURTOGLU BILD: HEDVIG JENNING

I EN STUDIO i Årsta sitter Näääk framför en dator vars kontorsstol bara nyligen inhyste Marcus Price, som nu forslats bort för att Nääk vill jobba på ytterligare en ny låt. Detta efter att relativt nyligen skickat iväg sitt andra album, *Mannen Utan Mask* bestående av 15 låtar, till skivbolaget och tagit ytterligare ett steg framåt både lyriskt, som rappare, och som musiker.

– På debuten var allting, som alla säger, väldigt nytt och väldigt oprövat, det var svårare i jämförelse att få ihop allt till ett album då än det var denna gång nu när jag lärt mig exakt vad som krävs för att skriva en låt jag känner funkar. Då var det att varje låt betydde så mycket, du kände liksom en enorm glädje av att skriva klart en låt innan du insåg att det behövs ett

par tio-tolv till. Men det var kul, precis lika kul denna gång som första gången, men på ett annat sätt.

Mannen Utan Mask heter det andra albumet från stockholmaren Matar Henrikki Samba, med rötter i Finland och Gambia utöver Rinkeby och Sverige, ett album som gungar lika mycket som debuten *Näääk Vem?* gjorde för tre år sedan, men som fattar eld och briserar oftare, och hela tiden håller sig på den nivå av humoristiskt berättande Näääk allra helst vill visa upp på sina alster.

– Jag vill tro att jag behållit en röd linje från min debut till detta album, att jag följt det jag känt att jag är bra på och det jag kan visa upp att jag förbättrats utan att på något sätt ha gått ifrån det jag tycker

om att göra och det jag tyckte om att köra med min första platta. Nu är det bara mer av allt, mer fokus på att framhäva hur musiken och rappandet funkar ihop. Här har jag gjort saker efter att jag lärt mig hur de ska göras istället för att göra dem samtidigt som jag lär mig dem, som på första albumet. Jag lär mig hela tiden. Det känns bara bättre och bättre. 🎧

Mannen Utan Mask
(2012)

Näääk Vem?
(2009)

VEIM? Näääk, född Matar Henrikki Samba i 1983, är en av landets mest uppskrivna och begåvade rappare de senaste åren.

– Namnet måste tas med en nypa salt, det är inget rasistiskt bakom alls men det kommer från det finska ordet för "neger", som är "neekeri". Jens (Malmlöf, Hoffmaestro) försökte bokstavera ordet, det förkortades senare till Näääk, vilket blev Näääk Attack, vilket blev Näääk igen och det har liksom fastnat.

VAD? Som del av en ny och mycket spännande våg av svensk hiphop sticker Näääk ut som en av få som väljer att låta musiken tala lika mycket som hans rappande.

– Min grej har aldrig riktigt varit att vara överdrivet djup i mina texter, jag försöker vara mer självironisk och skämtsam och fokusera på hur jag funkar med musiken. Därför strävar jag efter att ha en mer musikalisk hiphop, det funkar bättre med min röst, och om musiken kräver plats, så ska den få plats.

VAR? – Jag är från Rinkeby, jag bodde där under hela min uppväxt. Självklart har det påverkat väldigt mycket hur jag ser på det mesta, hur jag betar mig som person och som musiker. Jag vet att det är annorlunda nu, det känns som att det är det, men för oss var det aldrig ett problem att vi var från Rinkeby och att Jensa kom från Söderort, Gullmarsplan, och att vi hängde där. Nu är det mer att man hänger kvar där man bor för att man inte är välkommen någon annanstans, och det finns knappt något att göra där ute heller.

REBEKKA KARIJORD

SLÄPPER LOSS I MÖRKRET

ORD: MORTEN SKOGUN BILD: MAGNUS STIVI

REBEKKA KARIJORD HAR hunnit med en hel del under sitt 35-åriga liv. Hon har skrivit musik till mer än 30 filmer och teaterpjäser och haft biroller i filmer som *Izzat* och *Repris*. Även om musiken fanns tidigt hos henne så var det inte förrän på hennes tredje album *The Noble Art Of Letting Go* som hon gjorde sitt musikaliska genombrott. Nu är multikonstnären klar med uppföljaren.

– Först spelade vi in i sex veckor. Men efter ett litet tag så bestämde jag mig för att slänga allt och spela in hela albumet på nytt. Den andra gången blev det ett mycket ärligare resultat.

Trivs i mörkret

Den ljusa och operonliga hotellobbyn där GAFFA träffar Karijord är raka motsatsen till hennes konstnärliga uttryck. Som senast är hennes nya album fyllt av både stämningsfulla och dystra arrangemang. Kyrkorgel och mörka basgångar möter Karijords vackra sång. En artikel i *The Guardian* tog i våras upp just norska kvinnliga

artister och deras förmåga att vara förtroliga med det mörka och melankoliska. Karijord var då i gott sällskap med Ane Brun och Susanne Sundfør.

– Det är något i mig som gillar det mörka. Man ser det också i kriminalromaner och andra kulturuttryck, att det finns ett internationellt intresse för det vi gör i Skandinavien. Det hänger nog ihop med vintermörkret, ler Karijord.

Rädslan som krona

2010 inledde Karijord ett samarbete med Cirkus Cirkör som själva velat basera en hel föreställning på *Wear It Like A Crown*. De personliga texterna har uppenbarligen också nått fram till andra.

Textraden "I'm gonna take that fear / and wear it like a crown" har också blivit knuten till dagens engagerade ungdomsgeneration, särskilt efter Utøya. Hur upplever du det att texten satts in i en större kontext?

– Jag är otroligt rörd och tycker att det är väldigt fint. Det är flera som har tatuerat

"Wear It Like A Crown" och det var en person från Mellanöstern som kom fram till mig efter ett seminarium i Sverige. Han berättade att han hade hört låten och skulle ta med sig den till sitt hemland och komma ut som homosexuell.

Karijords mod smittar alltså av sig på andra. Singeln *Use My Body While It's Still Young* är en förlängning av detta och är ett häftigt möte med hennes nya album. I stark kontrast till titeln så dansar en gammal och rynkig kvinna passionerat i videon. Det kommer inte som någon överraskning om låten blir en ny favorit bland gamla och nya fans. **G**

VEM? En person med många talanger, nu heltidsmusiker. Fick sitt musikaliska genombrott med *The Noble Art Of Letting Go*, 2009.

VAD? Aktuell med *We Become Ourselves*, ett vackert och mörkt fjärdealbum som spelades in under loppet av åtta dagar. Det är första delen av ett konceptalbum i två delar som tar för sig av både det maskulina och det feminina.

VAR? Född och uppvuxen i Norge, bor på Söder i Stockholm och lägger i höst Skandinavien och resten av Europa för sina fötter med en intensiv liveturné.

Tunn, lätt, snabb och resurssnål.

Mac | iPad | iPhone

ÖSTRA HAMNGATAN
KUNGSGATAN
ALLUM

EFTERKLING piramida

NEW ALBUM OUT NOW

vinyl, CD, download & stream
www.efterklang.net

„Here's a band on top of the world, and on top of their game... Piramida is a revelation.“ Q

„Intriguing depths.“ MOJO

„Beautiful, atmospheric, evocative and dramatic.“
SUBBA-CULTCHA

„Efterklang bravely, and masterfully, embraces darker themes and moods for album four.“ BBC

mando diao

“Vi har inte lys på rock på tio”

ORD: FREDRIK THORÉN BILD: HÅKAN MOBERG

Hiphop. Instrumental filmmusik. Konstnärskollektiv. Fröding. Det är alla ingredienser i historien om hur Mando Diao omdefinierat sig själva och bilden av dem som rockslynglar. Nu har de tonsatt och spelat in ett album med den kontroversiella poeten Gustaf Frödings lyrik.

BASEN OCH HÖGA röster hörs redan i trapphuset. I fotostudion står fyra halvnakna män i vita jeans och posar framför kameror. Lil Wayne rappar på hög volym att han är “the motherfuckin resolution like the 1st of January”. Mixtapet som går, *Dedication 4*, släpptes två dagar innan på LiveMixtapes.com. Då kraschade sajten. Mando Diaos sångare Gustaf Norén lallar runt i ett silverhalsband med Jesuskors och kan inte riktigt koncentrera sig på att ta bilder just nu. När 60-talsbandet Love shufflas i mobilen byter han rakt av tillbaka till Wayne igen. Fotosessionen tar slut och han byter till Lil B. “Har du hört det här?” frågar han uppspelt. “Det släpptes igår”.

Det är inte riktigt den typiska bilden vi har av Mando Diao, som media gärna ville måla den som. Det unga rockbandet utan pardon. Jag har nog aldrig sett ett så frekvent användande av ordet “rockslynglar” som under åren i början av 00-talet, när allt skulle låta brötig garage-rock och det skadade inte att man kom från små orter som Fagersta eller Borlänge och svängde med gitarren och mickstativ.

Mando Diao gjorde sig ovänner i pressen med Kent, tävlade i självförtroende och kaxiga kommentarer med The Hives. Under tiden beskrevs Sahara Hotnights som ett “tjejband”. Svensk rockmusik fick ett uppsving internationellt, tillsammans med The White Stripes och The Strokes. Det viktiga var att det skulle se stiltigt ut men låta så skitigt som möjligt. Mando Diao kunde lika gärna ha stannat i sitt musikaliska uttryck där i början och mitten av 00-talet. Då fanns det ett behov av tuff rock, när det mättades gick hungern som den alltid gör vidare. Inom svensk musik till det elektroniska.

Frågan är om inte Lil Wayne var och är just en av lösningarna för Mando Diao. Både Lil Wayne och Lil B har på sina egna plan stöpt om och tillfört rap något. Båda

kan göra snygga crossoverhits, där Wayne samplar allt från Beatles, gammal soul och blues och Lil B har blivit beskriven som en “post-Lil Wayne” som gör musik som är “half new spoken word”. Och kan lika gärna ta inspiration från Anthony & the Johnsons och Imogen Heap som klassiska hiphopsamlingar som Didos *Thank You*.

Stråvan att utvecklas

De är den sortens artister som rör sig framåt, precis som Mando Diao – Gustaf Norén, Björn Dixgård, Carl-Johan Fogelklou, Mats Björke – vill göra. Historien om ett rockband som ska omdefiniera sig själva har vi hört förut. Den börjar ofta med ett hus på landet eller i ett drogberende och terapisaamtal. Eller att ett kaxigt rockband i modsfrisyrer åker till Norsborg och träffar en hiphopproducent som pratar i bildspråk.

Ni började redan för fem år sedan ändra sound och utvecklas, med skivan Never Seen the Light of Day.

Gustaf Norén: Det tog jävligt lång tid innan vi vågade gå ifrån instrumenten vi började med. Vi känner fortfarande bojer mot viss musik. Men vi ska kunna köra vad som helst. Jag tror även större artister, som Thåström, har bojer och förväntningar på sig själva.

Björn Dixgård: Det är en process, det skulle va jobbigt att nå fram på sätt och vis också. Stråvan är väldigt skönt, när man insett att det går att stråva.

Carl-Johan Fogelklou: Vi borde verkligen skriva en låt som heter Strävtåg.

Gustaf: Jag ogillar att man tänker tillbaka. Man ska berätta någonting om nu.

Björn: Det var som när vi hörde vår första skiva av misstag i förra veckan. Det är så sjukt svårt att relatera till.

Gustaf: Det låter som en liten pojke som just lärt sig gå, som försöker springa. Fram och tillbaka.

Det är ju tio år sedan i år, som ni släppte ep:n och debutskivan.

Gustaf: Det lät yngre än så. Det lät som om vi vore 16, trots att vi var 21. För vi var sjukt sena i puberteten, och vi var liksom barn. Vi var inte vuxna för fem öre.

Vad är den största skillnaden då? Mellan Mando Diao 2002 och 2012.

Gustaf: Vi slutade bry oss, över huvud taget.

Carl-Johan: Regellöst.

Björn: Det har alltid varit regellöst. Men sen tippade det över.

Gustaf: Det kan vara så att vi kände mer för den musiken då också. Det är ju den musik man känner igen sig i som man gillar. Jag tycker på ett sätt att vi är barnsligare nu än vad vi var då. På den tiden lekte vi med en leksak, nu har vi ett helt lekrum. Vi kan leka med legoborgen där borta och med riddarhuset där. Dockor där, tåg där.

Musikbranschen och främst influenser har ju också förändrats, med genrer och att bara spela en sak.

Björn: Det är därför som folk blir så nervösa när vi gör någonting också, de vet inte vad de ska förvänta sig.

Gustaf: Jag tror musikvärlden styrs lite väl mycket av 70-talister. När 80-talisterna kommer så är de mycket friare. Vi kan inte undvika technon, eurodiscon, vi var tre år när Michael Jackson var som bäst. Vi hade inga punkare, inga synthare eller någon sån där skit. Vi hade inga klassiska spelningar med Bruce Springsteen. Vi hade något jävla dj-gig i en källare i Leeds. Det var det vi kunde relatera till. Oasis var klassiska i en kvart.

Blandning av sött och surt

På Mando Diaos nya skiva *Infruset* som släpps i slutet av oktober tolkar de Gustaf Frödings dikter. Man skulle kunna lägga in ordet hyckleri här, baserat på allt Mando Diao pratat om. Som att vara fri i sitt musikskapande och att mycket i det hand-

lar om att kunna knyta an till sin samtid och göra konst utifrån det. Att tonsätta en gammal poet känns vid första anblicken inte särskilt fräscht. Men det är ett stort steg för Mando Diao, tror jag. *Infruset* är inte bara ett helt nytt steg för bandet rent musikaliskt – där akustisk gitarr, piano och orgel samsas tillsammans med mysiga

“Folk blir så nervösa när vi gör någonting, de vet inte vad de ska förvänta sig.”

BJÖRN DIXGÅRD

sångnader om ångar, livet och bortglömda berättelser. Dixgårds brummande stämma kompletterar Noréns tuffa. Sångerna på *Infruset* har lika mycket smak av trottoaren i Borlänge som känslan att se ut över Dalarnas källvattnsjöar och barrskogar. Det var det i Frödings prosa som de kunde känna igen sig i, vad som händer om man blandar sött och surt. När jag frågar om Fröding gör Gustaf Norén genast kopplingen till rytmen i hans dikter och varför han gillar hiphop så mycket, samtidigt som Lil B:s spoken word-rap hörs från högtalarna.

Björn: Vi som har proggföräldrar läste de där dikterna när vi var barn. Gustaf Fröding var ju den första texten man hörde som lät som en melodi. Som hiphop sen blev, det dröjde fem sex år till. Det är den

snat år”

fascinationen vi har, att snacka rytm, som med spoken word och typ Linton Kwesi Johnson. Det är ju vackert utan någon som helst musik.

När jag frågar vad det var som fick dem att röra sig vidare från rockträsket de målat in sig i är de alla överens.

Första gången de träffade Salla, en storvuxen man i svart t-shirt och mjukisbyxor som la cementen för svensk hiphop, frågade han bandet om de "har nån låt eller?". De började jamma, botanisera i skivor och pratade inte om något annat än jobb. Carl-Johan förklarar att man inte "lär känna" The Salazar Brothers, alltså Masse, Salla eller Chepe som tidigare var med i The Latin Kings. Man blir "en del av deras familj. Som en avlägsen kusin". The Salazar Brothers är tillsammans med Björn och Gustaf även med i Caligola, en rörig konstellation av musiker, konstnärer och författare.

Gustaf: Salla är Maharishi för oss. The Latin Kings var ju de största idolorna jag hade som ung.

Björn: Han är en jävla motor. Efter det där jobbade vi loss med honom och Masse och gjorde *Give Me Fire*, på ett helt lösgjort sätt.

“De kallar oss fortfarande för rockslynglar”

Jag tar fram en ny bok av rockfotografen Mats Bäcker, som under slutet av 70-talet och början av 80-talet tog ikonbilder på bland annat Joe Strummer och dåtidens postpunkband. På omslaget ger Iggy Pop fingret på en konsert ▶

mando diao

“Det finns också en sorts rasism än en förortsbaserad artist. Eric

1977. Pop, som skapade vad vi idag kallar garagerocken med The Stooges i slutet av 60-talet, skulle några år in på 80-talet börja experimentera ännu mer i sitt artisteri med bland annat albumet *Zombie Birdhouse*. Det intressanta med bilderna från spelningen 1977 är att det är precis den bilden musikbolaget ville att vi skulle se. Rebellen, punkaren med en svettig torso. Men det finns även en bild tagen bara några timmar tidigare. Där sitter James "Iggy Pop" Osterberg i en fåtölj med glasögon och läser en dagstidning. En dubbelroll som få har fångat så tydligt.

När ni började spela hade ni mycket attityd. Men var ni som James Osterberg i fåtöljen även då?

Gustaf: Jag känner mig mycket mer så idag. Då var jag mer barn hela tiden. Mer Xbox. Vi spelade Xbox och lyssnade på musik hela tiden.

Visar man en bild utåt och en bild privat?

Gustaf: Ja, det är klart. Men när vi gick ut och spelade en roll och gick tillbaka, det var några år senare. Att vi försökte vara något vi inte var. Sen gick vi vidare. Men de kallar oss fortfarande för rockslynglar. Och vi kan inte riktigt relatera till det för vi har inte lyssnat på rock på tio år. Vi har inget emot rock men vi har inte konsumerat det och tagit det till oss, känt igen oss i den stilen. Så då har vi ju spelat en sorts roll när vi går upp på scenen. Och det vi gör nu, det är vi. Det började vi med på *Never Seen The Light Of Day*, det finns på *Give Me Fire*, det finns i Caligola och det finns i Gustaf Fröding.

Gustaf: Folk vill så gärna tillhöra en stil. Folk i vår bransch de dras till att det är bättre att lyssna på något jävla The Raconteurs än att lyssna på Mary J Blige för att "jag tillhör den här gruppen". Men hade de varit lösa från början så hade de naturligt-

vis lyssnat på Mary J Blige för jag tror ändå att det är lenare för själen. Det finns nog också bland vanligt folk. Det finns också en sorts rasism på landsbygden, att det är lättare att ta in Lars Winnerbäck än en förortsbaserad artist. Eric Gadd kan vara lättare att ta in än Aleks.

Det är fortfarande väldigt svårt att skriva om svensk hiphop i landsortstidningar. De vill ha de stora rockbanden.

Björn: Det tar ju tid. 1994 hette det fortfarande "modern dans".

Gustaf: Det var E-Type och Latin Kings som var nominerade i samma genre på Grammisgalan. Grejen var att båda var värda ett pris egentligen. De buntade ihop en hel värld med en annan kategori, det märker man fortfarande, att hiphop betraktas som "modern".

Carl-Johan: Det är väldigt retro.

De har guidade bussturer i New York som stannar vid hiphopens födelseplatser.

Gustaf: Ja, det är klart. Det är som Tutankhamon land. Det som är så bra med hiphop som rocken aldrig kommer att slå, är att den är så lätt. I rocken måste du köpa den ena jävla grejen efter den andra, komma in på en musikskola och gå igenom en hel klassresa. I hiphopen kan du ta något du hört på radio och prata till. Gatubarn i Brasilien har samma förutsättningar som The Strokes.

Vad lyssnar ni på tillsammans när ni ska hitta kreativitet?

Carl-Johan: För mig är det fortfarande filmmusik. Mycket inom afroamerikansk musikkultur.

Gustaf: Jag lyssnar på *Ett Anständigt Liv*-soundtracket, det är så jävla bra. Vi värderar Kenta som en stor röst i Sverige. Det är också instrumental musik, typ Ulf Dageby.

Björn: Men det kan lika gärna vara Lil Wayne. **G**

på landsbygden, att det är lättare att ta in Lars Winnerbäck
Gadd kan vara lättare att ta in än Aleks.” GUSTAF NORÉN

INGEN SENTIMENTALITET ÖVER TIOÅRSJUBILEET AV DEBUTEN

Carl-Johan: Det är ett jättebra tidsdokument för hur vi var.

Gustaf: Jag har inte hört den på skitlänge.

Björn: Vi lyssnar inte på våra skivor speciellt mycket efteråt.

Hur är det att spela det live då?

Gustaf: Blandade känslor. Det är så lätt, det är inte där man vill verka som artist. Det är när man gör allting som man verkar. Däremellan flyter man. Jag har slutat att lyssna på Fröding nu också, det konkurreras ut av någon annan grej.

Carl-Johan: Det är lite som Kalle Ankas julaf-ton, med gamla grejer. Att folk vill se vissa saker och ha den tryggheten men sen kommer det även något nytt där.

Gustaf: Man borde ha en "Mitt-i-Naturen"-röst som säger hur man gör när man har fött sitt barn och ska lämna det vidare.

Carl-Johan: *Bring 'em In* har väl både fru och barn nu.

Gustaf: Ingen aning, jag skiter i honom.

green day

“USA är ett av

En trestegs raket från LA

Ett enskilt album räckte inte. Det kaliforniska punkrock-bandet Green Day var så inne i låtskrivandet att de bara fortsatte och gjorde tre av en. GAFFA har träffat dem utanför Los Angeles.

ORD: TINA JØHNK CHRISTENSEN

GREEN DAYS ALBUM är "epic as fuck!". Det säger de i vart fall själva. Det amerikanska punkrock-bandet var så ivriga i diverse studior världen runt att de löpte amok. Och så föddes idén om att göra en trilogi ¡Uno! ¡Dos! ¡Tré!, så att inget av det kreativa materialet gick till spillo. Därför ger Green Day ut sitt nionde, tionde och elfte album med två månaders intervaller. Det första ¡Uno! gavs ut den 25 september.

Ni har gjort tre album: ¡Uno! ¡Dos! ¡Tré! Som en trilogi. Varför inte bara göra ett album som ni brukar?

Billie: Vi började faktiskt medan vi var i Europa med att göra demos samtidigt som vi var på turné. Vi hyrde studior i Berlin, Helsingfors, Stockholm och

Glasgow på våra lediga dagar för att jamma och spela musik. När vi kom tillbaka hit till Newport Beach och var klara med *21st Century Breakdown* började jag på riktigt att skriva låtar som *Nuclear Family*, *Stay The Night* och *Carpe Diem* vid stranden. Det började så bra att vi blev alldeles upphetsade. Till att börja med ville vi ha upp till 14 låtar på skivan men när vi kom till New York och skrev fler låtar fortsatte vi av bara farten och slutade med ett 30-tal – jag skrev ungefär 70 låtar sammanlagt. Det gick upp för oss att vi hade tillräckligt till tre olika temaskivor. Det ena soundet var power-pop: lite punkrockklassiskt Green Day-ljud. Det andra soundet var som gjort för fest, en garage-rock-skiva med låtar som *Fuck Time* eller *Makeout Party* och *Lady Cobra*. Det tredje var mer reflekterande, lite mer personligt och en aning mer episk med låtar som *Brutal Love*, *Dirty Rotten Bastards* och *99 Revolutions*.

Mike: Det var också därför vi inte ville göra bara en lång skiva eller en dubbel-cd. Det är tre olika skivor, men alla har passerat genom Green Day-filtret.

“Den första skivan

de mest förvirrade länderna i världen.”

startar festen. Andra skivan är festen från helvetet.
Och den sista är bakfyllan dagen efter.”

Billie: Det är inte några rim eller större meningar bakom. Det är det som är annorlunda med det. Det var bara något som skedde spontant och vi njöt verkligen av att spela musiken, så låtarna bara kom.

Billie: Den första skivan startar festen. Andra skivan är festen från helvetet. Och den sista är bakfyllan dagen efter.

Låten Amy som handlar om Amy Winehouse finns med på andra skivan. Varför passade den in där?

Billie: Låten Amy skiljer ut sig och står helt för sig själv. Men den passar in på det andra albumet därför att det var en sådan sorglig händelse och en stor förlust förra sommaren. Hennes rötter var djupt planterade i allt från Billie Holiday och Sam Cooke till den första vägen av ska. Hon tog den typen av musik till den moderna tiden och skapade en förbindelse mellan dem och det var en jätteförlust för musikvärldens att mista henne. När jag skrev den tänkte jag: *oh fuck*. Det hela gjorde mig verkligen deprimerad. Därför skrev jag låten. Det var mitt sätt att sörja.

Ni startade ert band under 80-talet och åldersmässigt befinner ni i er på väg in i 40-årsåldern. Hur håller ni energinivån uppe?

Tré: Vi utbyter testosteron. (skratt)

Billie: Jag vet inte. Det är nog för att vi älskar att göra musik.

Mike: Vi älskar att lyssna på musik och spela musik tillsammans med andra. Du har säkert själv upplevt ett album eller en konsert tillsammans med dina vänner, och det är en helt annan upplevelse än om man sitter och rockar ensam i sin bil, vilket också kan vara rätt hardcore.

Är det möjligt att vara punk för alltid?

Billie: Ja, man kan vara punk för alltid, om det är en naturlig del av ens dna. Vi har alltid skrivit många låtar med melodier genom hela vår karriär, så vi har aldrig varit ett hardcoreband. Vi har alltid älskat melodier och i början sjöng vi om förälskelser och romantik, och det är vi på väg att återvända till. Men vi spelade in det så att det fick ett annorlunda sound, där gitarrerna inte är det moderna Marshall-ljudet, utan mer ett klassiskt gammalt ljud a la 70-talet och låter lite som The Who, The Clash *Give Em Enough Rope*, AC/DC och deras *For Those About To Rock*.

Amerikanska idioter

Det är åtta år sedan *American Idiot* släpptes lös. Under 2010 blev skivan återupplivad i form av en musikal som spelades på flera teatrar i USA och blev en stor succé. Idag finns det planer på en filmutgåva med Tom Hanks som producent och Robert Pattinson som huvudperson enligt ryktet.

Har ni fått nog av rock-operor nu?

Billie: Ja, vi skulle gärna ta en paus från det. Det finns vissa begränsningar med att göra en rock-opera. Om man skriver en bra låt och den inte passar in på skivan eller inte passar in i konceptet så kan man inte använda låten. Men den här gången behövde vi inte begränsa oss på det sättet. Vi startade inte med viljan att göra ett episkt verk. Det skedde spontant och så räckte det till tre skivor.

Det verkar som om ni alltid har gått upp i vad som sker omkring er i världen. Men har ni blivit klokare eller är ni lika förvirrade som när ni var tonåringar?

Billie: Det är alltid förvirrande. USA är ett av de mest förvirrade länderna i världen. En av anledningarna är att varje stat representerar något helt annat än de andra staterna och det är enorma skillnader mellan folk. Det är stor skillnad på vad som händer här eller i Idaho eller i Montana och New York, som nästan är ett eget land. Alla har egen politisk agenda eller har olika idéer om vad den amerikanska drömmen är.

Vi befinner oss i Newport Beach vid havet söder om Los Angeles. Varför är vi här?

Mike: Det här är vår plats där vi tillbringar sommaren. Vi åker antingen till Newport Beach eller Cosa Mesa, där vi brukar hyra ett litet rum. Vi har gjort det de senaste fem åren. Våra familjer får lite semester och vi kan gå och jobba i studion på eftermiddagen men också njuta av solen. Jag tycker om att cykla i Oakland men det är inte alltid lätt för där får man ofta sin cykel stulen.

Tré: Det är varmare här nere och färre hajar.

Surfar ni?

Billie: Jag gör.

Mike: Jag kan.

Tré: Jag är på g. (skratt) **G**

EN KVÄLL PÅ CHRISTIANIA

Green Day har turnerat flera varv runt jorden men det är en särskild händelse i början av 90-talet som de för alltid kommer att minnas. När de delade scen med ett älskande par.

Billie: Oh my god.

Mike: Vi spelade på Ungdomshuset i Christiania och det hände något helt *fucking crazy* där.

Billie: Det var tioårsjubileum och vi spelade under 'punk night' som blev en helt galen fest. Medan vi spelade började folk kasta öl och jag hade bara en gitarr så jag var tvungen att spela så här (visar hur han skyddar gitarren, red. anm.). Lika plötsligt var det ett par till vänster som bara gick ner på varandra. De var rätt så fulla och gjorde det så bekvämt för sig de bara kunde på scenen.

Mike: Det var som Altamont. (Speedway Free Festival, red. Anm.). (skratt)

Billie: Båda hade militärstövlar på sig.

miss li

Så mycket mer av Miss Li

Hon har hittat ett sätt att balansera det mörka och ljusa i tillvaron, inte bara som Linda Carlsson, men också som Miss Li. Nu är hon aktuell med sin sjätte fullängdare som enligt henne själv knyter ihop säcken, där såväl det glada som det svarta får utrymme.

ORD: MARIA STACKE BILD: JEANETTE ANDERSSON

"I DON'T NEED no doctor treating me, no, no, no" sjunger Miss Li på nya singeln *My Heart Goes Boom*, en klassisk Miss Li-låt, med sprudlande melodi och energiskt tempo. Verkligheten är inte riktigt lika enkel för Linda Carlsson, som hon egentligen heter. När GAFFA för ett och ett halvt år sedan träffade Miss Li hade hon just blivit symptomfri från en kronisk ledsjukdom som drabbat henne. Själv beskriver hon det som att "kroppen gav upp, kroppsdel efter kroppsdel" utan att någon riktigt förstod vad det var. Det årets upplevelser resulterade i Miss Lis mörkaste skiva hittills, *Beats & Bruises*, som släpptes 2011. Där varvar hon mörk, rökig jazz och blues med svartsjukedramer och ångest, ett tydligt steg från det sprudlande, glada som blivit hennes signum.

– Jag kommer förmodligen alltid att vara sjuk men jag är tillbaks i mitt vanliga rastlösa tempo, även om jag har ont typ varje dag. Det var ju väldigt traumatiskt att inte veta vad man hade för sjukdom under så lång tid, det är klart att det påverkar en. Du vet livet, allt, vänds. Under tonåren, och säkert många år efter, lever man i den här bubblan av ungdom och fest, vilket jag säkert gör idag också, men jag har nog lärt mig att fokusera min energi på viktigare saker än jag gjorde innan.

Linda berättar att hon försöker trappa ner på medicineringen och att hon oroar sig för medicinernas eventuella biverkningar, men så avbryter hon sig själv.

– Det där är skit samma! Jag slapp dö för två år sedan. För då tänkte jag, vad är det här, jag kanske dör av det?

Miss Li beskriver hur hennes sjätte album, *Tangerine Dream*, som släpps tionde oktober, är skapad i ruset och lyckan över att må bättre, att vara vid liv och turnera igen.

– Vi började skriva låtar direkt när förra skivan släpptes. Jag kände att den var en ganska deppig skiva, och det vägde i och för sig över lite med de här väldigt naiva skivorna som har getts ut tidigare, men jag kände ändå att jag kan inte riktigt vara den där deppiga tjejen. Det är inte riktigt jag. Det var ett år då jag var sjuk och det finns i den skivan, men så var jag bara rastlös, och kände att vi måste fortsätta skriva! Så *Tangerine Dream* är en väldigt turnéig skiva med input från hela Europa. Jag

skulle inte säga att den på samma sätt som förra skivan baserades på något specifikt, mer intryck överlag.

Folklighetens baksidor

Miss Li är i höst inte bara aktuell med ett nytt album, hon har också brutit sin långa vana att tacka nej till medverkan i olika tv-program. Därför kommer vi kunna se henne i årets upplaga av *Så Mycket Bättre*.

– Jag tackade ju nej även i år, för tredje gången, och så frågade de igen. Jag lider lite av att jag är så rastlös och att jag blir uttråkad så fort jag har en dag som jag inte har någonting planerat, så jag tänkte

bara att äh, jag kanske ska sluta vara så anti. För jag har inte kollat på det direkt, heller. Grejen var att jag tyckte att det var lite mer intressant i år, med artisterna. Det kändes som att det skulle bli lite stökigare och jag hoppas att det framgår för det var det verkligen.

En av anledningarna till att Miss Li tidigare tvekat är att den breda publik som kommer med stora program som *Så Mycket Bättre* eller *Allsång på Skansen* inte alltid uppskattar hela hennes repertoar.

– Jag märker ibland att folk inte förstär de första skivorna som är taskigt inspelade, när det är bara första tagningen på sången och jag ville att allt skulle låta dåligt. Den publiken som har kommit med till exempel *Allsång på Skansen* förstär inte den grejen. De tycker bara "gud vad dåligt". Men jag gillar ju den typen av charmig touch. Håkan Hellström gjorde ju *Allsång på Skansen* och på något sätt så var det som att han banade väg för att det skulle vara okej, och det är en väldigt härlig publik att spela för men det är en svår balansgång. Men jag vet inte, det kan

vara både positivt och negativt och jag har inte kommit fram till vad jag tycker så det är lika bra att köra på.

Fler nyanser på nya skivan

Kavalkaden av starka hits som gett Miss Li en bred och stor publik har också målat in henne i ett hörn, som den spralliga och glada.

– Singlarna betyder mycket för mig, *Oh Boy* betyder jättemycket för mig, alla har gjort det, men jag känner att jag har berättat mer på albumen än vad de här singlarna gör. Folk som köper albumet och är mer inlyssnade har en annan bild, de vet att jag också skriver samhällskritik och inte bara om kärlek, men det framgår nog inte rent singelmässigt vilket är tråkigt. Det är väl någonstans mitt fel att just de texterna råkar hamna på de mest singelmässiga låtarna.

Samtidigt är det inte riktigt lika lätt att skriva den typen av låtar längre.

– Jag hade nog inte skrivit *Oh Boy* idag. *Ba Ba Ba* hade inte funnits. Det händer ju saker medan man blir äldre ...

gå in i en ny fas i livet fast det kommer ingen fatta. Alla kommer tycka det är en till barnlåt som *Ba Ba Ba* men jag älskar den.

Låtar som denna får plats bredvid samhällskritiken i andra singeln *Plastic Faces* och den politiska kommentaren i avslutande *Clever Words*. Att det drar åt olika håll är inget som stör henne.

– Jag gillar intensiva, spretiga skivor som ändå har någon slags röd tråd.

Men vilken politiker hon kritiserar i *Clever Words* vill hon inte avslöja.

– Jag vet inte om jag vågar säga det men folk vet säkert hur jag står rent politiskt så man kan nog lista ut det. Det är ju en risk att gå ut och säga hur man känner och jag har aldrig sagt vad jag röstar på ... mer att jag håller mig åt det här hållet, där man räknar in hela samhället och alla svaga.

Behöver inte drömma

Innan vi skjivs åt frågor jag Linda om hon har någon livsdröm utanför musiken. Hon funderar en stund.

“Singlarna betyder mycket för mig men jag känner att jag har berättat mer på albumen än vad de här singlarna gör. Folk som köper albumet och är mer inlyssnade har en annan bild, de vet att jag också skriver samhällskritik och inte bara om kärlek.”

Därför beskriver hon också *Beats & Bruises* som en befrielse, där hon varken kunde eller behövde vara glad. Samtidigt tillstår hon själv att det glada, utåtagerande är en viktig del av henne. På *Tangerine Dream* lyckas hon överbygga det mörka och det ljusa, och låta det arga och komplicerade ta plats bredvid det naiva och enkla, med ett sound som hon själv beskriver som en "sammanfattning" av tidigare skivor.

Dessutom är det enkla inte alltid så enkelt som det verkar. Miss Li berättar om en av sina favoriter på skivan, *Golden Retriever*, en lite udda historia med mungiga och tvärflöjt som låter ungefär som en barnsång från 70-talet.

– Jag gillar verkligen sådana töntnordiga låtar och *Golden Retriever* är så konstigt men jag gillar verkligen sådana texter. Jag gillar att den heter *Golden Retriever* och handlar om en hund men att det egentligen handlar att bryta upp från det gamla och gå in i någon nytt. När jag sjunger om att flytta ut på landet så menar jag mer att rensa upp själen från den här skiten inne i stan och

– Det är så konstigt, sen jag började skriva musik så har det tagit upp all min tid. Förut så var musik någonting som jag verkligen satsade på och drömde om. Jag försökte skriva låtar och bildade band och så där ... Nu är det all min tid, och det är både min hobby och mitt arbete. Det är klart nu är jag 30, ska inte jag börja tänka på barn? Och det gör jag inte, det vet jag i alla fall. Det är ju inte säkert, alla skaffar ju inte barn. Vi får se. Jag har inte så mycket drömmar. Jag gör precis det jag vill göra just nu. **G**

TEKNIKENS UNDER

– Det tog jättelång tid innan jag skaffade Facebook, det var liksom ett halvår, ett år sen, då Ullis, min bokare skaffade det åt mig. Och den här [håller upp en ipad] var typ min första dator och den fick jag förra året. I fyra, fem år hade jag som musiker alltså inte tillgång till dator. Mitt skivbolag bara: "vi skickar ett brådskande mail till dig och det tar en månad innan du svarar?". Så jag försöker hitta någon slags balans och inte bara vara motsträvig.

Universum dör – Muse lever

Mänskligheten är anarkistisk och kämpar mot det ofrånkomliga faktum att jorden, stjärnorna, solen och universum kommer att dö ut. Frontmannen i Muse, Matt Bellamy, skiner som en sol när han avslöjar sin domedagsprofetia för GAFFA i samband med bandets sjätte album *The 2nd Law*.

ORD: HENRIK TUXEN

– ALBUMTITELN REFERERAR TILL den andra termodynamiska lagen – en deprimerande lag, som förutspår universums undergång. Jag har alltid varit intresserad av att finna sanningen bakom några av de problem vi står inför, på såväl individuella plan som för världen i stort. Det verkar som att de vetenskapliga lagarna är emot oss. Vi människor – och evolutionen på det stora hela – kämpar rebelliskt mot det oundvikliga, och det är intressant. Man kan säga att hela albumet kretsar kring denna kamp mot det oundvikliga.

– Det som egentligen gjorde mig intresserad av det här var att jag först och främst ville skriva en låt om de senaste årens globala ekonomiska situation, vilket till exempel låten *The 2nd Law Unustainable* handlar om. Den beskriver hur naturlagarna redan på förväg dömer ut situationer där ekonomin bygger på en outsinlig tillväxt. När jag ser på nyheterna slår det mig hur orimligt det är att vi är som besatta i ekonomisk framgång, och så fort någonting inte går bra så pratar man om en depression. Jag tycker att det är ett konstigt synsätt. Jag tror att vi borde hylla hållbarhet istället för ekonomisk vinst. Låten *Animals*, som också handlar om den ekonomiska situationen, fick mig att fundera på problematiken kring befolkning, energiberoende och begränsade resurser, vilket i sin tur fick mig att läsa om "den andra lagen".

Tilltagande kreativitet

Med denna svada inleder Muses obestridda ledare Matt Bellamy samtalet med GAFFA en solig dag i det idylliska Kokkedal Slott i Danmark med utsikt över Öresund och mot Sverige. Han är glad, vänlig och ler medan han ger oss en skningslös tolkning av världsläget. Låtskriaren, sångaren, gitarristen och pianisten Matt Bellamy har alltid haft något på hjärtat, och det har sällan varit en optimistisk

syn på situationen. *The 2nd Law* är inget undantag. Bortser man från planetens självdestruktivitet och universums dystra framtid har Matt Bellamy och Muse en hel del att glädjas över. För varje album har Muse blivit allt mer populära, de har fått

“Vi har alltid haft svårt att vara minimalistiska.”

MATT BELLAMY

bättre listplaceringar och fått spela i allt fler – och större – städer. Senaste albumet *The Resistance*, med bland annat singeln *Uprising* i spetsen, har stärkt den brittiska trios ställning som ett av världens största rockband. En trist tendens, som många band har, är att slå igenom med debutalbumet och därefter leva på dess goda rykte. För Muse och Bellamy verkar kreativiteten tvärtom tillta med åldern. Bellamy håller med.

– Ja, det verkar så. Den här skivan var lättare att göra än den förra, men när vi gjorde den tredje skivan minns jag att jag undrade vad vi höll på med. Men när man bryter ner alla hinder öppnas dörrar för sådant man kanske hade velat undvika. I början av karriären har många band ofta ganska få inspirationskällor, och relativt snäv uppfattning om vad de ska och inte ska vara. Men jag tror att om man vill ha en lång karriär inom musiken, så måste man vara öppen för nya saker. Ta till exempel en låt som *Madness* (första singeln från *The 2nd Law*, red. anm.). Den är ganska minimalistisk – mycket inspirerad av Prince *Kiss* – trots att vi alltid har haft svårt att vara just minimalistiska. Vi tänker oftast på musik som passar för de stora arenorna. I början hade jag aldrig

kunnat tänka mig att vi skulle göra en sån låt, men idag föredrar jag den framför mycket av vårt tidigare material. Det jag menar är att man måste vara öppen för var och hur livet förändras och acceptera utvecklingen.

En mystisk genre

Det är ett betydelsefullt uttalande av Matt Bellamy, för Muse har verkligen bjudit på stor variation genom åren. De har levererat de självklara pophitsen, men även ballader, storslaget glamorösa, bastyngda och elektroniska element, tyngre låtar och en lång rad avstickare i klassisk musik, vilket också går att finna på *The 2nd Law*.

– Jag har alltid sett klassisk musik som en gåta. Jag har alltid haft lätt för musik, men jag fick aldrig någon skolning i klassisk musik som barn, så jag har lärt mig mycket på egen hand. Det första jag fick lyssna på var blues och rock, men i tonåren upptäckte jag den klassiska musiken och det var som något från en helt annan värld! Den låg på en helt annan emotionell nivå och rent intellektuellt upplevde jag den som något galet och långt bortom räckhåll. Så jag har alltid varit nyfiken på klassisk musik och när vi började med Muse ville jag hemska gärna foga in delar av den världen i våra låtar. Filmmusik har också inspirerat mig, framför allt en kompositör som Ennio Morricone. Och går man ännu längre tillbaka skulle jag vilja framhäva Franz Liszt och Rachmaninov. Det vi är mest inspirerade av är övergången från den romantiska tiden till den moderna, kring år 1900. Det är höjdpunkten för människans förmåga att hantera instrument. Idag sker mer av komponerandet i datorn. Jag intresserar mig för den tid, då den mänskliga kroppens betydelse senast var nödvändig.

Nytt territorium

Det är stora ord från den kreativa multitalangen, som alltid vill spränga gränser, precis som på *The 2nd Law*.

– Jag tror att man försöker skapa något nytt för varje album. Man kan inte alltid göra något världsunik, men man kan alltid göra något som är unikt för en själv. Den här gången är första gången som jag inte har skrivit alla låtar själv. Chris (Wolstenholme, basist, red. anm.) har skrivit två låtar, som han också sjunger, och vem vet, det kanske blir mer från honom framöver? Därför anser jag att låtar som *Follow Me* och *Madness* är nytt territorium för oss. För varje skiva vi gör känner jag att vi öppnar fönster in till nästa. På *Revelations* var det *Undisclosed Desires* som öppnade upp för *The 2nd Law*, och nu är det de låtar jag tidigare nämnde som visar vägen framåt.

Goldie Hawns svärson

Strax innan intervjun kör en svart limousine med tonade rutor från Kokkedal mot Köpenhamn. I baksätet sitter skådespelerskan Kate Hudson, som Bellamy nyligen

FOKUS PÅ ATT VINNA

Låten *Survival* på *The 2nd Law* valdes till officiell låt för OS i London i sommar.

– Vi blev kontaktade av den olympiska kommittén för att skriva en låt för OS tillsammans med andra artister. Jag började jobba med några idéer, men hörde sedan att kommittén hade släppt idén. Jag fortsatte ändå med låten och tänkte ha den på det kommande albumet. Sedan frågade de oss ändå om vi ville spela på avslutningsceremonin, och när vi spelade låten för dem så älskade de den och bestämde sig för att utse den till officiell OS-låt. Låten handlar om hur hjärnan fungerar i en överlevnads-situation där man måste vara hel fokuserad och bestämd. Jag tror att det liknar den situation som idrottare står inför i tävlingar. Det gäller att skala av allt oväsentligt och bara vara bestämd och fokuserad. En del tycker säkert att texten är för uppenbar, men för mig är det en beskrivning av hur det känns när man är fullständigt fokuserad på att vinna.

“Vår relation bygger på något mycket djupare än framgång.”

MATT BELLAMY OM SAMMANHÅLLNINGEN I MUSE

fått sitt första barn med. Det betyder också att han kan kalla Hollywoodlegendaren Goldie Hawn för svärmor. Att bli pappa har också satt sina kreativa spår säger Bellamy.

– Det har helt klart varit ett lyft för kreativiteten, och det märks tydligt i låten *Fo-*

low Me, som influerats av upplevelsen att få ett litet barn, av tanken på hur skört livet är, speciellt under de första månaderna. Låten, som är tillägnad min lille son, börjar med med hans hjärtslag.

Bellamy är en man som uppskattar nära relationer. Bandmedlemmarna Chris

Wolstenholme (bas) och Dominic Howard (trummor) är nästan lika viktiga som familjen. De har hängt ihop sedan sjunde klass och Bellamy tycker inte att det behövs nytt blod i Muse.

– Jag ser det som att glaset är halvfullt och ser bara fördelar i att ha känna var-

andra så väl. Vi är lojala och väldigt ärliga mot varandra. Vår relation bygger på något mycket djupare än framgång. Jag tror att vi kan klara vad som helst just för att vi har känt varandra så länge. Jag hoppas och tror på många fler Musealbum i framtiden. **G**

moneybrother

På färd mot ljudet av frihet

Från storstaden till ett hus vid vattnet – via resten av världen. Inom loppet av ett år har Moneybrother hunnit köpa hus på landet, planera starten av en egen resebyrå samt åka jorden runt för att till nya skivan fånga ljud han inte kunde hitta i Sverige.

ORD: CHRISTIAN PLOOG

ETT AVVÄPNANDE LEENDE, ett lagom långt skägg. Att ta Anders "Moneybrother" Wendin i hand är – både fysiskt och själsligt – en varm upplevelse. I alla fall den här soliga septemberdagen på Södermalm. Här, på en liten bänk vid ett café i Hornstull, sitter han och trivs. Inte så konstigt heller, kanske, då stadsdelen fram till för bara några månader sedan varit hans hemvist i nästan 20 år.

– När jag fick första checken för min musik köpte jag en trea här när jag var singel. Jag tänkte att jag skulle bo där i hela mitt liv. Men efter några år stod rummen fortfarande tomma och utan funktion, så jag sålde lägenheten. I vintras hittade jag ett hus på Värmdö. En liten stuga med sjötomt som jag köpte direkt.

Annars är det Söder som gäller fortfarande?

– Ja, jag är ju här jämt. Det här fiket är jag fortfarande på varje dag. Jag åker in hit och läser tidningen. Det är två mil till huset så det tar bara 20 minuter.

Även om kärleken till Stockholm och Södermalm är djupt rotad hos Anders Wendin älskar han att resa. Han minns hur han och dåvarande flickvännen för 15 år sedan stod utanför Vings butik på Sveavägen och kände suget av att bara få komma iväg – ensamma för första gången.

– Vi hade sparat ihop så det räckte till den billigaste biljetten. När vi landade på Kreta trodde vi inte att det var sant; vilken mat, vilket vatten! Det kändes verkligen som att friheten hade slagit till. Och när det tog slut mellan oss fortsatte jag bara att resa. För mig har att resa alltid varit förknippat med frihet.

Resandets kraft och inspiration

Moneybrothers kommande platta *This Is Where Life Is* är högst präglad av resandets kraft. Efter en kväll på krogen i Portland, Oregon satt Anders och hans amerikanske skivbolagskille Matt Brown i en bil på väg hem och lyssnade på radion. Plötsligt utbrast Matt: "Din nästa skiva måste låta som vinden i håret! Den måste låta som freedom." Men hur låter det när det låter som freedom, undrade Anders.

Tillsammans med medproducenten Christoffer Roth började han skissa på en idé som innehöll lite av den där abstrakta känslan. Snart utkristalliserades en plan: de ville fånga ljud som inte gick att få tag på hemma i Sverige. Ljud som lät som vinden i håret. Ljud som lät som frihet.

– Jag och bland annat Andres Lokko var med i en jury för en musiktävling som Red Bull anordnade. Förstapriset för bandet som vann var en vecka i en av Red Bulls egna studior. Istället för att ta betalt för jurytjänsten kom vi överrens om att de skulle ge mig lite studiotid. Jag fick tre

dagar i alla deras studior som är placerade över hela världen.

Totalt blev det nästan tio stopp världen över, inklusive Sverige. Låtarnas grunder spelades in i Chicago. Sen började pusslandet av flygbiljetter, bokning av lokala musiker och planerad jetlagdåsighet.

– Det var riktigt tungt att försöka få ihop allting, men det gick. När man sen satt på Jamaica och lyssnade på när någon sjöng in ett sångspår på de instrumenten vi hade lagt i Rio de Janeiro, över det vi hade spelat in i Chicago, började man ändå känna att det kanske kunde bli lite freedom rock av det här till slut.

Även om texterna var färdigskrivna i Sverige innan Anders åkte förändrades de under resans gång. Han upptäckte nya platser och träffade nya människor med andra verkligheter än den han själv var van vid.

– Vi jobbade med musiker från Afrika, Jamaica och Brasilien. Där är det jävligt hårda villkor. Då kändes det konstigt att stå och sjunga om typ kärlek när man får så mycket intryck varenda dag.

Resultatet blev en skiva om att vara ute och resa: hemlängtan, nya upplevelser och små storys Anders råkade höra i barer.

– Man kanske hörde om någon som blivit skjuten, och började fantisera om det. Allt smälte in i musiken på ett ganska organiskt sätt.

Startar resebyrå

Man kan inte anklaga Anders Wendin för att vara rädd att prova nya saker. I samband med släppet av Moneybrothers femte skiva *Real Control* lanserade han en tomatssoppa. Och till nya albumet har den amerikanska regissören Jim Dziura dokumenterat inspelningsprocessen i form av filmen *Start A Fire*. Anders är även i färd med att starta en resebyrå tillsammans med kompisen och SVT Sport-profilen David Fjäll.

– Jag tycker att Moneybrother som artist utmanar sig själv ganska mycket. Han byter miljö, spelar i olika länder, växlar bandmedlemmar och hittar på nya grejer som till exempel den där tomatssoppan eller resebyrån. Till skillnad från många andra artister gör jag mycket sådant, och jag tror att det är vad jag får inspiration ifrån. Det gör mig lite intressantare som människa och därför gör jag intressantare låtar.

Är det en sorts inneboende nyfikenhet?

– Ja, och också själva anledningen till att jag började hålla på med musik över huvud taget. Jag ville inte jobba på fabriken som alla mina kompisar från Ludvika gjorde. Jag ville göra något annat.

Du har sagt att "Den som reser lika mycket som jag gjort de senaste åren bör nog fundera på om man reser, eller i själva verket flyr." Vad är det du upptäckt att du flytt från?

– Man får sig en tankeställare när man åker bort. Jag är 37 nu och ser vännerna varje dag hålla upp sina nya bebisar på Facebook. Mina kompisar från Ludvika är

lov att låsa in telefonen så jag inte ringde hela tiden. Jag vet att det inte spelar någon roll om du är i Enköping eller i Rio De Janeiro – det är inte så kul om du inte

“När man sen satt på Jamaica och lyssnade på när någon sjöng in ett sångspår på de instrumenten vi hade lagt i Rio de Janeiro, över det vi hade spelat in i Chicago, började man ändå känna att det kanske kunde bli lite freedom rock av det här till slut.”

inne på sina tredje äktenskap. Man börjar fundera på om det är dags att växa upp. Jag och tjejen hade ett seriöst samtal om det. Och nu har vi flyttat ut på landet, där vi försöker landa litegrann.

Du går alltså i skaffa barn-tankar?

– Det måste jag säga att jag för första gången i mitt liv har börjat tänka på nu. Ett tag trodde jag att det inte skulle hända, att jag skulle göra som Charlie Chaplin och vara typ 86 innan jag började fundera i de banorna. Men det tror jag inte längre.

Nästa år är det tio år sedan du släppte din debut Blood Panic. Hur ser du tillbaka på den tiden?

– Jag är glad att jag ändå var så pass gammal när jag slog igenom, och inte typ 21 eller yngre. När jag jobbade som producent på Riksteatern träffade jag många unga artister, bland annat Timbuktu. Han hade hållit på länge, var väldigt och förklarade vad han ville. Då förstod jag att man kan vara så. Du är trevlig mot dina arrangörer och du skakar hand med din publik. Det hade jag aldrig fattat när jag var med i punkband. Då åkte vi bara omkring och var otrevliga snorungar.

Hyllning till flickvännen

Sista spåret på nya skivan heter *In The Night Time*. Där sjunger Anders bland annat: "Cars and trains and boats and planes / Whatever you might find / The place you want to be is on your baby's mind." En hyllning till nuvarande flickvännen Haddy som var kvar hemma i Sverige när Anders var ute och reste.

– Jag tror vi var i Sydafrika när hon och jag bråkade på telefon. Efter det körde hon "the silent treatment" i några dagar. Det funkade verkligen. När hon inte svarade blev jag helt tokig. Till slut fick jag

har någon som bryr sig, säger Anders och fortsätter:

– Hon var ett stöd under resans gång och under hela inspelningsprocessen. Det betyder mycket att ha någon där hemma som tänker på och hjälper en. Nästa gång får väl hon dra iväg och jag sitta hemma och ta hand om saker och ting.

Men nu är båda hemma i Stockholm, i alla fall till Moneybrothers turné drar igång senare i höst. I huset på Värmdö har de bara hunnit bo i några månader, men än så länge har det fungerat fint.

– Fråga mig igen i november, men att flytta ut på Värmdö har hittills känts riktigt schysst. Å andra sidan kanske man lurar sig själv. Nu är man inte så rastlös. I morse gick jag upp till strålände sol, satte mig på gräsmattan och käkade frukost. Men, fan ... oktober till mars sitter man ju i kolmörker och piskande regn. Jag vet inte, då kanske man börjar fundera på Hornstull igen. **G**

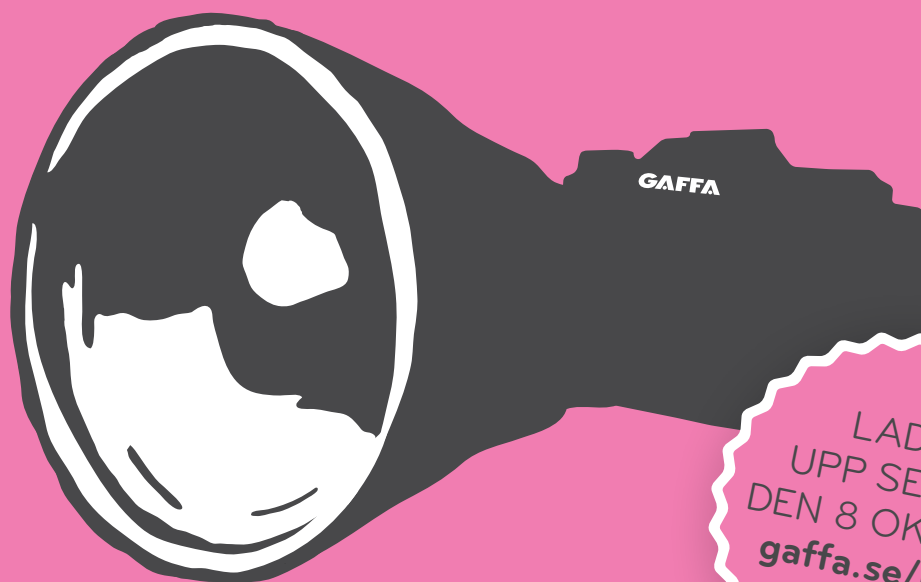
RENDEZVOUS MED LUDVIKA

Anders Wendins musikaliska resa tog honom, förutom till kontinenternas alla hörn, även tillbaka till föräldrahemmet i Ludvika. En plats han tidigare sagt att han inte så gärna besöker. Men upplevelsen var positiv. Det visade sig att killen som numera bor i Anders familjs gamla hus var ett fan av Moneybrother.

– Av alla stopp på vägen var det nästan mest speciellt att komma hem till Ludvika. Vi åkte förbi huset där jag växte upp och filmens regissör Jim Dziura tjuvade på mig att gå och knacka på. En dude med Leksandströja öppnade och bara "Tjäna!". Det visade sig att han ägde några av mina skivor. Kul att han satt i mitt gamla hus och lyssnade på musik som jag har gjort.

GAFFA UTSER ÅRETS BÄSTA MUSIKFOTO

DELTA I TÄVLINGEN NU

LADDA
UPP SENAST
DEN 8 OKTOBER
gaffa.se/photo

UTBILDNING

Kort tillägg om utbildning, jobb och karriär • höst 2012

GAFFA ger
inspiration
till ditt
utbildningsval

Nikki Ammini

Utbildad för att jobba med världens största artister

Poul Perris

Rockstjärnan som blev tv-terapeut

KÄRA LÄSARE

Du har nu den fjärde utgåvan av GAFFAs utbildningstillägg i händerna. För många är oktober månad tiden när man ska göra ett val av utbildning eller i vart fall tänker i de banorna.

Vi har talat med flera spännande personer som berättar om deras utbildningserfarenheter.

Du möter bland andra Nikki Amini, international marketing manager på ett skivbolag, som skaffat sig kunskaper på Musicians Institute i Los Angeles. Vokalgruppen Erato vars kreativa studentliv gav dem en Youtube-raket mot en spännande framtid. Möt också Poul Perris, en gång sångare i bandet The Facer, utbildad läkare och numera rektor vid Svenska Institutet för Kognitiv Psykoterapi samt aktuell med tv-programmet *Par i terapi* på SVT.

Till sist frågas professor Stefan Einhorn ut om studentliv, karriär och jobb.

Vi hoppas att innehållet i det här tillägget kan inspirera dig som söker din väg fram genom studielivet, eller underhålla dig som redan har träffat rätt i det virrvarv av möjligheter som finns på de många skolorna där ute.

Trevlig läsning!
Redaktionen

GAFFA utbildningstillägg
Höst 2012

Redaktör
Johan Lothsson johan@gaffa.se

Omslagsfoto
Tove A. Tormod

4 KÄNDISAR MED UTBILDNING

ROWAN ATKINSON

Många förknippar den brittiske komikern och skådespelaren Rowan Atkinson med den populära karaktären Mr. Bean. Det var dock inte som underhållare han började karriären. Som 23-åring studerade han vid Newcastle University och fortsatte sedan vid Oxford från 1975 där han tog en Master of Science i elektronik. Det var under den här tiden i Oxford som han fick idén till Mr. Bean då han var med i en av universitetets teatergrupper. Där träffade han också manusförfattaren Richard Curtis som jobbade med serier och gav honom roller i olika produktioner för BBC. Tillsammans skapade de bland andra karaktärerna Svarte Orm och Mr. Bean.

THOM YORKE

Radioheads Thom Yorke träffade alla sina framtida bandkamrater på Abingdon Boys School med vilka han även bildade sitt första band On A Friday. Bandnamnet kom av att fredagar var den enda dagen då killarna kunde repa tillsammans. 1988 började Yorke läsa vid Exeter University där han senare tog en examen i engelska och en i konst. Här träffade han även sin framtida hustru Rachel Whom. Studierna gjorde att bandet fick läggas på is under några år och när det sedan återupptogs bytte man namn till Radiohead. Låten *Creep* skrevs inte långt därefter och resten är ju, som det brukar heta, historia.

CONAN O'BRIEN

Den amerikanske tv-värden, komikern och performern Conan O'Brien är nog inte okänd för någon. En del hävdar säkert också att hans humor, som ofta driver med kändisar och andra former av underhållning, är allt annat än intellektuell. Vad många dock inte vet är att Conan O'Brien mellan 1981-85 studerade vid Amerikas mest vördade universitet, Harvard, där han även tog en examen i Amerikansk historia. Under sitt sista år på gymnasiet vann han även organisationen The Council Of Teachers Of English skrivtävling med sin novell *The Bury of Living*. Så man får anta att denne mannen, humorn till trots, ändå har en hel del innanför pannbenet.

CATE BLANCHETT

Cate Blanchett räknas som en av världens främsta skådespelerskor. 2007 gjorde hon ett minnesvärt porträtt av Bob Dylan(!) i filmen *I'm Not There*. Det var efter gymnasiet som hon fick upp ögonen för skådespeleriet, i synnerhet när hon började studera vid Methodist Ladies' College där hon även tog en examen. Dock var det inte bara teater som gällde. Vid den här tiden studerade Blanchett även ekonomi och konst vid universitetet i Melbourne och det var efter sina examina där som hon på allvar började satsa på skådespeleriet, då på en utbildning vid National Institute of Dramatic Art i Sydney.

Music & Event Management

En unik utbildning för dig som siktar mot en framtid inom musik- och eventbranschen.

- Kandidatexamen i företagsekonomi
- Specifika branschkurser
- Nära kontakter med musikindustrin
- Utlandsstudier och praktik

Besök oss på: Lnu.se och facebook.com/MusicEventManagement

VÅRA STUDENTER GÅR TILL JOBDET.

81,4 av våra examinerade studenter, får jobb i rätt bransch inom ett år.* Det bevisar
PROCENT att vår modell för arbetsintegrerat lärande är oslagbar - och att vi ligger
i topp i landet när det gäller högskoleutbildningar som leder till jobb.

Välkommen att söka till oss senast 15 oktober.

*) Högskoleverkets rapport 2011:16 "Etableringen på arbetsmarknaden".

Praktisera på musikbolag i New York?

Vår målsättning är att du inte bara ska veta hur läroböckerna hävdar att musik- och mediebranschen fungerar, du ska även ha testat på hur det går till i verkligheten. Därför ger vi två av våra elever chansen att praktisera på New York-företaget Nomadic Wax. Sök till Gyro i Hultsfred så kan det vara du som åker Yellow Cab, deltar i HipHop-jam i Brooklyn och går vilse i China Town...

Hos oss får du även tillfälle att arbeta med evenemang som: Grammisgalan, Siestafestivalen, P3 Guld, Manifestgalan, Trinity International hip hop festival, Rookiefestivalen m.m.

Läs mer om våra program:
Musik & Media, Musik & Event samt Musik & Bild
på www.gyrockcity.se

erato

Kreativt studentliv

ORD & BILD: KAJSA DRAGSTEDT

Tre tjejer som studerade på Uppsala universitet behövde en rolig sysselsättning vid sidan av studierna. De bildade vokalgruppen Erato och förra året läckte ett Youtubeklipp ut där tjejerna övar in Robyns låt *Call Your Girlfriend* vid köksbordet. Succén var ett faktum och studentlivet blev genast roligare.

“Det känns som att man blir en bättre människa hela tiden när man studerar, för man får så mycket input från allt och alla runtomkring.”

erato

ERATO TOG TILLFÄLLET i akt och gjorde det bästa av sin studietid. Deras opretentiösa vokalensemble som till vardags framträdde på bröllop och firmafester väckte stor uppmärksamhet världen över när den enkla videon där de repade in sina harmonier upptäcktes. Över två och en halv miljoner tittare inklusive Robyn själv blev imponerade över deras talang. Sedan Amanda Wikström, Ebba Andersson och Petra Brohäll fick skivkontrakt under namnet Erato har studentensemblen som de startade upp i Uppsala bytt namn till Erato SNDK och fortsätter sin verksamhet i studentstaden.

– Erato startade vi för att komma bort från det pretentiösa. Det finns så många mansköror i Uppsala, och vi ville bara ha ett jävligt härligt tjejgång som var som en själv. Vi gick ifrån hela grejen med att sitta och läsa noter. Vi skickade ut ljudfiler istället och jobbade med gehör, berättar Petra.

Studentlivet med dess nationer, klubbar och kåraktiviteter är djupt rotat i Uppsala. Många studenter flyttar hemifrån för första gången när de kommer in på utbildning i Uppsala, och ramlar huvudstupa rakt in i en värld där tusentals unga människor ägnar dagarna åt att plugga, festa och starta nya aktiviteter för att roa sig ännu mer.

– Många kommer hit ganska ensamma, säger Amanda. I större städer som Stockholm har de flesta redan ett umgänge som man känner sedan tidigare när man flyttar dit. I Uppsala kanske man bara känner någon enstaka, om ens det, när man flyttar hit. Det gör att ett naturligt sätt att umgås på blir att starta verksamheter, börja i en kör, eller starta nya saker ihop med folk.

– Man hittar också ganska lätt nya saker att engagera sig i, fortsätter Ebba. Det finns mycket att välja mellan,

speciellt om man kommer från en liten stad där det inte alltid finns så många valmöjligheter. I studentvärlden finns så många udda människor som söker sig till sina specialintressen för att kunna göra sin egen grej.

Sorglös studietid

Erato har redan sedan första början gjort sin egen grej. När andra vokalsembler nötte in noter och sjöng psalmer på bröllop stod tjejerna i Erato och bråkade om vem som skulle stå längst fram och ha förstastämman. En grupp på tio gapiga brudar som alla ville synas och höras lika mycket var ibland svårstyrd, men också precis så lättsam och avslappnad som Petra och Ebba ville ha det när de startade gruppen. Från början var Erato en större ensemble, som lever kvar och verkar i Uppsala för och med studenter. Amanda är snart klar med sina studier medan Petra och Ebba nu är färdigutbildade och jobbar. Alla minns sin studietid med förtjusning:

– Det är en väldigt sorglös tillvaro, säger Petra, och jag tycker om att läsa, det blir så konkret när man studerar att man lär sig nya saker hela tiden, svart på vitt.

– Ja, det känns som att man blir en bättre människa hela tiden när man studerar, för man får så mycket input från allt och alla runtomkring, instämmer Ebba. Man träffar människor hela tiden som tvingar en att tänka och använda huvudet.

Amanda är snart färdigutbildad läkare, Ebba arbetar som språkkonsult och Petra med marknadsföring. De fann varandra genom sjungandet, och mer konkret var det faktiskt på en toalett de träffades. Petra och Ebba stod på en damtoalett och sjöng temat till Ronja Rövardotter, då en tredje tjej plötsligt stämde in. Det var Amanda som spontant sjöng sig in

i Eratos verksamhet. Amanda säger att alla håller på med olika projekt i Uppsala. Spex, klubbar på nationerna och körsång. Erato blev en kör som sjöng popmusik, i kontrast mot de seriösa mansköreerna som ofta sjöng psalmerna och hade en allvarligare framtoning.

– Erato var alltid mer än bara en kör, säger Amanda. Det innehåller mycket mer än att sitta där och lära sig sjunga en stämma. Man improviserar tillsammans, hittar kompisar och för mig var Erato också ett sätt att umgås med folk som inte läste samma sak som jag. Det är lätt att man fastnar vid att bara umgås med folk som pluggar samma sak och gör samma saker. Jag kände i princip ingen som gjorde något annat än att läsa till läkare och snacket blir bli ganska trist efter ett tag. Så för mig var halva grejen med Erato att få umgås med personer som gjorde andra saker. Jag hade nog inte riktigt stått ut annars, skrattar hon.

Petra ville också ha något kreativt att göra vid sidan om studierna. Förutom sjungandet fick hon också ta tag i administrativa uppgifter som kundkontakt och ekonomi.

– Det blir som en liten verksamhet vid sidan av pluggandet. Den kreativa biten gör att man kan koppla bort huvudet från skolan, och det administrativa är som en liten verksamhet man driver, man lär sig jättemycket på det, säger Petra.

Viktigt att utmana sig själv

Medlemmarna i Erato har olika musikaliska bakgrunder, med blues, country och pop, men hittar alltid en väg att kombinera sina sångstilar. Ända sedan de först började sjunga ihop har de tyckt om att utmana sig själva, och strävan efter att göra sin kör med bara tioalet medlemmar när de var som flest till den bästa har alltid funnits där.

– När vi började visste vi att vi inte kunde starta den största kören och bli bäst, men vi kunde starta en mindre och bli bra och ha roligt. Att vi tre som är Erato idag sjunger olika genrer gör att det blir väldigt häftigt när vi arrangerar våra låtar. Att utmana sig själv är alltid kul, och vi har en klar bild av hur vi vill låta, säger Petra.

När Youtubeklippet lades ut snurrade saker och ting väldigt fort för gruppen. Efter ett dygn hade de tusentals tittare, och idag har de skivkontrakt men har valt att ta det lugnt istället för att stressa ut en skiva. Varför just deras klipp – som de inte ens själva lade upp på Youtube – blev en sådan sensation kan de än idag inte riktigt svara på.

– Man vill gärna när man låter på ett sätt som ingen annan kan göra, säger Ebba. Men jag tvivlar mycket på det också. Vi är ju så jävla vanliga.

– Det var ett så enkelt klipp, fortsätter Petra. Det var filmat enkelt, vi hade kesoburkar att göra rytmen med. Det är inte snyggt, och man märker att det inte är en video som är planerad att läggas ut på nätet, ingenting var preppat överhuvudtaget. Klart vi undrar vad fan det var som hände. **G**

STUDENTKULTURENS FÖRDELAR

– Att man kan hitta en plats där det finns likasinnade, och att man kommer att ha med sig mycket vänner när man lämnar studierna, säger Petra.

– Man har så mycket att välja på här, säger Ebba. Ingenting här är konstigt att hålla på med, för det finns alla sorters människor som bara vill ha roligt. Alla vill ha roligt här, ingen dömer dig.

INTERNATIONAL MEGA GUITAR SHOW
BUY-SELL-TRADE EXHIBITION

6. & 7. OCTOBER 2012
LOKOMOTIVVÆRKSTEDET

COPENHAGEN GUITAR SHOW

New Instruments - Used Instruments
Vintage Instruments - Amps
Effect Pedals - Accessories
Spareparts - Literature - DVD's

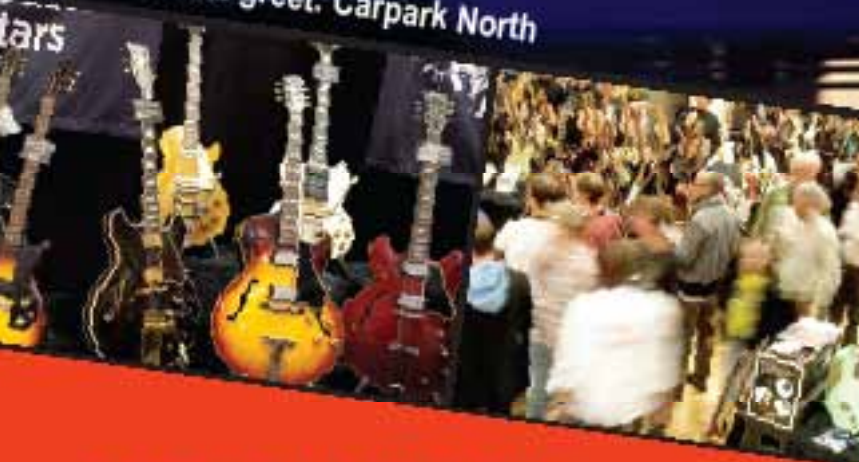
CLINICS

Guthrie Govan (GB)
Michael Angelo Batio (US)
Rodney Branigan (GB)
Per Chr. Frost (DK)
Alex Hutchings (GB)
Aake Jacoby (DK)
Lars Danielsson (DK)
Søren Andersen (DK)
Saturday - clinic/koncert:
Søren Andersen og Mika Vandborg

Meet-and-greet: Carpark North

Saturday: 10:00 - 18:00 Sunday: 10:00 - 17:00
Lokomotivværkstedet, Otto Bussøes Vej 5 A, 2450 København SV

Find us at: www.copenhagenguitarshow.dk and
www.facebook.com/copenhagenguitarshow

PASSION + KUNSKAP = FRAMGÅNG

MUSIKPRODUKTION MUSIC BUSINESS SONGWRITING LJUDTEKNIK

*från kortkurser upp till Masters Degree på
världsledande global skola*

WWW.SAE.EDU

SAE INSTITUTE STOCKHOLM

08-7305100 info@saestockholm.se Facebook Twitter

nikki amini

Med Lady Gaga
LADY GAGA BORN THIS WAY
CD
LADY GAGA

Streetsmart vs booksmart

Nikki Amini har alltid varit målinriktad. Hon började sin karriärbana på skivbolaget Warner Music i Stockholm, utbildade sig i USA och hamnade slutligen på konkurrenten Universal där hon idag jobbar med de största artisterna som International marketing manager. Utbildningen är grunden men allt är inte "by the book".

ORD: KAJSA DRAGSTEDT BILD: TOVE A. TORMOD

SKILLNADER MELLAN USA OCH SVERIGE

– I USA är allting mer rakt på sak. Det är lite tuffare och väldigt resultatnriktat. Man ska alltid vara bäst i USA; det finns ingen andraplats. De ser inget annat alternativ än att nå förstaplatsen och jag tror att det är därför de ofta blir så framgångsrika i det de gör. Men de är också duktiga på att utvärdera vad som gick fel om det inte lyckades.

– Sverige är lite mer genomtänkt, säkert och tryggt. Här i Sverige kan man ha sina fyra veckors semester. Mina kollegor utomlands reser 300 dagar per år. Organisationerna i Sverige är inte heller lika hierarkiska som i USA. Här äter man lunch tillsammans med chefen. Just nu trivs jag jättebra med det jag har här, men någon dag skulle det vara coolt att prova på att jobba i USA på en annan nivå än jag gjorde när jag hade praktik. Men det är ett hektiskt liv.

MUSICIANS INSTITUTE i Los Angeles är en privatskola som utbildar både artister och branschfolk. Det är en välrenommerad skola som har funnits sedan slutet av 70-talet och tar in studenter från hela världen. Hit sökte sig Nikki Amini efter att ha arbetat ett par år inom modevärlden med pr och marknadsföring och ville hitta tillbaka till nöjesbranschen som hon alltid har brunnit för.

– Jag hittade skolan när jag googlade utbildningar i USA. Det var i början av juni 2010, och ansökningstiden hade precis gått ut inför höstens utbildningar. Men jag ringde upp skolan och låg på, det måste man göra för inget går av sig självt.

Nikki Amini är som sagt målinriktad. Hon skrattar när hon berättar om sina sista minuten-förberedelser inför flytten till Los Angeles som hon hade bestämt sig för att genomföra, då 25 år gammal.

– Ansökningsprocessen är ganska krävande och man måste ha framförhållning. Det hade alltså inte jag. De ska ha betyg från tidigare studier översatt på engelska, arbetserfarenhetsintyg, letters of recommendation och ska man bo i Los Angeles så måste man ha körkort. Det hade jag inte heller, så jag åkte till Sjöförläggning och tog en intensivkurs på fyra veckor.

Väl framme i LA studerade Nikki Amini Music Business, en knappt ettårig intensivutbildning som ger kunskaper inom pr och marknadsföring, management, agent, konsertbokning och mycket mer inom musikbranschen. På skolan är lärarna ofta yrkesverksamma inom musikindustrin, eller har lång erfarenhet av branschen. Tre dagar i veckan föreläste de om branschens olika arbetsätt och processer.

– Det var allt från agenter till låtskrivare, tour managers och så vidare

som föreläste. Man får en väldigt tajt relation till hela musikvärlden. Deras erfarenhet är det som är viktigast att dra lärdom från, inte böckerna, säger Nikki Amini. Min utgångspunkt till varför jag valde utbildningen var också att jag ville lära mig USAs processer. Hur de tänker och jobbar från början till slut när de lanserar någonting. Jag ville veta hur radioklimatet, media och försäljning fungerar där borta, och det är garanterat något som har varit helt oslagbart för mig att kunna. Man lär sig också deras sätt att snacka, och deras attityd på ett annat sätt än om jag bara hade suttit i Sverige.

Mot de största och bästa artisterna

Nikki Amini har sedan första stund som yrkesverksam inom musikbranschen jobbat internationellt. Redan på Warner Music hade hon hand om artister och kontaktnät utomlands. Men hon ville söka sig till något större. Hon säger att drömmen redan då var att jobba på Universal, som är största skivbolaget, med de största och enligt henne också de bästa artisterna.

När Nikki Amini växte upp fanns musiken nära till hands genom hennes pappa som på sin fritid var musiklärare för persiska instrument från den traditionella folkmusiken. Han anordnade också konserter med artister från Iran, och kanske var det just den organisatoriska biten som ingick i pappans musikliv som Nikki Amini plockade upp.

– Jag kan inte spela eller sjunga, jag har aldrig haft några drömmar om musik själv. Marknads- och pr-delen är det som är roligt för mig. Själva musikbranschen är väldigt utmanande och i ständig förändring, jag blir aldrig uttråkad, säger Nikki Amini och förklarar:

nikki amini

– Inom musikbranschen lanserar vi ett projekt inom kanske tre månader. Den snabba energin som finns gillar jag. Man fokuserar på det som händer här och nu.

Nikki Amini hade redan studerat marknadsföring i Sverige och hunnit arbeta med pr och marknadsföring i flera år innan hon sökte sig till den specialinriktade skolan i Los Angeles. Hon säger också att det var bra att ha erfarenhet av musikbranschen i bagaget när hon klev av planet i USA.

– Jag ville framför allt få erfarenhet och lära mig mer från USA. Där är de alltid störst och ligger i framkant inom många delar av branschen. Men det fanns de i klassen som var lite yngre och inte hade arbetserfarenhet. Det är möjligt att de inte fick ut lika mycket av utbildningen, för de hade ingen grund. Men de som inte hade någon erfarenhet var också de som var från Kalifornien. Växer man upp där finns det liksom inga andra branscher att välja på; det är film eller musik du jobbar med, skrattar Nikki Amini.

Tummar på reglerna

Rent konkret säger Nikki Amini att hon lärde sig mycket ”bransch-snack”. Termer och fraser som i hennes arbete idag är jätteviktigt att kunna när hon jobbar mot just USA. Hon lärde sig att allt inte nödvändigtvis är svart på vitt, eller som hon själv säger ”by the book”. Inom den rörliga resultatnriktade musikbranschen har hon själv haft stor nytta av att inte

alltid följa regler och riktlinjer som man lär sig i skolbänken.

– Det är tusen gånger viktigare att vara streetsmart än att vara booksmart. Det kanske låter klyschigt, men det är så. Du måste kunna hantera alla olika individer och personligheter. Det är en kreativ värld, så det är viktigt att man ska kunna anpassa sig och inte bara tänka ”men jag lärde mig såhär”, för det kommer inte att vara som du lärde dig i skolan.

Att det däremot är viktigt att ha en utbildning i grunden är något som Nikki Amini poängterar. Dagens musikindustri är inte densamma som för 20 år sedan, då många arbetade sig upp från att paketera skivor i ett lager. På mindre independent-

“Det var allt från agenter till låtskrivare, tour managers och så vidare som föreläste. Man får en väldigt tajt relation till hela musikvärlden. Deras erfarenhet är det som är viktigast att dra lärdom från, inte böckerna.”

bolag finns fortfarande en diy-attityd som präglar arbetet, men på Nikki Aminis nuvarande arbetsplats ser man alltid till meriter och utbildning när det är dags att nyanställa.

– Utbildning är alltid bra att ha med sig, idag är kraven lite hårdare än förut, det är svårare att jobba sig uppåt utan någon utbildning som grund. Fördelen med att

arbeta inom musikbranschen är att det inte är så inrutat. Man bygger upp egna relationer, så det handlar mycket om att ha rätt sorts personlighet också, förutom utbildningen. Även om du har en utbildning så är det du själv som kan ”make it or break it”.

När man arbetar med artister och marknadsföring som Nikki Amini gör måste man vara beredd på att hantera både artister, media och de musikbolagskontor man arbetar med utomlands. Snabba förändringar från dag till dag är något som Nikki Amini har lärt sig att klara av redan från sin tid på Warner men även under sin traineeplats på Universal i Los Angeles, som hon kom in på genom sin utbildning.

– I sista sekund kan saker förändras från noll till hundra. Du kan ha artistbesök och tro att allt är klart och planerat in i minsta detalj, men så måste du göra om allt från början för att det är nya bud som gäller. Det kan vara allt från att byta hotell till att avboka intervjuer. Eller beställa in någonting för att tv-intervjun ska bli av. Oftast så går det bra, men blir det kaos så måste

man kunna hantera den situationen också, både mot artist och management, och mot media. Is i magen, helt enkelt, säger Nikki Amini.

Om sin utbildning i USA har Nikki Amini idag bara positiva saker att säga. Den har tagit henne till den plats hon ville nå karriärmässigt, och hon stortrivs i den föränderliga branschen som präglas av de snabba puckarna och kreativiteten i både musiken och hennes eget dagliga arbete.

– Jag skulle vilja säga att plugga i LA är det bästa jag har gjort i hela mitt liv. Fast inte bara rent karriärmässigt sett, utan också hela erfarenheten att flytta till LA och vara utomlands i sig. Men LA är en

vuxen stad, man ska vara redo om det är dit man vill. Det blir inte riktigt samma grej om man är 20 år gammal när man pluggar där. Man måste ju också vara över 21 för att kunna njuta av livet i LA, skrattar Nikki Amini. Men det var en bra tid, det var väldigt surrealistiskt ibland. Att sitta på en restaurang så dyker ens största idol upp vid bordet bredvid. **G**

Boosta karriären.

Starta en studiecirkel i musik!

Över 4 000 musikgrupper väljer Studieförbundet Musik. Inte så konstigt med tanke på vår bredd. Oavsett genre kan du få hjälp med lokal, spelningar, inspelning och annan utveckling utifrån dina och gruppens behov. Kontakta oss på din ort idag!

studieframjandet.se/musik

nemis
NEW MUSIC IN SWEDEN

LIVEKARUSELLEN

poul perris

Kunskap leder vägen framåt

ORD: TOBIAS ÖHGREN BILD: CARL-JOHAN SÖDER/SVT

Poul Perris har gått från att i bar överkropp kråla sig på rockscener via läkarutbildning till att bedriva parterapi på tv. För honom handlar det om att ständigt hitta nya sätt att uttrycka sig på och det vore inte möjligt utan utbildning i ryggen.

I PROGRAMSERIEN *Par i terapi*, som går på SVT, möter Poul Perris par som är i behov av hjälp i sina relationer. De har ofta glidit ifrån varandra under en längre tid och det blir nakna terapiesamtal om ensamhet, barndom och ett utdöende sexliv.

Programmet har korrekt beskrivits som Sveriges version av *In Treatment*, men med verkliga människor och verkliga problem. Det skaver för tittarna att se programmet och det är stundtals obehagligt, men samtidigt kittlande att få ta del av

Poul Perris har själv varit delaktig med att utveckla programmet för att det ska göras på ett uppriktigt och tryggt vis. Och det är med Bob Dylans *Tonight I'll Be Staying Here With You* som vinjettmusik som tittarna välkomnas in till terapioffan.

– Det är jag som valt låten. För mig är Bob Dylan en person som jag har med mig väldigt mycket från, jag hämtar mycket inspiration från honom. Just skivan som låten kommer från, *Nashville*

som sker i processen. Det är samma typ av kreativitet att skapa musik som att bedriva terapi.

Personliga möten utvecklar

Det var musiken som han under uppväxten brann för. Ändå kändes det självklart att han skulle vidareutbilda sig. Och det var inte helt oväntat att det skulle bli psykoterapi som Poul skulle syssla med till slut, även om vägen dit inte var spikrak. – Jag kommer från en familj där det finns läkare och psykoterapeuter, så det låg nära till hands att bara följa ett sådant spår.

Han påbörjade därför sin läkarutbildning parallellt med musikkarriären. Men det skulle senare visa sig att det inte var rätt bana för honom.

– När jag utbildade mig hade jag ingen riktig uppfattning om vad det i praktiken innebar att vara läkare. När jag sedan väl blev läkare sedan kände jag att det var lite utrymme för det som jag ville hålla på med. Den illusion jag hade av hur det skulle vara som läkare visade sig inte stämma överens med hur det var i verkligheten.

Det var möten med personer som intresserade honom, det stod snabbt klart. Inte att skriva ut recept och sjukskrivningar.

– Det var därför jag gick vidare till psykoterapi. När det handlar om psykoterapi har jag som många andra velat förstå mig själv mer och hur jag är i relation till andra. För när jag väl blivit läkare märkte jag att det jag brann för mest inom vården var de möten med patienter. Då var det naturligt att gå vidare på det spåret.

– Att vara student är en himla härlig tid. Känslan är att allt ligger öppet och man är fortfarande väldigt naiv inför arbetslivet, det är lätt att se alla möjlighe-

ter. Att utbilda sig är också ett tacksamt sätt att hålla sig i kontakt med omgivningen, det ökar känslan av samhörighet med samhället. Man får följa med i den utveckling som sker runt omkring en. Det är för många en viktig faktor i att må bra, att man är i utveckling.

Hittar nya vägar

Poul har fått möjligheten att se båda sidor av sin utbildning, både som elev och senare som lärare. Han har nu gått vidare och är rektor och utbildningsansvarig vid Svenska Institutet för Kognitiv Psykoterapi.

– Det är väldigt berikande och man ser en del saker i ett nytt ljus. Det krävs en helt ny pedagogisk förmåga för att lära ut den kunskap man själv har. Det är lite som att bedriva terapi, det handlar om att hjälpa människor att växa i sig själva och växa i kunskap.

Att karriären inom musiken och utbildningen varit betydelsefulla för varandra är tydligt. Men att föra dem samman i vardagen har ställt till med en del problem.

– Under studietiden spelade jag mycket musik och det var mycket pusslande för att kunna repa varje kväll och spela på helgerna, sedan parallellt studera. Ibland kände jag att musiken fick stryka på foten lite väl mycket, och ibland tvärtom.

Om någon hade berättat för dig under din utbildningsperiod att du skulle sitta i tv och leda terapiesamtal, hur hade du reagerat då?

– Det hade inte varit någon vild gissning. Jag har alltid gillat att hitta nya kanaler för att nå ut med saker som jag tycker är viktiga. Jag har alltid gillat att prova på nya grepp oavsett om det gäller musik eller terapi. **G**

“Att vara student är en himla härlig tid. Känslan är att allt ligger öppet och man är fortfarande väldigt naiv inför arbetslivet, det är lätt att se alla möjligheter.”

det mest privata. Precis i mitten – mellan tittarna och paret – sitter Poul Perris.

Han menar att detta för många blir en första inblick i en terapiesession, och att det är just blottandet av de privata känslorna som har väckt stor uppmärksamhet för programmet.

– Det är först och främst inte vanligt att man ser den här typen av program där man får följa en parterapi, säger Poul. Det var en kvinna som mejlade mig och berättade att hon hade bänkat sig för första programmet med sina vänner. De hade tänkt att de skulle sitta och titta på "Dom där", men de märkte att det var som att kolla på sig själva och sina egna liv. Och det är något som väldigt många har berättat om på liknande sätt.

Skyline, är en väldigt varm och fin country- influerad skiva. Och det är en låt som jag tycker förmedlar nerv, passion och hoppfullhet i en kärleksrelation.

För musiken har alltid varit viktig och finns närvarande i det mesta som Poul tar sig an. Under slutet av 90-talet och början av 00-talet var han aktiv och turnerade med rockbandet The Facer, uppmärksammad för sin intensiva scen närvaro. Något som varit till stor hjälp i terapirummet.

– Att bedriva terapi är att träffa en människa som man ska ha en kontakt med och skapa något tillsammans med. Det handlar om att föra en utveckling framåt. Alla som håller på med musik vet vilket kreativt arbete det är. Hur man ständigt behöver försöka att tänka utanför ramarna och vara öppen för saker

THE FACER

Lovorden östes över Umeåbandet The Facer och Poul Perris när de gjorde sitt intåg på de svenska rockklubbarna på 90-talet. Men brinntiden för bandet var kort och de släppte endast två album. Det senaste, *Final Exit*, kom 2000. Sedan dess har bandet legat lågt och endast gjort ett fåtal spelningar.

– Jag kan sakna processen att skapa musik. Att skriva låtar, bolla idéer med bandet och spela in i studio. Det är mycket just de bitarna som gjort att jag sysslat med musik. Jag tycker att det är kul än idag att spela publikt ibland och det kommer nog hända att vi gör något uppdyk i framtiden.

– För egen del skriver jag fortfarande låtar och när tillfälle ges kommer jag säkert att testa dessa med bandet för att se om vi kan göra något utav dem. Det brukar alltid ligga ett par låtar på lager.

GAFFA

- Dagliga nyheter, artiklar och recensioner
- Massor av fotogallerier
- Hitta konserter nära dig

Hitta appen på Android market / Gå in på gaffa.se/mobil eller skanna koden:

stefan einhorn

Namn: Stefan Einhorn **Födelsedatum:** 26 oktober 1955
Utbildning: Läkarutbildning vid Karolinska institutet
Yrke: Professor i molekylär onkologi vid Karolinska institutet, överläkare, föreläsare och författare.

17 frågor till professorn

ORD: TOBIAS ÖHGREN

1) Vad hade du för yrkesdrömmar som liten?

– Jag ville bli läkare och forskare. Mina föräldrar var just läkare och forskare och det tedde sig som fantastiska och fina yrken. De förmedlade till mig att de trivdes med den sysselsättningen.

2) Vilket var ditt favoritämne i skolan?

– Religionskunskap, jag var redan då fascinerad av trofrågorna. Som om det finns en gud, om det finns ett liv efter detta och om det finns en högre mening med livet. Jag tyckte att det var spännande med detta i skolan, jag har till och med skrivit en hel bok om det finns en gud eller inte.

“Att plugga är ett sätt att växa som människa.”

– Jag var bortrest i ett halvår och jobbade på Kibbutz i Israel, sedan kompletterade jag fysik, biologi och kemi. Därefter började jag på läkarutbildningen. Så drygt ett år.

3) Hur lång tid gick det mellan det att du slutade gymnasiet tills du började vidareutbilda dig?

– Jag var bortrest i ett halvår och jobbade på Kibbutz i Israel, sedan kompletterade jag fysik, biologi och kemi. Därefter började jag på läkarutbildningen. Så drygt ett år.

4) Du är professor i molekylär onkologi, vad innebär det?

– Det är cancerforskning som man bedriver i laboratoriet.

5) Vad fick dig att välja utbildning?

– Jag fick en väldigt positiv syn på yrket från mina föräldrar. Båda mina föräldrar jobbade med cancer så jag följde snällt deras fotspår. Jag började forska redan

efter några månader på läkarutbildningen. Men mina föräldrar pressade mig aldrig, då hade jag troligtvis valt någon annan utbildning. Men de gav mig ett positivt intryck av yrket.

6) Vad var det bästa som hände dig under utbildningen?

– Det var när jag kom ut och började träffa patienter. Men det dröjde nästan tre år innan man fick träffa de allra första. Man hade rock på sig och man fick en känsla av hur det skulle vara när man blev läkare på riktigt.

7) Lade du ner väldigt mycket tid på dina studier?

– Det var faktiskt inte så mycket studier. Jag forskade parallellt med läkarutbildningen i drygt två år. Och sen var jag forskningsledig i två år och skrev klart avhandlingen. Därefter fortsatte jag att forska parallellt med utbildningen igen.

8) Var det mycket fest under studieperioden?

– Jag festade en hel del. Jag hade aldrig som målsättning att jag skulle bli en toppstudent och få högsta betyg på alla skrivningar, utan jag ville bara klara dem och ägna tiden åt andra saker.

9) Träffar du fortfarande dina gamla studiekamrater?

– Några träffar jag fortfarande. Vi sitter och minns hur det var när vi var unga ... Nej, men vi träffas och umgås precis som man gör med vem som helst.

10) Vad saknar du mest från din studietid?

– Ansvarsfriheten. Man hade inte mycket ansvar, man var mest ansvarig för sig själv. Jag saknar även kurskamraterna, att man tillhörde ett sammanhang.

11) Har du tagit studielån?

– Ja, det har jag. Jag hade lite lön som forskare och när jag hade gått åtta terminer började jag vikariera som läkare på kirurgen i Norrtälje. Men det räckte inte, utan jag hade även studielån.

12) Har du gjort något speciellt för att bli den du är idag?

– Man kan säga att jag gjorde ett karriärskifte när jag var i 40-års åldern, innan dess var jag mest fokuserad på att göra akademisk karriär. Det var en kris mitt i livet då jag började ifrågasätta gamla sanningar. Men efter det har jag gått efter vad som känns viktigt och meningsfullt. Det var då jag började skriva böcker och föreläsa och drog ner på det akademiska.

13) Varför är det viktigt att utbilda sig tycker du?

– För min egen del handlar det om att jag vill lära mig, förstå mer och få intellektuell stimulans. Men var och en bör bestämma själv om man vill utbilda sig vidare, men alla bör försöka slutföra en gymnasieutbildning. Jag uppmuntrade mina barn att fortsätta studera för att plugga är ett sätt att växa som människa.

14) Har du en karriärplan eller tar du det som det kommer?

– Det var fram till 40-års ålder som jag hade en karriärplan. Jag ville bli överläkare, professor och institutionschef. Men efter krisen har jag resonerat annorlunda och då har inte de yttre karriärmålen varit drivande. Jag har upptäckt att efter jag börjat göra saker som känns meningsfulla så har karriären gått bättre än någonsin.

15) Vilken person har inspirerat dig mest i ditt arbete?

– Min pappa var en väldigt skicklig chef och ledare. Så jag har fått mycket inspiration från honom. Han har gett mig goda råd och fungerat som mentor. Man ska gärna söka sig till positiva förebilder som kan stötta och hjälpa en under resans gång.

16) Om du inte valt den yrkesväg du gjort, vad hade du då jobbat med?

– Jag är egentligen mer humanistiskt inriktad än naturvetenskapligt. Så en annan möjlighet jag tänkt på är att utbilda mig till psykolog. Sedan är jag väldigt intresserad av kommunikation och skulle gärna arbeta med tv, film och liknande.

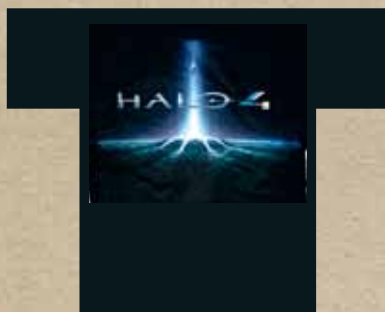
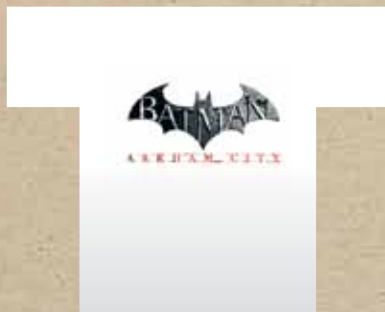
17) Om du fick ge alla studenter ett gott råd. Vad skulle det vara?

– Fokusera på att utbilda er inom ett område som känns roligt och meningsfullt. Sen är det viktigt att komma ihåg att livet inte bara består av studier, det finns mycket annat roligt man kan ha under tiden. **G**

ÄR DU GAME?

T-SHIRTS
STORT UTBJUD
199,-

Se vårt stora urval av merchandise och musik från alla klassiska band och massor av nyheter

MERCHANDISE – CD-SKIVOR – VINYL – DVD/BLUERAY – BÖCKER – POSTERS – HÖRSELKYDD

BESÖK GAFFA.SE/SHOP

GAFFA SHOP

RECENSIONER

★★★★★ mästerverk
★★★★★ briljant
★★★★ bra
★★★ godkänt
★★ dåligt
★ skräp

månadens utgivningar på gott och ont

“Det krävs mod för att våga vara en artist utanför mittfåran.” **MISS LI S.53**

ALBUM

- Niklas von Arnold
- Bat For Lashes
- The Be Good Tanyas
- Billy Talent
- Bullet
- Lars Bygdén
- Converge
- Daphni
- Dragonette
- Efterklang
- John Essing
- Evocation
- Fatboy
- Firewater
- Nelly Furtado
- Gallows
- Green Day
- Goat
- Helio Sequence
- How To Dress Well
- Danko Jones
- Rebekka Karijord
- Ronan Keating
- The Killers
- KISS
- Peter LeMarc
- Ulf Lundell
- Jason Lytle
- Conor Maynard
- Miika
- Miss Li
- Moneybrother
- de Montever
- Gurf Morlix
- Van Morrison
- Muse
- My Dying Bride
- Näääk
- The Orb & Lee “Scratch” Perry
- Beth Orton
- P!nk
- The Raveonettes
- The Sea And Cake
- Sjukstugan
- Skunk Anansie
- The Soft Pack
- Spazanza
- The Jon Spencer Blues...
- Spiders
- Stiftelsen
- St. Vincent & David Byrne
- Ken Stringfellow
- Taken By Trees
- Corin Tucker Band
- thenewno2
- Martha Wainwright

● Recensionen finns på GAFFA.se

BULLET

Full Pull

(Nuclear Blast)

★★★★★

Snabb och genomarbetad uppföljare i hårdrockens tjänst.

Bara ett och ett halvt år sedan *Highway Pirates* såg dagens ljus, har Växjös främsta förkämpar för klassisk heavy metal hunnit med att både byta skivbolag och spela

in uppföljaren *Full Pull*.

Snabba vändningar inom den här branschen, onekligen. Men att det skulle handla om ett hastverk, framtvingat av det nya storbolaget Nuclear Blast för att smida medan järnet är varmt, är något man kan vifta bort ganska snart när man lyssnar på *Full Pull*. För är det något intryck jag får av skivan är det att den är genomarbetad.

Avslutande anthem-aktiga låten *Warriors* – plattans bästa spår och en av årets bästa hårdrockslåtar när 2012 ska sammanfattas – illustrerar förändringen tydligast.

Bland alla sylvassa heavy metal-riff och glälla utrop, väljer Bullet inte att gå på knock direkt. Istället låter man dynamiken göra sitt och sätter in stöten när tiden är inne. Det är sådant ett hårdrocksband bara kan lära sig med tid och erfarenhet. **Tomas Lundström**

► **LYSSNA PÅ:** *Warriors / Rolling Home / Midnight Oil*

LARS BYGDÉN

LB

(Massproduktion)

★★★

När aldrig de höjder man tror ska komma.

Efter fjolårets samling *Songs I Wrote* kommer så gamle \$1000 Playboyssångaren Lars Bygdéns tredje soloalbum. Och han fortsätter att utforska

de där trakterna där melankoli och americana möts och förökar sig, liksom han också ibland flörtar med skiftet 60- och 70-tal i ett par spår. Det är ofta det traditionella avskalade, akustiska uttrycket. Det får ta sin tid, det får växa, sjunka in, det får mogna i melodierna, hos lyssnaren, i melodierna själva.

Ibland besöker han de klassiska, amerikanska markerna, ibland känns det storartat. Som när han tangerar det bittra mörkret, när han når albumets största topp redan i den inledande *The Hole*. Därefter tappar tyvärr allt i styrka och blir en exposé över ovan nämnda stilar; visserligen bra låtar, visserligen med intressanta arrangemang och idéer, men inte så att det kittlar till igen; inte så att det känns i hjärnan eller hjärtat på allvar. Och det kanske smärtar mest. Att det inte tar tag i lyssnaren på allvar. **Magnus Sjöberg**

► **LYSSNA PÅ:** *The Hole / Broken / Truce*

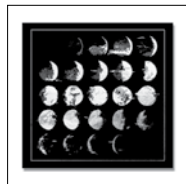
CONVERGE

All We Love We Leave Behind

(Epitaph)

★★★★★

Konsekvent och kompromisslöst utan att överraska.

Converge kom in i mitt liv när jag i stort tröttnat på hardcoren. Men så hände bandets monumentala album *Jane Doe* och satte upp en ny kvalitetsstandard för

musikaliskt kontrollerat kaos. Vokalisten Jacob Bannon låter snarare som ett rasande vilddjur än din average primalskriksångare genom ett raster av bandets smarta men samtidigt fullständigt vansinniga och kompromisslösa ljudbild.

Sedan dess har de gett världen tre brutala lyckorus till album och nu väntar det extremt Convergigt betitlade *All We Love We Leave Behind*. Här vältras det i Entombed-minnande riff, dubbeltramp på trummorna och sedvanligt punkigt ursinne, måhända med ett uns mer eftertanke. Converge har landat i sin alledeles egna genre men hur mycket jag än kan älska att attackeras av deras trademark-sound så saknar jag denna gång riktiga överraskningar och helhetsintrycket hamnar därför i limbo mellan en stark fyra och en svag femma. **Björn Schagerström**

► **LYSSNA PÅ:** *All We Love We Leave Behind / Glacial Place / Aimless Arrow*

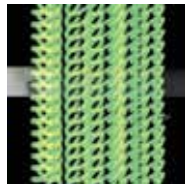
DAPHNI

Jialong

(SRD)

★★★★★

Dan Snaiths kärleksförklaring till dansmusiken.

Mannen bakom hyllade Caribou och nu även Daphni, Dan Snaith, har fått glida runt i ganska så långsamt majestät. Personer med koll på den experimentella danspopsenen

tycker kanske annorlunda, men faktum kvarstår – denne medelålders herre är för den stora massan just en herre i medelåldern, inte så mycket mer. Men för hen som vaknar till liv så fort en stadig takt tar ton, så fort några afrobeats fyller rummet och så fort 90-talet gör sig påmind genom loopbaserad Warptechno finns här väldigt mycket att hämta. Anonym upphovsmakare eller inte.

Dansprojektet Daphni är långt ifrån lika framåtskridande som Caribous eklektiska post Arthur Russell-disco, men håller sig stadigt vid liv genom kanadensarens klara nyfikenhet, som liksom lyser igenom hela verket. Att Snaith på de flesta av *Jialongs* spår har modulerat med en synth, som skriker till på de mest oväntade platserna, ger bara en extra levande dimension. Då kan man ta att vissa delar känns som gjorda av en tonåring som precis har funnit Fruity Loops och korsat det med GarageBand. **Daniel Magnusson**

► **LYSSNA PÅ:** *Ahora / Cos-Ber-Zam Ne Noya (Daphni Mix) / Long*

BAT FOR LASHES

The Haunted Man

(Parlophone)

★★★★★

Ett popgeni i sin allra baraste, starkaste skepnad.

När omslaget till *Bat For Lashes* tredje fullängdare avslöjades i somras utbröt den största kollektiva höjningen av ögonbryn sen Kevin Rowland lyfte kjolen på *My Beauty*. Medan hälften av kommentarerna till det kompromisslösa fotografiet lyfte fram sexismen i vårt trollinfekterade cybersamhälle diskuterade den andra hälften vad omslaget betyder för konsten och innehållet, och ingenstans verkade någon förstå *meningen* med denna plötsliga nakenhet. Det hela blir mycket klart så fort man vägrade lyssna. Det är ingen vanlig företeelse, men i fallet med *The Haunted Man* lever faktiskt musiken och bilden i symbios. De är båda varandras förklaring.

För det här är Khan i sin allra baraste, starkaste skepnad. Hon behöver inte längre gömma sig under sina fladdermusögonfransar, här handlar det inte bara om karaktär. I slutändan är det rösten, texterna – låtskrivaren, kvinnan – som bär namnet och framgången. Khan har med flertalet exempel överträffat allt hon tidigare hyllats för. Vi ser en ljusare sida i självsäkerheten, och även en tyngd som gör det hela mer behagligt svårsmält. Årtiondets pianoballad *Laura* och drömlika *Marilyn*, för att inte tala om elektropopförten *Rest Your Head*, är rent terapeutiska.

The Haunted Man är Khans mest självbiografiska verk, men också det med tydligast influenser. I takt med att hon lämnar ursprunget börjar musiken mer likna föregångare som Kate Bush och Björk vilket inte är helt utan nackdelar. Skivan hemsöks likaledes av ett par lågvattenmärken, som tyvärr tar ner den från toppbetygen. **Josefin Bagge**

► **LYSSNA PÅ:** *Marilyn / Rest Your Head / Oh Yeah*

DRAGONETTE

Bodyparts

(Playground)

★★★★★

Mycket öjmnt tidsfördriv skadar mycket snygga poplåtar.

Elektroniskt lagd pop med stora refränger och större dansintentioner från Kanada går knappast att kalla för överdrivet eget och unikt numera, på gott och ont. Just Toronto har

blivit något av en nordamerikansk grogrund för utflippad elektronisk musik, med artister som både breddar gränserna på våldsamma och punkiga sätt likväl med mer finstämda och mer huserotade metoder. Dragonette, ytterligare en trio från hockeystaden, som spelar elektronisk pop, kan numera inte hävda att de gör någotdera.

På det som nu är deras tredje album, det som borde befästa positionen inom scenen och bandets överliggande val av ljudbild, har de istället styrt skutan mot två olika håll samtidigt och tappat riktningen helt. På *Bodyparts* blandas det och ges med sådana vassa vändningar att ingen sorts övergripande idé om vad bandet vill med sin musik egentligen framkommer, och de två-tre fantastiska poplåtar som slängts in i mitt i albumet lider något enormt av det undermåliga sällskapet de tvingas utstå. **Özgür Kurtoglu**

► **LYSSNA PÅ:** *Lay Low / My Legs / Untouchable*

EFTERKLING

Piramida

(Rumrakett)

★★★★★

Mycket finast går ner sig i 80-talet.

Det går att debattera i all evighet om det faktiskt går att hävda att det ena landet är "bättre" än det andra baserat på musiken dess band och artister släpper. Desto enklare är det

att hävda att Sverige, exempelvis, har nått större musikaliska framgångar internationellt än vårt grannland Danmark. Ändå har vi inte någon grupp som är lika intressant i allt de gör visuellt och med ljud som Efterklang är.

Inne på sitt tolfte år som grupp har trion Casper Clausen, Mads Brauer och Rasmus Stolberg, återigen gjort sitt bästa för att tänja på gränserna för hur postrock med popkrydda och elektroniska tillbehör kan låta. Med sitt fjärde album har de låtit ljudbilden växa både framåt och bakåt, använt sig av ärgångssynthar som främsta led framåt och dess 80-talsklingande ljud som ledmärke bakåt.

Även ekot på sången, framtoningen av orden, de tydligt markerade stältrumorna, blandningarna av dur och moll i både refräng och vers gör *Piramida* till något lagt i en viss tidsålder, visserligen nervkittlande, men inte särskilt träffsäkert album. **Özgür Kurtoglu**

► **LYSSNA PÅ:** *Black Summer / The Living Layer / Between the Walls*

GOOD MUSIC

Cruel Summer

(Def Jam)

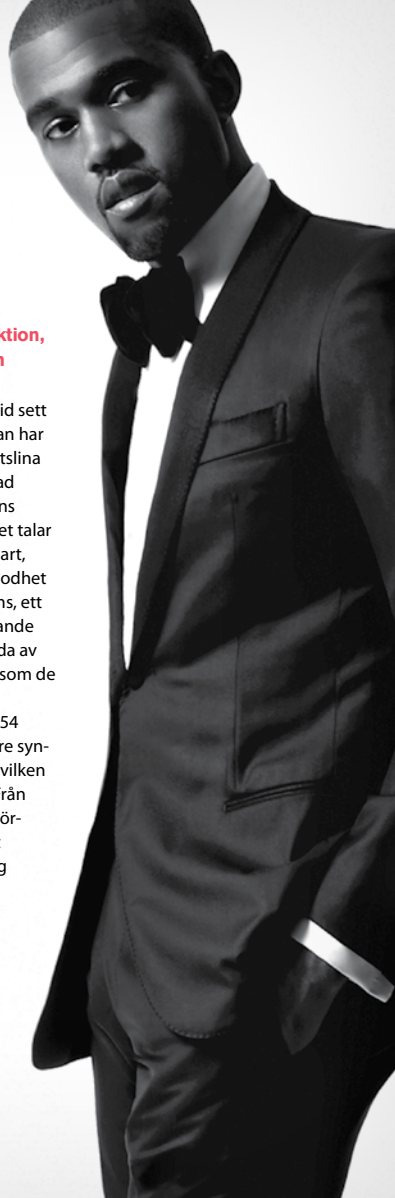
★★★★★

Exemplarisk produktion, genuint lagarbete över hela spelplanen och världsklass på varje position.

Precis allt som artisten Kanye West skapat har alltid sett ut, känts och låtit på ett särdeles unikt sätt. Allt han har gjort har alltid vandrat på en diamantklädd trapetslina uppspänd mellan fullständig galenskap, fullfjädrad hybris och en chockerande direkt ärlighet. Att hans skivbolag heter GOOD Music är en självklarhet, det talar om vad för människa Kanye West är; det är helt klart, självfallet och självklart, kaxigt och dränkt i självgodhet samtidigt som det står för Getting Out Our Dreams, ett helt och hållet logiskt namn som är minst lika talande för hans egentliga karaktär, framför allt för den sida av honom som hans kollegor talar så varmt om och som de allra flesta utanför deras värld väljer att ignorera.

GOOD Music och dess medlemmar är över de 54 minuter som *Cruel Summer* varar i mer eller mindre synkroniserad högförm. I attack efter attack, oavsett vilken musikform de väljer att leverera smällarna med. Från den av smörsångernas evige konung R. Kelly påbörjade resa genom modern hiphop och r'n'b till det hetsiga slutet hest väst ut av en hårdkokt 17-åring från Chicago är de smått exceptionella utan plats för komprimering eller förminskning. Det är lika mycket återupplivning av karriärer för delar ur det gamla gardet som en ytterligare möjlighet för andra ur densamma att befästa sina positioner. I synnerhet är *Cruel Summer* som en splitterny spelplan, för de gamla att ännu en gång briljera på och för de nya talangerna att i framtiden dominera. **Özgür Kurtoglu**

► **LYSSNA PÅ:** *To The World / New God Flow / Higher*

EVOCATION

Illusions Of Grandeur

(Century Media)

★★★★★

Anonym och hittig döds på samma gång.

Det är inte förrän i *I'll Be Your Suicide* som det lossnar ordentligt för Evocation på fjärde fullängdaren och tillika Century Media-debuten och som jag finner mig själv okontrollerat

headbangandes längst med tunnelbanans gröna linje. Fram till det sjätte spåret är det egentligen bara *Perception Of Reality* som lyckas imponera på mig med sin starka refräng.

Så faller sig *Illusions Of Grandeur*; första hälften känns som habil svensk döds, dock för anonym för mig medan hitsen levereras på följd på plattans andra hälft. Trots enbart fyra studio-alster under en brokig 21-årig karriär (bandet splittrades redan 1993 för att uppstå 2005) är Evocation fortfarande sina rötter trogna. Här ligger även problemet för ska man vara sin genre trogen, kan kreativiteten ibland ta stryk. De musikaliska utsvävningarna blir bara så många (titta bara på Slayer).

Men som sagt, det gäller bara första hälften. Sätt på *Into Submission* eller *The Seven Faces Of God* och du tas med på en skön resa i melodisk och rensig svensk döds. Allt nedstämt i bess. **Tomasz Swiesciak**

► **LYSSNA PÅ:** *Perception Of Reality / I'll Be Your Suicide / Into Submission*

FATBOY

Love Creole

(Razzia)

★★★★★

Psychobillyn smyger sig på rockabillyn i mörkret.

Mörkret sänker sig kring Fatboy. I konvolutet syns bandmedlemmarna uppradade med allvarsamma miner, som om natten ville äta upp dem. De har varit i Berlin och

insupit den dekadenta atmosfären, vilken de arbetat på hemma och fått musiken att färgas i spännande dunkla skalor, som till och med gjort Quentin Tarantino intresserad.

Antydning till element från exotiska platser och hawaii-svaj blandar sig med den stiltrogna rockabillyn. Än så länge kan de visa sig i ljuset utan att spricka. Men det ska bli spännande att se hur långt ner i hälen de kommer att borra ner sig. De börjar smyga omkring i utforskade områden där psychobillyn frodas alltmör och vill överraska sig själva, kanske som i en riktigt chockartat isande skräckfilmsscenen.

Men än så länge slåss de inte med gengångare och blodiga zombier, utan behåller mycket av sin känsliga "Chris Isaak-mystik" och Richards Hawleys gentlemannasorgsenhet, men just kontrasten mellan det romantiska och det skrämmande gör lyssningen till en njutning. **Mathilda Dahlgren**

► **LYSSNA PÅ:** *Boom Boom Boom / I Don't Wanna Get There / Cut Me Down*

GREEN DAY

iUno!

(Reprise)

★★★★★

Ett steg framåt och två steg bak när en trilogi tar vid.

Enligt Billie Joe Armstrong är hans band inne i en extremt kreativ fas. Ett nytt album skulle inte räcka för att rymma alla nya låtar. Inte ens ett dubbelalbum. Så Green Day släpper en albumtrilogi med start i september, mellanlandning i november och final i januari.

Den här gången är ambitiösa konceptalbum och rockoperor lagda åt sidan. *iUno!* består i huvudsak av powerpop, enligt Armstrong någonstans mellan AC/DC och tidiga The Beatles, samt ett försiktigt dansbeat i sommarsingeln *Kill The Dj*.

Green Day är återförenade med producenten Rob Cavallo som svarat för merparten av deras repertoar. Han visar sig än en gång vara bäst lämpad för att lyfta fram inte bara medlemmarnas individuella kvaliteter utan även trios unika dynamik.

Det finns en hel kedja med snärtigt, rak och tajt powerpop på skivans första hälft och det går inte att ta miste på vem avsåndaren är. I *Nuclear Family* färdas man tillbaka till tiden för Green Days genombrott. I *Stay The Night* bjuds det på ömhetsbevis och i singeln *Let Yourself Go* är trion närmast övertänd.

På andra hälften är tempot lägre medan svänget och riffen är tyngre. AC/DC-influenserna blottas i både *Loss Of Control* och *Troublemaker*. Spänningen håller dock inte i sig hela vägen. *Sweet 16* och *Rusty James* framstår som rätt tunna och de leder fram till den ännu mer återhållsamma *Oh Love*.

Kreativ hybris eller smart marknadsföring? Oavsett vilket ska det bli spännande att få se vilken riktning Green Day tar närmast, på *iDos!* och på *iTi!*. **Kristofer Hadodo**

► **LYSSNA PÅ:** *Nuclear Family / Stay The Night / Kill The Dj*

NELLY FURTADO

The Spirit Indestructible

(Interscope)

★

Sönderproducerat och provocerande dåligt från en stjärna som fallit.

Nelly Furtado skrev in sig i pophistorien med småtralliga *I'm Like A Bird* och gjorde sedan i samarbete med Timbaland två bra hits i form av *Maneater* och *Promiscuous*. Men det

är rätt länge sedan nu. Det märks på *The Spirit Indestructible*.

Hade Nelly Furtado velat nå tillbaka till liknande höjder som på Timbalandproducerade *Loose* borde hon inte ha anlitat Rodney "Darkchild" Jerkins för huvudarbetet i producentstolen på denna skiva. Hans tidigare produktionsmeriter består bland annat av Black Eyed Peas och *American Idol*-samlingar. Hans produktion är rätt urvattnad och kräver en sångerska som kan göra något eget. Det kan inte Nelly Furtado. Hennes röst är enerverande. Den är tunn, den svajar och den har inget omfång att tala om.

Inte ens Nas kan rädda den här soppan med sitt inhopps *Something*. Frågan är bara varför han deltar. För den här skivan är så ofantligt slätstruken och trött.

En idolvinnarens första totalt skivbolagsproducerade debut? Ja, det hade det kunnat vara. En "världsartists" femte album? Nej. **Mats Almegård**

► **LYSSNA PÅ:** (Inget)

GOAT

World Music

(Stranded)

★★★

Influenserna överskuggar det personliga uttrycket.

Korpilombolkollektivet Goat omgärdas av mystik. Medlemmarna talar om esoterism, voodoo och tiden före Sveriges kristnande. De tre originalmedlemmarna som

härstammar från Pajala är inte sena att berätta om regionens fornkultur. På scen döljer de sina identiteter bakom masker, allt för att sätta musiken i fokus. Titeln har de valt med tanke på den missvisande genrebeskrivningen världsmusik, enligt bandet är all musik världsmusik.

Musikaliskt hämtar Goat inspiration från Funiculic's yngsta funk, avantgardejazzens normlöshet och den afrikanska traditionens rytmlekar, filterat genom ett progressivt rockfilter. Låtar som *Disco Fever* och *Golden Dawn* spänner dansmusklerna – i det stora hela fungerar kontrasten mellan nämnda låtars intensitet och monotont krautinspirerade folklåtar som *Det Som Aldrig Förändras/Diarabi* förvånansvärt bra.

Men en skiva som känns som en sammansättning av influenser blir i slutändan inte särskilt personlig. **Daniel Andersson**

► **LYSSNA PÅ:** *Let It Bleed / Golden Dawn / Goatman*

HELIO SEQUENCE

Negotiations

(Sub Pop)

★★★★

Sammansvetsad duo ger en smakfull rymd.

När vår källare en gång svämmade över gick jag ner och badade i den. När Helio Sequences inspelningslokal fylldes med vatten valde de att lämna den bakom sig och

hittade en ny som de istället för vätska fyllde med fler instrument. Efter en kort fältundersökning gällande bandets femte fullängdare kan man kort konstatera att det senare verkar vara det mer substansfulla valet.

På *Negotiations* låter Oregonduo rymdiska på en helt ny nivå. Benjamin Weikels synthlingor följer masande Brandon Summers röst, hans trummor blir tillsammans med den senares gitarr sömlöst en del av något mycket större. Som om deras nya replokal blev Peterskyrkan.

Ljudbilden är knappast apart, men känslan runt den är emellanåt just det. Det låter som om de aldrig gjort annat än spelat tillsammans – och det fyra år efter den förra utgivningen. Här ryms många fina spår men i slutändan hamnar mycket om den avslagna *Harvester Of Souls* – en dylanesque rockdimma som smakfullt navigerar bort från folkklyschorna. **David Winsnes**

► **LYSSNA PÅ:** *Harvester of Souls / One More Time / Open Letter*

HOW TO DRESS WELL

Total Loss

(Weird World)

★★★★

Varje stund Tom Krell tillåts utrymme är en högtid.

Det går att se Tom Krell nu. Inga fler gömställen. How To Dress Well har vandrat långt sedan han dök upp som en av pionjärerna inom den mystikanspelande 00-talsscen

som sovruminspelandets möjligheter format. På omslaget till debutsingeln *Ready For The World* uppenbarade sig en naken kvinna på ett solblekt skogsfoto. Det ringade in den emotionella, dunkla och framför allt flyende musik How To Dress Well gjorde 2010. Två år har gått sedan dess och det nakna är inte i samma grad gömt bakom effekter. Vi har ett namn, ett ansikte, en röst som släppts fram och tillåtits nå sin potential. Tom Krell har bränt upp den bild som gjorde honom utstickande från första början.

På *Total Loss* utspelar sig en personlig kamp som kräver att vara blottad. Som när han sjunger direkt till sin mamma på *When I Was In Trouble* eller när alla han saknar nämns i *Set It Right*. Båda gångerna är Krell ögonblickens absoluta kärna, där allt annat – alla instrument, beats och reverb – förpassas till ett förord man nästan önskar lästes. För varje stund han tillåts utrymme är en högtid. **David Winsnes**

► **LYSSNA PÅ:** *Set It Right / When I Was In Trouble / Cold Nites*

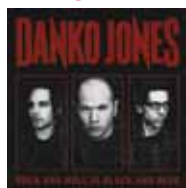
DANKO JONES

Rock And Roll Is Black And Blue

(Bad Taste)

★★★

Influenser som spretar åt för många håll.

Danko Jones styrka ligger i de stunder där musikern stannar upp lite och blir eftertänksam, inte när sjätte fullängdaren handlar om juvenila stycken om att nappa i en Buick

'58 eller att en kvinnas långa ben (*Legs*) fått honom att se Gud. Denna KISS-flörtande sexism har jag inte mycket till övers för, oavsett vad folk påstår att rock 'n' roll handlar om.

I *Don't Do This* tycks jag höra en passning till Joan Jett And The Blackhearts (påminner inte introriffet om *I Love Rock 'N' Roll!*) samtidigt som den heavy metal-doftande *The Masochist* hör till skivans hårdaste och följaktligen starkaste spår. Visst hörs det direkt att det är Danko bakom strängarna och att musikern låtit flera av sina influenser skina igenom men dessvärre blir det för mycket utfyllnad i längden.

Rock And Roll Is Black And Blue är lika delar partajande rock med rötter i såväl blues som i 60-talets garagerock, 70-talets punkscen och 80-talets hardcore, bara inte lika nyanserat som kanadensarens tidigare verk. **Tomasz Swiesciak**

► **LYSSNA PÅ:** *Terrified / Just A Beautiful Day / The Masochist*

REBEKKA KARIJORD

We Become Ourselves

(Sony Music)

★★★★

Vackert sorgsna, stämmningsfulla sånger.

Tycker man att Bat For Lashes har skön stil men lite för många fjädrar i håret, att Feist sjunger superfint men lite för glatt, eller att Julia Holter skulle vara fantastisk

om hon bara slutade krångla till det – då landar norska Rebekka Karijord likt en svartklädd ängel från ovan. Personligen tycker jag inget av ovanstående, men jag gillar henne ändå. Vid ett par tillfällen skaver bristen på originalitet något (som i kraftigt Feist-osande *Multicolored Hummingbird*, till exempel) men i regel träffar *We Become Ourselves* ändå helt rätt.

Anslaget är intimt och personligt, arrangemangen smakfullt avskalade, de vemodiga melodierna tar ofta oväntade vändningar, och Rebekka sjunger med kraft och känsla. I synnerhet balladerna, eller vad vi nu ska kalla suggestiva och djupt stämmningsfulla stycken som *We Become Ourselves* och *Ode To What's Lost*, utövar en hypnotisk, nästintill beroendeframkallande effekt på lyssnaren. **Fredrik Franzén**

► **LYSSNA PÅ:** *We Become Ourselves / Ode To What Was Lost / Your Love*

THE KILLERS

Battle Born

(Island)

★★★

Med blicken fäst mot de stora arenorna.

The Killers blev hitfantomer under andra delen av 2000-talet med *Somebody Told Me* och *Human* och har till dagens datum sålt imponerade 15 miljoner album. Las Vegas-bandet har även för vana att slå på stora stadiumtrumman och med nya albumet *Battle Born* har de anlitat Brendan O'Brien, Stuart Pearce och Daniel Lanois för att stärka denna status ytterligare. På förhand låter detta som en plan ämnad att skapa fantasilös slentrianrock. Mina förhoppningar är med andra ord låga.

Med ett perfektionistiskt anslag, återvunnen 80-talsproduktion och gitarrer hämtade ur valfritt nostalgiprogram, blir överraskningsmomenten få; dessa punkter stämmer bäst överens på första singeln *Runaways*, som utgör lättsmält och intetsägande popcornrock. Men i vissa stunder fungerar trots allt *Battle Born* relativt bra. *November Rain*-balladen *Here With Me* har potential att locka fram stämningstådaren och *Heart Of A Girl* ger ett melodiskt och kraftfullt intryck – i sistnämnda spår plagjerar de dock Lou Reeds patenterade basgång i *Walk On The Wild Side*.

I det stora hela är dessvärre *Battle Born* en skiva som rinner av som vatten på en gas. Brandon Flowers med bandkamrater saknar eget uttryck, musiken säger inget om människorna bakom, vilket blir ett problem när de spelar på lyssnarens känsleregister. Jag hittar således få argument för att återvända till albumet efter att titellåten tagit slut. **Daniel Andersson**

► **LYSSNA PÅ:** *From Here And Out / Heart Of A Girl / Here With Me*

MONEYBROTHER

This Is Where Life Is

(Red Bull)

★★★★

Inspiration från världens alla hörn resulterade i en mellanskiva.

Anders Wendins sjätte skiva är finansierad av ett företag som säljer konserverat tjurpiss på burk. Detta känns först och främst viktigt att poängtera.

Den benige brodern har – tack vare energidrycksjätten Red Bull – givits privilegiet att spela in delar av sitt nya alster i världens alla hörn, i replokaler vars hemvist jag förmodligen inte skulle kunna peka ut på en karta.

Med det och skivomslaget i åtanke är det enkelt att förmoda att herr Wendin på Paul Simonst maner har införlivat sitt *This Is Where Life Is* med lite annorlunda referenser, lite samba, lite exotiska fläktar. Lite cittra, möjligtvis. Men saken är den att vår käre Moneybrother inte tycks ha förskjutit sina musikaliska perspektiv särskilt långt alls. Den gamle Monster-sångaren står fortfarande med en stuprörsbenet i The Clash, det andra i en andefattig industristad, någon arm i Springsteen, någon i lättsam rockabilly. Allt draperat i brusten kärlek, i suddiga, brinnande kvällar, i missmod, i glädje.

Inledande *Each The Others World Entire* inspirerar till dans, så också *I Can Shake It*, som för tankarna till en sista kväll, innan barndomsgänget för alltid skiljs åt. *Jealousy* låter som något Joe Strummer skulle kunna frammana i skaplig form och det säger en hel del. Ja, sammantaget är det stundtals väldigt bra. Men alltför ofta lite otillfredsställande. Alltför många spår passerar förbi utan att riktigt ge avtryck, alltför många melodier försvinner istället för att fästa sig. Moneybrother har utan tvekan storhet i sig. Något som, tyvärr, inte riktigt framkommer på denna mellanskiva. **Jonathan Bengtsson**

► **LYSSNA PÅ:** *I Can Shake It / Jealousy / Each The Others World Entire*

JASON LYTLE

Dept. Of Disappearance

(ANTI)

★★★★

Indie-veteranen bygger vidare på redan inkört episkt koncept.

Från Grandaddys första kassetter fram tills idag har Jason Lytle hållit fast vid sin musikaliska idé. Det handlar om en sakta makande byggnation, gitarrer och synther som

gärna tar till pompösa uttryck; omformulerat i kroppsuttryck skulle armar sträckas högt upp i skyn och följas av ett “ta ta tada!” Minst tre låtar på varje Grandaddy/Jason Lytle-släpp låter som givna episka albumavslut, inklusive programmerat blipblöp som svävar ut i molnen.

När Lytle gav upp Grandaddy för första gången, var han tydlig med att han ändå kunde tänka sig att fortsätta sin vandring tillsammans med bandets trummis, Aaron Burtch, vilket han också gjorde med bandet Admiral Radley. Men som soloartist har han gärna stått helt på egna ben. På detta verk, hans fjärde i eget namn, tog han hjälp av herrarna i Division of Laura Lee. Det märks knappt. Vi känner igen vår Lytle. Trummorna rullar på i klassiskt makligt tempo, synthen är programmerad i rymden och Lytles väna, ljusa röst är intakt. I vissa passager är han märkbart nära Mercury Revs strukturer, men det är också bara en tillfällighet. **Daniel Magnusson**

► **LYSSNA PÅ:** Dept. Of Disappearance / Get Up And Go / Your Final Setting Sun

CONOR MAYNARD

Contrast

(EMI)

★★★★★

Plockar upp den mantel Timberlake lämnade på klubbgolven.

Minns ni september 2006? I Sverige avslutades på allvar en nästan 80 år lång folkhemsepok. Ute i vida världen sparkade Justin Timberlake och Timbaland in porten till planetens

diskotek med *FutureSex/LoveSounds* och dess dansanta och popiga r'n'b.

Sen dess har Timberlakes guldtron stått där och väntat utan att någon på allvar har kunnat slå sig ner i den. Nu har två tidigare potentater, Ne-Yo och Pharrell, hittat en tredje. Och faktum är att den 19-årige Conor Maynard från Brighton har ett guldgläde att skaffa sig samma genomslagskraft som firma Timberlake/Timbaland.

Debutalbumet *Contrast* gick direkt upp i topp på Storbritanniens albumlista och är en skiva som skjuter först och frågar sen. I stil med en klassisk nattklubsbrakare är den uppbyggd enligt den lika klassiska dramaturgifiguren “val-fisken”: upptrappning med *Vegas Girl*, explosion/fist-vevande till *Take Off* och *Better Than You* och till slut eftersvettningar genom *Glass Girl*.

Förutsatt att du inte bär på en vaxpropp av storlek Bulgarien i innerörat eller bor i en bunker kommer du inte att kunna undgå Maynard i höst. **Harald Broström**

► **LYSSNA PÅ:** Take Off / Better Than You - feat. Rita Ora / Glass Girl

MIKA

The Origin Of Love

(Island)

★★★

I gränslandet mellan lekplatsen och dansgolvet.

Allt Mika levererar är av förstklassig kvalitet. Men i sin lått schizofrena pop där han alternerar mellan att agera Freddie Mercury, gayikon och dagisfröken har jag lite svårt för den

senare rollen. Han har en tendens att hemfalla åt någon sorts bubbelgumpop som säkert går hem på flertalet förskolor men för ett vuxet öra känns lätt krystad.

På *The Origin Of Love* är det tack och lov mindre av den fruktansvärt barnsliga hopp-och-lek-popen och mer av den där snygga, mörka discon där hans expressiva, lätt musikalartade röst faktiskt kommer till sin rätt, utan att bli sådär artikulerat övertydlig. Ibland lyckas han faktiskt med gott resultat föra samman de två, som på singeln *Celebrate*, ett slags discoanthem (där Pharrell gör en försumbar insats och på samma gång lyckas radera all den sex appeal han vanligtvis besitter). Det subtila saknar jag fortfarande. Mika skriver alltid sina lyssnare på näsan, vad gäller såväl stämningar som texter och melodier, men med sitt tredje album gör han det åtminstone med lite mer fines. **Maria Stacke**

► **LYSSNA PÅ:** Origin Of Love / Overrated / Step With Me

MISS LI

Tangerine Dream

(National)

★★★★

Lika delar fantastisk som förvirrande.

Det krävs mod för att våga vara en artist utanför mittfåran. När alla strävar åt ett håll rustar Miss Li upp med kända keyboardstäm-mor, munigiga och stråkhörvor för att

bevara sitt sound. På sitt eget sätt lyckas hon alltid med att sträva utanför ramarna på ett smygjazzigt sätt vilket omöjliggör all typ av rubricering. Plus att man känner igen hennes röst på mils avstånd. Men trots att det är annorlunda allt annat i musikkväg idag så ligger det ändå något bekant över *Tangerine Dream*.

Teenager For Life är lika delar Beatles-trasmig som burlesque. Med stråkarna som bas virvlar musiken runt som strömmar i det stormiga hav som är Miss Li. *Golden Retriever*, däremot, är en 60-talspastisch som andas Beach Boys och naivitet samtidigt som *Clever Words* violinsolo lämnar mig mållös.

Plötsligt inser jag att jag ställer högre krav på förnyelse på Miss Li än på någon artist när *It Ain't Over* passerar obemärkt förbi. Jag förstår inte hur Miss Li kan vara lika delar fantastisk som förvirrande. Men jag antar att det är det som är charmen. **Camila Astorga Diaz**

► **LYSSNA PÅ:** Clever Words / Teenager For Life / Golden Retriever

DE MONTEVERT

Vänner Och Ovänner

(Playground)

★★★★

Simpel electro utgör styrkan hos lovande svenska.

Redan när de Monteverte, eller Ellinor Nilsson som hon egentligen heter, släppte sina första singlar på Myspace stod det klart att hennes musikaliska spektrum är ungefär

lika brett som Stora Alvaret. Från bitska, minimalistiska electromelodier till försiktiga, mysiga kärlekssånger.

I all denna spretighet försvinner de Monteverte något. Låtarnas olika inriktning gör förstas sitt till saken, och dessutom blir *Vänner Och Ovänner* ännu svårare att ta till sig i och med den friska blandningen av svenska och engelska i texterna. Och inte blir det bättre av att lyssnaren tvingas höra den något enfaldiga *Stopp* som första låt. Men trots den bristande dynamiken innehåller *Vänner Och Ovänner* en hel drös med träffsäkra popsånger. Höjdpunkterna är alla de enkla electrolåtar som med finsnrika melodier, raka kompositioner och simpelt arrangemang påminner starkt om Love Inks förbisädda album *E.S.P.* från förra året. Och faktum är att de Montevertes fullängdare inte bara är en frisk blandning av språk och genrer, utan också en i stunder rent briljant skapelse. **Hans Larson**

► **LYSSNA PÅ:** Du Kommer Ängra Dig / High On You / Skyll På Mig

GURF MORLIX

Blaze Foley's 113th Wet Dream

(Rootsy)

★★★★★

Suput och fattiglapp tolkas på rätt sätt.

Blaze Foley var ett riktigt original. En gudabenedad singer-song-writer och samtidigt en märklig suput och fattiglapp med tejpade skor. Han hyllades av storheter som Townes Van Zandt och Lucinda Williams, blev ihjäl-

skjuten som 39-åring och har med tiden fått kultstatus.

Från ungefär samma musikaliska miljö kommer Gurf Morlix. Han började som producent och har arbetat med bland andra Ray Wylie Hubbard, Mary Gauthier och just Lucinda Williams. Och har genom åren blivit en låtskrivare och soloartist att räkna med.

När han nu ger sig på att tolka 15 av Foleys sånger gör han det med ärlig innerlighet. Och tillför faktiskt någonting. Originalinspelningarnas sparsmakade och intima sound har broderats ut utan att känslan gått förlorad. Ibland tar Morlix dessutom bättre vara på melodierna och gör dem ännu mer högklassiga – som i *If I Could Only Fly*, låten som för övrigt har spelats in av Willie Nelson och Merle Haggard. Mycket bra. Och bättre än vad Gurf Morlix vanligtvis brukar släppa ifrån sig. **Robert Lagerström**

► **LYSSNA PÅ:** Clay Pigeons / Baby Can I Crawl Back To You / Down Here Where I Am

GAFFA REKOMMENDERAR / UTRIKES

Fyra skivor som under de tre senaste månaderna har skickat GAFFA på ★ tripp

Cat Power Sun

(Matador)

Redan på låten *Free* från 2003 års *You Are Free* kunde lyssnaren höra en enkel trummaskin men här gör sig Chan Marshall

av med minimalismen för att ersätta den med en helt ny botten av elektroniska toner och visar fram sitt mest upbeat och till höres optimistiska album hittills, även om bluesen ofta finns där, inbäddad i ljudbilden och texten.

Swans The Seer

(Young God)

Det verkar handla väldigt mycket om hypnos och musikaliska extaser. *The Seer* är en fullpackad, klaustrofobisk,

månglande och suggestiv best till skiva som ännu en gång bevisar Swans storhet och en gång för alla cementserar att bandet aldrig kommer att spelas på radion.

Mono For My Parents

(Temporary Residence)

Sedan 2000-talets början har Mono gjort klart att oljud inte är detsamma som dissonans. Dessa fem låtar är det renaste och mest omfattande den japanska kvartetten hittills mäktat med. Mono är här så storslagna att de passerar gränsen för episk cheesyness och bara låter oändligt. Varje minut är en slutscen.

Wild Nothing Nocturne

(Bella Union)

Nocturne låter som en skiva där tyglarna stramats åt, inte på ett negativt sätt, men de nya låtarna har mer av en studioaura över sig. Ljudet är krispigare, mer polerat. Drömkänslan finns dock kvar vilket speglas av fina singeln *Shadow* – de antydningar om ett mer renodlat popparv som föregående sjua *Nowhere* speglar, visade sig vara ett sidospår.

MY DYING BRIDE

A Map Of All Our Failures

(Peaceville)

★★★★★

Ett tungsinnt och vackert styrkesbesked.

Aaron Stainthorpe och hans My Dying Bride är något av en mall över hur tungsinnt, romantisk doom metal ska låta nu för tiden. Särskilt har det blivit så i och med förra skivan *For*

Lies / Sire, då man återigen plockade in fiolen i sättningen och anammade sitt gamla sound från första hälften av 1990-talet.

Den tendensen är ännu tydligare på *A Map Of All Our Failures*. Nu sätter man sig ännu mer bekvämt tillbaka i det gamla soundet, låter fiolen ta plats och ger ännu mer utrymme åt inslagen av hårdare metal. Men cirkeln är nu slut och My Dying Brides uttryck känns definitivt inte passé.

Snarare är man återigen den främsta fanbäran av det sound man bidrog till att föra fram en gång i tiden och är det något band som vet hur det ska låta är det just My Dying Bride. Härligt tungsinnt och hjärtskärande poetiskt.

A Map Of All Our Failures är ett styrkesbesked som jag knappt trodde britterna var kapabla till fortfarande. **Tomas Lundström**

► **LYSSNA PÅ:** *Kneel Til Doomsday / The Poorest Waltz / Hail Odysseus*

NIKLAS VON ARNOLD

Relations

(Rec Rec)

★★★

Försvarar neosoulen väl men faller på rösten.

Efter ett sent 00-tal där r'n'b:n kom tillbaka i musikkulturen blev det mer okej för svenska artister att syssla med soul. Kanske är det Aleks framgångar som gjort det. Albin

Gromer, Dante, Seinabo Sey, Newkid – alla har sin egen del i något som löst kan sammanfattas som en svensk soulvåg.

Niklas von Arnold står för den mer klassiska, en svensk motsvarighet till Jaheim, där en fet röst är i fokus och han arbetar i en old-school traditionell soulmiljö med – till soundet att döma – storbandsarrangemang. Det funkar bra, även om jag inte riktigt blir kär i Niklas von Arnolds röst.

De låtar jag gillade på debuten *Superman* från 2010 var de marginellt snabbare, mer The-Dream än D'Angelo. Det finns även här – men neosoulen funkar inte bara med en ensam röst om relationskomplexitet och sorgset piano när man ser ut som en skön jeanskille som jobbar med marknadsföring. Men det är skönt att det börjar röras om i rocklandet. **Fredrik Thorén**

► **LYSSNA PÅ:** *Fast Train / Smile / Relations*

NÄÄÄK

Mannen Utan Mask

(Universal)

★★★★★

Framstår som mindre råvaktig och mer omdömesgjill rappare.

När en av landets mest charmiga och karismatiska rappare släppte sitt debutalbum 2009 var temafrågan: När ska han växa upp? När Näääk nu släpper uppföljaren kan svaret vara:

snabbare än vi trodde. På albumet möter vi en något mer mogen och eftertänksam Näääk som har mer att säga om framför allt fler ämnen. I vissa låtar överraskar han inbitna Näääk-lyssnare när han begrundar livets mening, men när han sedan återgår till att dränka dessa tankar i sprit känner sig lyssnaren bekant med honom igen.

Han rullar på beatsen med sitt eget igenkänningsbara svängiga flow. Näääk är en av de få rappare vars a-capella-rap man skulle kunna dansa till hela kvällen. Skivan rör sig soundmässigt lite ifrån förra albumets westcoast-funkiga blaxplotation-slughet till en slätare, mer sjungbar och melodiös ljudbild. Näääk föredrar fortfarande öl, gräs och polarna framför brudarna och påtalar att han är ett maskrosbarn, men framstår som en aning mindre råvaktig och lite mer omdömesgjill. Utvecklingarna gör sammantaget att denna skivas spår förmodligen kommer gillas av en bredare publik. **Ametist Azordegan**

► **LYSSNA PÅ:** *Jetlag / Mannen Utan Mask / Var E Guzzarna?*

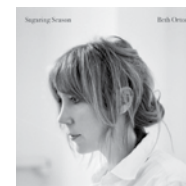
BETH ORTON

Sugaring Season

(ANTI)

★★★★★

Singer-songwritern skapar eget liv i en stagnerad genre.

Mycket har hänt den brittiska singer-songwritern Beth Orton sedan hon släppte *Comfort Of Strangers* för ganska precis sex år sedan. Hon har blivit mor till en dotter, packat

ihop hela sitt liv i London och flyttat tillbaka till barndomsstaden East Dereham i Norfolk och seriöst övervägt att lägga musikkarriären på hyllan. Med andra ord tillräckligt med livsupplevelser för att sammanfatta på en skiva med tio distinkt Orton-klingande melodier.

Men det märks direkt att Orton ändå sökt ett nytt förhållningssätt till låtskrivandet än tidigare. De sporadiska inslagen av electronica på *Trailer Park* och *Central Reservation* skulle komma att agera som incitement till den nästintill helt elektroniska *Daybreaker*. På samma sätt kom hennes kontakt med den numera avlidne folkmusikern Bert Jansch att leda in henne på mer klassisk singer-songwriter med folktoner på *Sugaring Season*. I alla avseenden är detta bara positivt. För det innebär att Orton fortfarande skapar eget liv i en annars så stagnerad genre. **Andreas Fällman**

► **LYSSNA PÅ:** *Call Me The Breeze / Magpie / Candles*

GAFFA REKOMMENDERAR / INRIKES

Fyra skivor som under de tre senaste månaderna har skickat GAFFA på ★ tripp

Agnes Veritas

(Rox)

Minimala synthar mixas med 80-talsbombastiska köror kryddat med auto-tune som skulle få Auto-Tune the News att ligga

i lä. Ändå är skivan spretig – på ett bra sätt. För den som tror att den hört allt Agnes är och kan åstadkomma i de teatraliska refrängerna i *One Last Time* kommer att bli förvånad.

Katatonia Dead End Kings

(Peaceville)

Det finns ett syfte med varje litet ljud i Katatonias musik och för den tålmodige, något nytt att upptäcka

även långt efter att nyhetens behag lagt sig. *Dead End Kings* må kanske inte bidra med lika många tillgängliga musikaliska hookar som tidigare verk men det är en högst intrikat och komplex skapelse som istället belönar på ett högre emotionellt plan.

Jens Lekman I Know What Love Isn't

(Service)

Där *Night Falls Over Kortedala* hade romantiska stråkar har här främst pianot och saxofon

tagit den rollen. *I Know What Love Isn't* låter som en korsning mellan Frank Sinatra och Johnny Mathis i en indiehatt. Det har nog aldrig varit så här mysigt att lyssna på en Lekman-skiva förut, trots att något riktigt kasst har hänt.

Min Stora Sorg Och Din Stora Kärlek

(Bengtsson & Wirfält)

Tänk er Erik Enokssons klaustrofobiska soundtrack

till *Farväl Falkenberg* och *Man Tänker Sitt*. Karaktärerna som långsamt rör sig genom vajande, högt gräs. Utforskar något grundläggande, till högtidliga köror och orglar. Vackert och ensamt. Tänk er sedan fragment av Lykke Lis *Wounded Rhymes*. Vad Ann Sofie Lund har skapat är det bästa på svenska sedan Alkbergs *Anarkist*.

THE SEA AND CAKE

Runner

(Thrill Jockey)

★★★★★

Subtila nyansskillnader på Chicagobandets tionde album.

Ofta är det tvärtom, i fall som till exempel Sting, Paul Stanley eller Joanna Newsom. Att ljusa röster av olika anledningar tappar toppen av allra översta registren med tiden.

Men spåret *On And On* som skickar iväg *Runner*, *The Sea And Cakes* tionde album i ordningen, innehåller – enligt sångaren Sam Prekops egen utsago – hans högsta sjungna ton i karriären. Inte för att det förändrar så mycket för slutresultatet. Den Chicagoinstitution som bandet utgör har sedan länge hittat sitt grundrecept i och med att smälta samman Prekops ultralätta och samtidigt eftertryckliga stämman med en liknande instrumentalistisk luftig approach.

Precis som på föregångaren, minialbumet *The Moonlight Butterfly* från häromåret, har låtskrivandet ofta runnit fram från synthar snarare än gitarrer. Men skillnaden jämfört med innan ligger på en ytterst subtil nivå, ett vant *Sea And The Cake*-öra hör några extra nyanser som här och var blänker till i bandets karaktäristiskt smidiga och konsekvent kvalitativa pop. **Björn Schagerström**

► **LYSSNA PÅ:** *The Invitations / Pacific / On And On*

SJUKSTUGAN

Rap På Svenska

(Baba)

★★★★★

Överraskande och helt genial hiphop.

Det fullständigt kokar av experiment-lusta om *Sjukstugan*. Det är som att någon matat MTV rakt in i venerna på ett stort hiphopmonster som 20 år senare exploderar. Resultatet är

Sjukstugan, ett band som är roligt, fyndigt och precis sådär knäppt att man blir förvånad när man hör låtarna en andra och en tredje gång. Mitt uppe i all funk så namedroppas det till höger och vänster och skulle man kolla upp alla populärkulturella referenser så är man garanterad en vinst under nästa sällskapsspelkväll.

Den studsiga triphopen snuddar vid nostalgi när barnprogramsjinglarna smyger sig nära inpå. Precis när man tror att man satt fingret på vad *Sjukstugan* är så slängs man i en helt annan riktning rakt in i ett sammelsurium av scratch och stolta trumpetor med sordin.

Det spelar ingen roll om *Storhetsvansinne* är hybris på riktigt eller inte. I kombination med ett osannolikt rapflow signerat Dirty Jens och Buju Anton kommer *Sjukstugan* undan med vad som helst. **Camila Astorga Díaz**

► **LYSSNA PÅ:** *Storhetsvansinne / Utanmyra Imorse / Zig Zag feat. Skizz*

Bild: Morten Rygaard

THE RAVEONETTES

Observator

(Universal)

★★★★★

Duons mest fulländade och känslomässigt omtumlande album hittills.

Observator består av Sune Wagners spridda minnesbilder från en period av fysiska smärtor, ångest, kemiska substanser och depression i Venice Beach, Los Angeles. Men också av möten och stunder av klarhet som sedan kanaliseras i den bakfulla hjärnans inferno, nedtecknats och formats till ett perfekt popalbum.

Det är också The Raveonettes sjätte alster, och en samling låtar som tar åtminstone ett litet steg bort från distade gitarrmattor till la The Jesus & Mary Chain (ja, de måste nämnas i varje Raveonettes-recension) och istället närmar sig jangliga popgitarrer och ödesmättade pianon. I *She Owns The Streets* tänker jag på The Go-Betweens och på alla brustna hjärtan som så mörkande vackert skildrats i deras texter. I *Curse The Night* sjunger Wagner som vore han Robert Forster "I took a life just to be with you, I draw a line just to be with you" och "I cry by day, I drown in your seed, I wanted you, you didn't want me" och hjärtan blöder.

Hela *Observator* består av liknande texttrader, och osar praktiskt taget av ångest. Det är refränger att dö eller döda för och verser att överleva vintern med. Eller att gå i ide för gott till. Beroende på hur man är lagd. Kombinationen jangliga gitarrer, drunknande sol, den klassiska disten och reverben tillsammans med hederlig dansk dödsångest i Los Angeles har aldrig fungerat bättre för The Raveonettes. Det är popmusik av den absolut högsta klassen. Popmusik som borde vara alla angelägen. Popmusik att dö för. **Andreas Bäckman**

► **LYSSNA PÅ:** *Sinking With The Sun / Observations / She Owns The Streets*

SKUNK ANANSIE

Black Traffic

(Ear)

★★★★

Skin & Co blandar gapig rock och brusande sound med beprövade idéer.

Det är ett annorlunda Skunk Anansie som öppnar dörren till den här plattan. Glöm påkostat studioarbete, ambitiösa kompositioner och trevande tempo. Åtminstone för en

stund. I de tre första spåren eldar Skin & Co på rejält. Här bjuds det på jämförelsevis gapig rock, brusande sound och ett rivigt tempo. Befriande. Roligt också att refrängen i *Sad Sad Sad* lutar sig ogenerat mot Mötley Crües stora 80-talsframgång *Girls, Girls, Girls*.

Går Skunk Anansie all-in för att vräka ur sig brunstig rock'n'roll?

Ja, jo, nära på. För även om kvartetten tar det säkra före det osäkra och lutar sig tillbaka på redan beprövade idéer i ett par låtar (den hyperpompösa balladen *I Hope To Get To Meet Your Hero*, bombastiska *Our Summer Kills The Sun* och glättiga *Drowning*) så spänner de bågen i merparten av materialet på *Black Traffic*.

Ett Skunk Anansie som vågar braka loss så här, är mer intressant än ett som bara följer musikhögskolans ordningsregler. Även om materialet som gruppens "nya" karriär bygger på inte känns helt övertygande. Åtminstone inte än. **Kristofer Hadodo**

► **LYSSNA PÅ:** *Sad Sad Sad / I Believed In You / I Will Break You*

THE SOFT PACK

Strapped

(Mexican Summer)

★★★★

Renrusig rock har lämnat plats för lyxiga saxstick och pastellpop.

The Soft Pack var det kaxigaste man kunnat höra på denna sida *Good Bad Not Evil* (Black Lips). The Soft Packs, tidigare The Muslims, första släpp kan mycket väl ses som ett av

2010 års bästa släpp, om man letar band under beteckningen renrusig rock.

Men The Soft Pack tog sina tunna blåa skjortor och sina Wayfarer och gick vidare. Till musik som mer passade deras outfit. På *Strapped* har en saxofonist tagit ganska så ordentligt med plats. I tid och otid bryts det av med lyxiga saxsolon, som vore det en något mer bpm-pumpande version av Destroyer. Inget fel med det, men The Soft Packs tidigare så charmiga rakt-på-sak-rock mår inte heller bättre av initiativet. Det hela sätts på sin spets när *Bobby Brown* tar vid och åter skakar liv i Duran Duran och Roxy Music, toner som på senare år har fått en andra andning via balearicans uppgång och fall.

"I attend to do things my way" sjunger Matt Lamkin i *Head On Ice* och det med all rätt. Men tyvärr faller en bit av gruppens signum bort när det ska flörtas med lättjefull pastellpop.

Daniel Magnusson

► **LYSSNA PÅ:** *Saratoga / Captain Ace / Second Look*

SPIDERS

Flash Point

(Crusher)

★★★★

Ett moget debutalbum som osar 70-tal och rock.

Som ungt band är det lätt att låta skyglapparna sitta kvar och göra förhastade saker. Som att ge ut en debutskiva innan man är helt redo för det. Göteborgarna i Spiders har

haft den goda smaken att vänta.

Nu är det kanske inte helt rätt att kalla Spiders för ungt, med tanke på gitarristen John Hoyles förflutna i Witchcraft och att bandet från början även inkluderade en medlem från Graveyard. Men ändå. Spiders har träget kämpat på, gett ut en tia och ett knippe sjuor, men framför allt spelat flitigt live och vuxit i kostymen.

När nu första fullängdaren *Flash Point* ser dagens ljus är det ett naturligt steg man tar. Och Spiders låter fullständigt bekväma. Båda singlarna *Fraction* och senaste *Weekend Nights* finns med på *Flash Point*, men de framstår i efterhand som om de representerar en tämligen enkel-spårig bild av Spiders; som ett ordinärt 70-tals-rockband.

På *Flash Point* finns fler bottnar än så. Bäst blir det i Motörhead-doftande *Hang Man* och släpiga *Loss & Trouble*. Och jag gillar verkligen att sångerskan Ann-Sofie Hoyles låter lite skrängigare än vi har vant oss vid. **Tomas Lundström**

► **LYSSNA PÅ:** *Hang Man / Loss & Trouble / Fraction*

TAKEN BY TREES

Other Worlds

(Secretly Canadian)

★★★★

Victoria Bergsman ger luftig och fluffig fortsättning.

Det är något som är radikalt annorlunda här, trots att mycket är sig likt från senaste *East Of Eden*. Det är faktiskt lättare att räkna upp likheterna. Victoria Bergsmans lena

röst, som vaggas fram texterna. Hon har fortsatt arbeta med rymd och luftiga partier, till och med gjort dem ännu fluffigare. Som moln, som ett Air France utan bas. På den beskrivningen kanske gemene man får för sig att det automatiskt blir mer melodiskt. Så är inte fallet. *East Of Eden* var fantastiskt i sitt format, kanske till och med unikt.

Först i efterhand läser jag att hon åkte till Pakistan för att spela in föregångaren, och däri ligger stor del av svaret. Taken By Trees förenat med orientaliska toner framförda av pakistanska spelmän är en så helgjuten idé att man inte ens borde behöva googla. Det var lätt, luftigt, annorlunda och stundtals på svenska. På *Other Worlds* kvarstår mest det lätta och luftiga. Ett steg närmre Mix Megapol. Det visar sig att beståndsdelarna ändå räcker ganska långt. Inte unikt, men ett friskt inslag. **Jack Hildén**

► **LYSSNA PÅ:** *Dreams / I Want You / Pacific Blue*

CORIN TUCKER BAND

Kill My Blues

(Kill Rock Stars)

★★★★

En riot grills återkomst till den larmiga rocken.

Hon har en märklig förmåga att förvandra melankoli till ren laddad energi. Med bandet Sleater-Kinney gjorde Corin Tucker slamriga, intensiva och politiskt laddade låtar.

Men efter att gruppen upplöstes 2006 blev det förvånansvärt tyst om frontfiguren.

Hon tog helt enkelt en paus i livet och höll sig hemma med sin man och deras barn. Kom tillbaka för ett par år sedan med soloprojektet Corin Tucker Band där hon tonade ned sig och tog en del nya musikaliska vägar.

Sedan dess har soloprojektet förvandlats till ett band med Seth Lorinczi (Golden Bears), Sara Lund (Unwound) och Mike Clark (Stephen Malkmus and the Jicks). Och tillsammans med dem går Tucker tillbaka till sina larmiga riot grills-rötter och spelar återigen rockigare och mer aggressiv musik i linje med Sleater-Kinney. Och det är vackert så. Särskilt starka är inledande *Groundhog Days* och den nerviga *I Don't Wanna Go*. Det känns skönt att Corin Tucker är tillbaka på banan. **Robert Lagerström**

► **LYSSNA PÅ:** *Groundhog Days / I Don't Wanna Go / Blood, Bones and Sand*

MARTHA WAINWRIGHT

Come Home To Mama

(V2)

★★★★

Sorg och lycka inlindat i varierande arrangemang.

Sedan senaste skivan har Martha Wainwright både förlöst en son, och bevitnat sin mor falna i en aggressiv form av cancer.

Dessa diametralt motsatta händelser,

födelse och död, har – i samklang med Marthas problematiska förhållande till barnets fader – präglad kanadensiskans fjärde studioalbum.

Men trots att *Come Home To Mama* behandlar eviga ämnen, så kräver det sin lyssnare. Melodierna är oftast allt annat än direkta, de tar sig subtilt in för att slutligen bosätta sig permanent. Symptomatiskt för skivan är att sångerskans kraftfulla röst och de något okonventionella strukturerna som präglar många spår, lyfter den.

Four Black Sheep är en kylig familjesaga som dirigeras av en sputnik-blippande synth, *I Am Sorry* ger oss vadderad indie-rock, *Everybody's Wrong* är en vacker hymn till sonen. Men invändningarna ligger också – precis som fördelarna – i det något spretiga och svåra tilltalet.

En bra skiva, men mer välbehövlig för Wainwright själv, än ett magnum opus. **Jonathan Bengtsson**

► **LYSSNA PÅ:** *I Am Sorry / Can You Believe It / Everything Wrong*

PRENUMERERA

Få GAFFA direkt i din brevlåda för **endast 29,- kr per månad!**

GAFFA utkommer med 12 nummer per år. Priset är inklusive leverans.

Villkor: Pris per tidning inkl. porto + operatörens trafikavgifter. Beloppet dras på din mobilräkning. 14 dagars ångerrätt enligt www.sms1919.dk/fr **Uppsägning:** Skicka "GAFFA STOP" till 71 200
Tjänsten erbjuds av GAFFA Sverige AB - Järntorgsgatan 12-14 - 413 01 Göteborg - Tel: 031 711 5900

GAFFA
ALLT OM MUSIK

LIVE

rekommendationer, intervjuer och kalender

28 oktober

NATURROMANTIK SOM FÖRENAR

First Aid Kit, Cirkus, Stockholm

Ni som var på Way Out West i år kanske minns. Systrarna Söderberg samlade där en av festivalens mest massiva publikskaror. Var och varannan åskådare blev en del av ett lallande gäng, slukades upp av trolska toner sedan tidigare ältade om och om igen av dåtidens naturromantiker, men som numera i Johannes och Klaras flinka fingrar går in på sitt tionde liv.

Det var något extraordinärt över alltihop. Hur man med så enkla medel lyckades fånga in precis alla, från så skiftande generationer och målgrupper. Men det skedde lika naturligt som First Aid Kits musik är ... naturlig. Med toner som gjorda för både den mörkaste skog, djupaste dal och ljusaste gatutorg.

Bild: Einar Sira – www.sira.no

GAFFA REKOMMENDERAR

15 oktober

Rock'n'roll 1.0

Rival Sons, Tyrol, Stockholm

Rival Sons pratar om att återgå till rockens rötter. Om att skita i återtagningar och mer förlita sig på nuet; vad som sker när man drar iväg ett ackord som strax därefter fläckas av ett missljud. Rival Sons vill kort och gott låta mer live på skiva. De har insett att det låter som bäst när förstärkarna får styra. Bered er på rock som rock ska låta.

18 oktober

Storslagen seans

Anna von Hausswolff, KB, Malmö

Det känns som att Anna von Hausswolff nu har hittat en ljudbild som gjord för hennes så genomträngande och starka röst. Med bultande orgelmusik blir musik och sång större än monumentalt, mer storslaget än episkt. Och med detta så nära oss lyssnare som på några meters avstånd kan inte slutresultatet bli annat än sjukt fett.

Bild: Per Lange

25 oktober

Sexstjärnig dynamit

**The Raveonettes,
Debaser Slussen, Stockholm**

Den danska duon kommer till Sverige med sitt kanske bästa alster hittills, *Observer*. En skiva som GAFFA be-lönade med sex av sex stjärnor. Bara det är en anledning att bege sig till Debaser Slussen, 25 oktober. Känner vi fortfarande vårt The Raveonettes kommer rökmaskinen gå på högvärv och jingel jangel-gitarrerna vara lika vassa som rakblad.

gaffa.se 57

FREDAG 28/9**STOCKHOLM**

20:00 Calexico, Berns
21:00 Van She + Bear Mountain + World Tour, Hornstull Strand

GÖTEBORG

19:00 Amazonas + Tesla, Nefertiti
19:30 Labyrint, Fängelset
22:00 Japandroids + Sleepy Sun, Pustervik

GÄVLE

19:30 Cookies N Beans, Gävle Konserthus

KARLSTAD

20:00 Johnny Winter, Nöjesfabriken

UMEÅ

21:30 Kebnekajse, Droskan

LÖRDAG 29/9**STOCKHOLM**

19:00 Adrian Lux, Debaser Medis

20:00 Isak Strand vs Toe, Nalen

GÖTEBORG

19:00 Calexico, Pustervik
19:00 Gothenburg Metal Bash, Musikens Hus
19:00 Mariam the Believer, Nefertiti

21:00 Unlit Face + Myrk Vedr + Sios, Henriksberg
22:00 Anders F Rönnblom, Göteborgs Stadsteater

GÄVLE

19:00 Di Leva, Gävle Konserthus

KARLSTAD

22:00 Familjen, Nöjesfabriken

NORRKÖPING

19:00 Skitarg + Support, Dynamo

SÖNDAG 30/9**STOCKHOLM**

19:00 Teitur, Debaser Slussen

MALMÖ

20:00 Calexico, Kulturbolaget

UPPSALA

12:00 Cookies N Beans, Kulturoasen

MÅNDAG 1/10**STOCKHOLM**

18:00 Bobo Stenson Trio, Fasching

VÄSTERÅS

19:30 Johnny Winter, Västerås Konserthus

TISDAG 2/10**STOCKHOLM**

18:00 Isabel Sörling Farvel / Emilia Mitiku, Fasching

ONSDAG 3/10**STOCKHOLM**

18:00 Marius Neset Golden Xplosion / Al Foster Quartet, Fasching

18:30 Magnus Carlsson & Martin Hederos, Blidösunds musik

19:00 Fu Manchu, Hornstull Strand

TORSdag 4/10**STOCKHOLM**

18:00 Magnus Öström Group/ Tonbruket, Fasching

GÖTEBORG

19:00 Same Tree Different Fruit, Nefertiti

20:00 Royal Republic, Sticky Fingers

FREDAG 5/10**STOCKHOLM**

19:00 Royal Republic, Debaser Slussen

20:00 Ian Hunter & the Rant Band, Nalen Stora Salen

20:00 Magnus Lindgren, Fasching

GÖTEBORG

19:00 Bobo Stenson Trio, Nefertiti

20:00 Fu Manchu, Sticky Fingers

20:00 Tyler Ward, Brewhouse

MALMÖ

19:00 Daniel Lemma, Victoriasteatern

19:00 Isak Strand vs. Toe, Babel

LÖRDAG 6/10**STOCKHOLM**

19:00 Nasum, Debaser Medis

GÖTEBORG

19:00 Mary Gauthier, Pustervik

19:00 Terry Lynne Carrington Quartet, Nefertiti

22:00 Robert Johnson and Punchdrunks, Göteborgs Stadsteater

MALMÖ

19:00 Daniel Lemma, Victoriasteatern

19:00 Ken Stringfellow, Debaser Malmö

20:00 Tyler Ward, Kulturbolaget

FALKENBERG

20:00 Ian Hunter and the Rant Band + Support, Falkhallen

GISLAVED

22:00 Panetoz, Gisleparken

GÄVLE

21:00 Joel Alme, Gävle Konserthus

HULTSFRED

21:00 Norlie & KKV, Rockcity/Metropol

HÄSSLEHOLM

23:00 Familjen, Björksäter Event

UPPSALA

21:00 Mikael Ramel och Wille Crafoord, Katalin

SÖNDAG 7/10**STOCKHOLM**

19:00 Ken Stringfellow, Debaser Slussen

LINKÖPING

19:30 W.A.S.P., Folkets Park, Cupolen

TISDAG 9/10**MALMÖ**

20:00 Ian Hunter & the Rant Band, Kulturbolaget

ONSDAG 10/10**STOCKHOLM**

20:30 Donkeyboy, Debaser Slussen

TORSdag 11/10**GÖTEBORG**

19:00 Magnus Lindgren "Fyra", Nefertiti

MALMÖ

19:00 Sofie Livebrant, Victoriasteatern

20:00 Bullet, Kulturbolaget

21:00 Donkeyboy, Inkonst

SKELLEFTEÅ

19:30 Anna von Hausswolff, Nordanåteatern

FREDAG 12/10**STOCKHOLM**

18:00 Lukas Graham, Fasching

19:00 Bullet, Debaser Medis

19:00 Bye Bye Bicycle, Debaser Slussen

20:00 Knife Party + Vänner, Münchenbryggeriet

GÖTEBORG

19:00 In Treatment, Nefertiti

21:00 Donkeyboy, Sticky Fingers

MALMÖ

19:00 Architects, Debaser Malmö

FALUN

20:00 Raubtier, Kulturhuset Arenan

UMEÅ

19:00 Anna von Hausswolff, Sagateatern

UPPSALA

21:00 Loosegoats, Katalin

LÖRDAG 13/10**STOCKHOLM**

16:00 Bodyfest 2012, Nalen

18:00 Isak Strand vs Toe, Fasching

21:00 Nashville Pussy + Bob Wayne, Hornstull Strand

GÖTEBORG

19:00 Bullet, Pustervik

19:00 Zebra Syndicate, Nefertiti

19:30 Architects, Sticky Fingers

22:00 Palpitation + support, Göteborgs Stadsteater

MALMÖ

19:00 Simone Moreno, Victoriasteatern

19:00 Familjen, Babel

JÄRNA

19:00 Cajsa Stina Åkerström, Kulturhuset

LULEÅ

20:00 Anna von Hausswolff, Kulturens Hus

ÖREBRO

19:30 W.a.s.p., Conventum Kongress

SÖNDAG 14/10**STOCKHOLM**

19:00 Architects, Debaser Slussen

ESKILSTUNA

19:30 W.a.s.p., Lokomotivet

MÅNDAG 15/10**STOCKHOLM**

19:30 Rival Sons, Tyrol

TISDAG 16/10**STOCKHOLM**

19:30 Lionel Richie, Ericsson Globe

20:00 Dragonforce, Tyrol

GÖTEBORG

19:00 The Crookes, Pustervik

MALMÖ

20:00 Ultravox, Kulturbolaget

ONSDAG 17/10**STOCKHOLM**

19:00 Danko Jones, Debaser Medis

GÖTEBORG

19:00 Chaka Khan, Restaurang Trädgårn

20:30 Between the Buried And Me, Sticky Fingers

MALMÖ

19:30 Lionel Richie, Malmö Arena

LINKÖPING

19:00 Familjen, Sagateatern

TORSdag 18/10**GÖTEBORG**

19:00 Danko Jones, Pustervik

20:00 Moa Lignell, Trädgår'n

MALMÖ

19:00 Nashville Pussy, Debaser Malmö

19:30 DJ Premier & Bumpy Knuckles, Babel

UMEÅ

19:00 Tomas Andersson Wij, Tegskyrkan

FREDAG 19/10**STOCKHOLM**

19:00 Gum 'N Bass: f.o.o.l + Teengirl Fantasy, Debaser Medis

19:00 Väna Inget + Knivderby, Debaser Slussen

20:00 Loosegoats, Nalen

MALMÖ

19:00 Momofoko + Noonie Bao, Debaser Malmö

GÄVLE

19:30 Theresa Andersson, Gävle Konserthus

LINKÖPING

20:00 Miss Li, Garden, Konsert & Kongress

SKELLEFTEÅ

19:30 Tomas Andersson Wij, Nordanåteatern

UPPSALA

21:00 Joel Alme, Katalin

LÖRDAG 20/10**STOCKHOLM**

19:00 Tame Impala, Debaser Medis

19:30 Ultravox, Filadelfiakyrkan

GÖTEBORG

19:00 Chris Dave & the Drumhedz, Nefertiti

22:00 Andreas Grega, Göteborgs Stadsteater

MALMÖ

20:00 Danko Jones, Kulturbolaget

FALUN

19:30 Miss Li, Kulturhuset Arenan

GÄVLE

19:31 Moa Lignell, Gävle Konserthus

LINKÖPING

20:00 Loosegoats, Backstage, Konsert & Kongress

20:30 Raubtier, Restaurang Lorient

NORRKÖPING

21:00 Familjen, Dynamo

SÖNDAG 21/10**STOCKHOLM**

18:30 Sabaton + Eluveite + Wisdom, Arenan

LULEÅ

20:00 W.a.s.p., Kulturens hus

MÅNDAG 22/10**MALMÖ**

21:00 How To Dress Well, Inkonst

TISDAG 23/10**GÖTEBORG**

20:00 Therapy?, Sticky Fingers

20:00 Ultravox, Trädgår'n

MALMÖ

20:00 Levellers, Kulturbolaget

ONSDAG 24/10**STOCKHOLM**

19:00 Boys Noize Live + Spank Rock, Arenan, Fryshuset

HELSINGBORG

19:00 Gotthard, The Tivoli

NORRKÖPING

20:00 Joel Alme, Dynamo

TORSdag 25/10**STOCKHOLM**

19:00 Raveonettes, Debaser Slussen

20:00 Keys, Fasching

20:00 Levellers, Göta Källare

GÖTEBORG

19:00 Tom Kennedy & Jonas Knutsson Quartet, Nefertiti

ALINGSÅS

19:00 Joel Alme, Palladium

INFÖR KONSERTEN**BULLET** DAG HOFER

Spelar på Debaser Medis, Stockholm, den 12 oktober

ORD: ANDREAS HALLÉN

Vad kan publiken förvänta sig av konserten?

– Det är ju precis i slutet av en cirka tre veckor lång turné så vi borde i alla fall vara ordentligt samspelade då kan jag tycka. Annars kör vi med det vi får, Bullet-grejen är ju lite eld och bomber och sådant, det gillar vi!

Det låter mycket bombastiskt?

– Ja det piggar ju upp! Jag kan bara prata efter mina egna referensramar men jag kan tycka att det är rätt segt att se en konsert där det inte händer någonting sådant, där det mera är låt på låt, på låt. Någonting tycker jag ska hända för att lätta upp lite.

Vad lyssnar ni på i turnébussen?

– Där skulle man väl vilja säga något mer annorlunda men det blir ju jävligt mycket Judas, Accept, Saxon, Roses, Twisted Sister och så. Det är det vi växte upp med och vad som har format oss. Vi har fastnat där på något vis.

Har ni några särskilda ritualer som ni gör innan ni går på scenen?

– Jag vet inte riktigt hur det kom sig, men jag tror att vi såg en Van Halen-video för väldigt många år sedan, där de slog ihop händerna och skrek bandnamnet för att komma i rätt stämning innan de skulle giga. Sedan började vi med det mest som en kul grej, men nu vågar vi knappt hoppa över det.

Vad står det på er rider?

– Vi försökte ju vara lite tuffa ett tag, och då fanns det lite svarta ljus, ayran (turkisk dryck, red anm.) och så ville vi ha en hund att gosa med lite innan konserterna, men det var för jävla slarviga med att fixa det. Vi fick en hund en enda gång i Tyskland och den luktade riktigt illa! Så vi har nästan gett upp det där. Numera vill vi mest ha några backar öl och en flaska brännvin.

JÖNKÖPING

18:00 W.a.s.p., Zaragon Rock Club

LINKÖPING

20:00 Caligola, Platens Bar

FREDAG 26/10

STOCKHOLM

19:30 Gojira, Göta Källare
20:00 The Vaccines, Berns

GÖTEBORG

19:00 Jacob Karlzon 3, Nefertiti
19:00 Joel Alme, Pustervik
19:00 Raubtier, Trädgård
20:00 Dan Hylander, Musikens Hus
20:00 Levellers, Sticky Fingers

MALMÖ

19:00 Rebekka Karijord, Victoriasteatern

FAGERSTA

18:00 Dead By April, Fagersta Brukshotell AB

LULEÅ

19:30 Miss Li, Kulturens hus

NORRKÖPING

21:00 Caligola, Dynamo

UPPSALA

21:00 Fatboy, Katalin

LÖRDAG 27/10

STOCKHOLM

18:00 Trummor & Orgel, Fasching
20:00 Pussy a Go Go, Presenterar Electric Wizard, Nalen
21:00 Grizzly Bear, Berns

GÖTEBORG

19:00 Arve Henriksen & Jan Bang, Nefertiti
19:00 Dirty Projectors, Pustervik
22:00 Billie the Vision & the Dancers, Göteborgs Stadsteater

MALMÖ

19:00 Toni Holgersson, Victoriasteatern

LUND

20:00 The Vaccines, Mejeriet

ESKILSTUNA

20:00 Fatboy, Lokomotivet

GÄVLE

19:30 The Soundtrack Of Our Lives feat. Gävle Symfoniorkester, Gävle Konserthus

HELSINGBORG

20:00 Raubtier, The Tivoli

KARLSTAD

20:00 W.a.s.p., Nöjesfabriken

NORRKÖPING

19:00 Bullet, Dynamo

UMEÅ

20:00 Miss Li, Sagateatern

UPPSALA

21:00 Linnea Henriksson, Katalin

VÄSTRA FRÖLUNDA

18:00 Americana Roots Festival Iii, Frölunda Kulturhus

ÖREBRO

19:00 Thorsten Flinck & Revolutionsorkesteren, Conventum Kongress

SÖNDAG 28/10

STOCKHOLM

19:00 the Revival Tour, Debaser Slussen
19:30 First Aid Kit, Cirkus

GÖTEBORG

19:00 The Vaccines, Pustervik
19:30 The Temptations & the Supremes, Lisebergshallen

MALMÖ

19:00 Acid Mothers Temple, Debaser Malmö

MÅNDAG 29/10

STOCKHOLM

19:30 First Aid Kit, Cirkus

TISDAG 30/10

STOCKHOLM

20:30 Dirty Projectors, Debaser Medis

ONSDAG 31/10

STOCKHOLM

19:00 Trivium, Arenan, Fryshuset

GÖTEBORG

19:00 Quest, Nefertiti

UPPSALA

19:00 Mavis Staples, Uppsala Konsert & Kongress

TORSDAG 1/11

STOCKHOLM

18:00 The Flower Kings + Support, Bryggarsalen
20:00 Rebecka Törnqvist, Nalen

GÖTEBORG

19:00 Linnea Henriksson, Pustervik

BORÅS

19:30 Eva Dahlgren, Åhaga

UPPSALA

19:30 The Soundtrack Of Our Lives feat. Gävle Symfoniorkester, Uppsala Konsert & Kongress

VÄXJÖ

19:30 Thorsten Flinck & Revolutionsorkesteren, Växjö Konserthus

FREDAG 2/11

STOCKHOLM

18:30 Raubtier + Unguided, Klubben
19:00 Ewert and the Two Dragons, Debaser Slussen
20:00 Tower Of Power, Nalen Stora Salen

GÖTEBORG

19:30 Eva Dahlgren, Lisebergshallen
21:00 Fatboy, Pustervik

LUND

20:00 Fibes, Oh Fibes!, Mejeriet

BORLÄNGE

20:00 The Soundtrack of Our Lives, Restaurang Liljan

GÄVLE

21:00 Markus Kruneberg, Gävle Konserthus

HELSINGBORG

19:00 Linnea Henriksson + Vera Vinter + Sefyr, The Tivoli
19:30 Winhill/Losehill, Dunkers Kulturhus

LINKÖPING

20:30 Crazy Lixx, Restaurang Lorient

HUR VAR DET?

JACK WHITE

Hovet, Stockholm, 2012-09-11

ORD: ÖZGÜR KURTOGLU
BILD: FERNANDO VALDÉS

Erik Brolin
31 år, ingenjör, Skärmarbrink

Var tyckte du om spelningen?
– Jo, den var fin. Jag är inte så himla inlyssnad men jag kom in lite på ett bananskall här men jag tyckte det var jättebra.

Var var bäst?
– Att det var så, vad ska man säga ... det kändes lite flummigt, lite jammigt. Det gillade jag.

Var var sämst?
– Vad jag tyckte minst om? Ja, jag glömde brillorna hemma så jag såg inte så jävla mycket, haha.

Kan Jack White som soloartist bli lika omtyckt som The White Stripes var?
– Det låter ju likadant, så det vore väl inte helt orimligt.

Daniel Eriksson
27 år, CNC-operatör, Enköping

Var tyckte du om spelningen?
– Jag tyckte den var jävligt bra faktiskt. Jag har hårdlyssnat på plattan senaste fem dagarna, jag gillar det.

Var var bäst?
– Det var nog sista låten, *Seven Nation Army*. Lagom otippat sådär.

Var var sämst?
– Fiolen hördes inte så mycket, tyckte jag. Överlag var det lite så, det var lite grött, väldigt rockigt så och bra på det sättet men riktigt grött.

Kan Jack White som soloartist bli lika omtyckt som The White Stripes var?
– Ja, det tror jag. Det känns som att det var han som gjorde "det" tidigare, han var ju också en jävla bra frontman i The White Stripes och haft mycket andra projekt så jag tror fan han grejar det.

Emma Stanisic
24 år, studerande, Göteborg

Var tyckte du om spelningen?
– Den var grym. Det var härligt att tjejerna var med i bandet.

Var var bäst?
– Det bästa var att han var så igång och ville vara nära publiken, och att vi som var på parkett faktiskt kom honom och bandet väldigt nära också. Tjejerna var grymma, och det var jättesnyggt att det bara var tjejer och att fotografen också var tjej.

Var var sämst?
– Att jag kom sent. Typ en kvart. Det var trafikstopp på vägen hit, så det var sämst.

Kan Jack White som soloartist bli lika omtyckt som The White Stripes var?
– Ja, jag tror faktiskt att han kan bli mer omtyckt. Jag tror att han kan bli en av vår tids ikoner. Vi kommer att komma ihåg honom om typ 40 år.

Josephine Kristenson
30 år, studerande, Varberg

Var tyckte du om spelningen?
– Grymt bra. Cool scen, hela bandet med tjejerna såklart. Ljussättningen var cool också.

Var var bäst?
– När han drar på sin gitarr och kör sina solon, det gillar jag verkligen.

Var var sämst?
– Man tycker ju inte så på en konsert liksom, när man väl är där. Men han kunde nog ha fjäskat lite mer för publiken, bjudit på sig själv lite mer.

Kan Jack White som soloartist bli lika omtyckt som The White Stripes var?
– Ja, jag hoppas det. Han har mycket kvar att ge, absolut.

GAFFA LIVE
GAFFA.SE/LIVE

GAFFA reserverar sig för ev. felaktigheter och brister. Information om hur ditt evenemang kommer in i kalendern och deadlines finns på GAFFA.SE/LIVE

Min favoritkonsert: KINDNESS

– Det var ett festivalgig med Roni Size, som är en brittisk techno-dj. Det liknade inte någonting jag hade sett tidigare. Det var live-techno med violinen, bas och konstiga synthar. Plus helt sanslöst snabba trummor. Det var väldigt intressant och det var första gången jag förstod att en del studiomusik faktiskt framfördes live och inte bara bestod av ett backtrack och någon som låtsades vrida på spakar. Det var en insikt i form av "det här händer verkligen här och nu" och det där galna synth-ljudet är inte inspelat utan det är någon som skapar det just nu. Det var häpnadsväckande.

Berättat för Andreas Bäckman

Sticky Fingers
PRESENTERAR

ROYAL REPUBLIC
4/10

FU MANCHU
5/10

13/10 ARCHITECTS

BETWEEN THE BURIED AND ME
+ PERIPHERY 17/10

THERAPY?
23/10

LEVELLERS
26/10

JEFF LOOMIS
+ VILDHJÄRTA 2/11

PAINS OF BEING PURE AT HEART
9/11

KATATONIA
13/11

SPARZANZA 17/11

support
JUNKSTARS BANDIT

5/10 ELDRIMNER
12/10 THE SCAMS
13/10 JOHAN OCH JUVELERNA
26/10 YEAR OF THE GOAT
26/10 DÖDAREN
2/11 SKRAECKOEDLAN
3/11 JONAS SCHWARTS

Biljetter och mer info
WWW.STICKYFINGERS.NU

ONSDAGAR **CLUB DOO WACKO**
Öppet 20-01
TORSDAGAR **KLUBB TOTAL**
Öppet 20-02
FREDAGAR & LÖRDAGAR
Öppet 21-04

Kaserntorget 7 Tel. 031-7010017

ALINA DEVECERSKI

Turné i höst

JONATHAN JOHANSSON

STOCKHOLM
SÖDRA TEATERN 7 NOV
GÖTEBORG
STORA TEATERN 14 NOV

LILLA SÄLLSKAPET

Turné i höst

LORENTZ & SAKARIAS

Turné i höst

LÄS MER OM VÅRA ARTISER PÅ BLIXTEN.SE

Blixten&co

RCN

EVA DAHLGREN LIVE 25 SÅNGER

PÅ TURNÉ I HÖST!

FÖR BILJETTER & MER INFORMATION:
BLIXTEN.SE/EVADAHLGREN
TICNET.SE 077-1707070

Blixten&co

okt
lördag 27
adam kanyama
nov
lördag 3 *flyttad till lördag
avr av pkmusik och fangelset*
jeff loomis ^(us)
+ ^(nevermore)
vildhjärta
monuments + stealing axion
obs! på sticky fingers-18 är

onsdag 14 ^(us)
caspiam
+ thequietarmy ^(ca)

Fängelset
Härlanda Park - Hus 15
Förkop: Pustevik, Tinet
All ages No drugs
www.fangelset.se

Live Nation by arrangement with The Agency Group

MUSE

2012.12.07

MALMÖ MALMÖ ARENA

LiveNation.se, Tinet.se / 077-170 70 70, Tinet-ombud samt Malmö Arena 077-578 00 00.

WWW.MUSE.MU

ATLAS Experiment © 2012 CERN

DANKO JONES
PUSTERVIK, GÖTEBORG, 18 OKTOBER
KB, MALMÖ, 20 OKTOBER

ANNA VON HAUSSWOLFF
KB, MALMÖ, 18 OKTOBER

CHRIS ISAAK
TRÄDGÅR 'N, GÖTEBORG, 21 OKTOBER
KB, MALMÖ, 22 OKTOBER

LEVELLERS
KB, MALMÖ, 23 OKTOBER
GÖTA KÄLLARE, STOCKHOLM, 25 OKTOBER
STICKY FINGERS, GÖTEBORG, 26 OKTOBER

TOMAS ANDERSSON WIJ
HAGAKYRKAN, GÖTEBORG, 26 OKTOBER
PALLADIUM, MALMÖ, 14 DECEMBER

GOJIRA
GÖTA KÄLLARE, STOCKHOLM, 26 OKTOBER
BREWHOUSE, GÖTEBORG, 31 OKTOBER
MEJERIET, LUND, 1 NOVEMBER

JOEL ALME
PUSTERVIK, GÖTEBORG, 26 OKTOBER
KB, MALMÖ, 27 OKTOBER

THE PAINS OF BEING PURE AT HEART
STICKY FINGERS, GÖTEBORG, 9 NOVEMBER

KEANE
MÜNCHENBRYGGERIET, STOCKHOLM,
12 NOVEMBER

ANIMAL COLLECTIVE
PUSTERVIK, GÖTEBORG, 13 NOVEMBER

GRAVEYARD
KB, MALMÖ, 15 NOVEMBER

TANT STRUL
KB, MALMÖ, 21 NOVEMBER

ANNA TERNHEIM BAND
KB, MALMÖ, 22 NOVEMBER

KULTURBOLAGET
MALMÖ · GÖTEBORG · STOCKHOLM
BILJETTER OCH MER INFO: KULTURBOLAGET.SE

MEP PROUDLY PRESENTS

BRAD PAISLEY

VIRTUAL REALITY WORLD TOUR 2012

WITH SPECIAL GUESTS
CMA NEW ARTIST OF THE YEAR
The Band Perry
LIVE IN CONCERT

Torsdag 8 nov **STOCKHOLM** – Waterfront
 Fredag 9 nov **GÖTEBORG** – Lisebergshallen
 Lördag 10 nov **OSLO** – Spektrum
 Söndag 11 nov **STAVANGER** – DNB Arena

BILJETTER: Ticnet.se Tel: 077-170 70 70 samt Ticnet-ombud.
 Lisebergshallens biljettkassa Tel: 031-400 100.
 I Norge: Billettservice.no Tel: 815 33 133,
 Oslo Spektrum, Tel: 815 11 211.

ticnet ticketmaster Sverige
 www.bradpaisley.com | www.bradpaisley.se

DET ÄR I GÄVLE DET HÄNDER

Moa Lignell

225 kr Lördag 20 oktober Gevaliasalen 19.30

The Soundtrack of Our Lives

feat. Gävle Symfoniorkester

395 kr Lördag 27 oktober Gevaliasalen 19.30

BILJETTER
 Gävle Konserthus 026-17 29 00
 Flanör Depeschen 026-18 10 11
 Gävle Teater 026-10 21 00
 Ticnet 077-170 70 70
 www.gavlekonserthus.se

Gävle 026-17 29 00 facebook

gävle konserthus

national
 Det ombonade hemmet för svinbra artister

Sprillans nytt studioalbum från Miss Li

Miss Li - Tangerine Dream
 Release 10/10

Miss Li släpper sitt bästa album nånsin **10/10** och startar några dagar senare en landsomfattande turné.

Kommer under hösten även att kunna ses i **TV4 Nyhetsmorgon** och i uppmärksammade tv-serien **Så mycket bättre**.

Albumet är producerat av det musikaliska geniet och medkomponisten **Sonny Boy Gustafsson**

Mixat av **Lasse Mårtén** (Lykke Li, Deportees, Johnossi, Peter Bjorn and John m fl)

Höstturné

- 14- okt Nyhetsmorgon TV4
- 17- okt Stockholm | Södra Teatern
- 19- okt Linköping | Konsert & Congress
- 20- okt Falun | Arenan
- 26- okt Luleå | Kulturhuset
- 27- okt Umeå | Saga
- 02- nov Göteborg | Stenhammarsalen
- 03- nov Göteborg | Stenhammarsalen
- 15- nov Oslo(NO) | John Dee
- 16- nov Jönköping | Klubb Orange
- 17- nov Södertälje | Klubb Molto
- 22- nov Uppsala | Reginateatern
- 23- nov Eskilstuna | Lokomotivet
- 30- nov Malmö | KB
- 01- dec Helsingborg | Dunkers
- 03- dec Berlin (DE) | Bi Nuu
- 04- dec Hamburg(DE) | Grünspann

www.national.se

f Arenabolaget

MISS LI
 FREDAG 19 OKTOBER

LOOSEGOATS
 LÖRDAG 20 OKTOBER

LINKÖPING JAZZ- & BLUES FESTIVAL
 LÖRDAG 27 OKTOBER

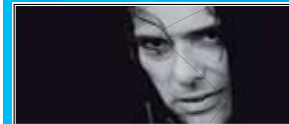
TIMO RÄISÄNEN
 LÖRDAG 3 NOVEMBER

SHURMAN + SUPPORT BOB WOODRUFF
 LÖRDAG 10 NOVEMBER

THORSTEN FLINCK & REVOLUTIONSORKESTERN
 SÖNDAG 11 NOVEMBER

MONSTER MAGNET
 MÅNDAG 19 NOVEMBER

THE BRONX
 LÖRDAG 15 DECEMBER

LADDA NER
ARENABOLAGET
 PÅ APP STORE!

ARENABOLAGET
 I LINKÖPING AB

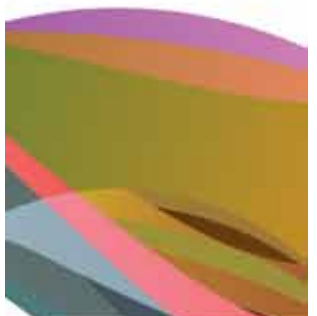
www.arenabolaget.se

FKP SCORPIO PRESENTERAR

J E S S I E
 W A R E

3 DEC BERNS
 BILJETTER SÄLJS VIA: www.ticnet.se

Orbital
 15 November 2012
 Debaser Medis Stockholm
 Biljetter via debaser.se

RUFUS WAINWRIGHT

LÖRDAG 1 DEC BERNS STHLM
 MÅNDAG 3 DEC TRÄDGÅRN GBG
 I samarbete med KB West
 Biljetter via ticnet.se / eventim.se

FKP SCORPIO
 fkpscario.se

THE VACCINES

SUPPORT: DEAP VALLY (US)

**26 OKTOBER
BERNS**

KEANE

STRANGELAND

— EUROPEAN TOUR 2012 —

12 NOVEMBER
MÜNCHENBRYGGERIET

SUPPORT: ZULU WINTER

WWW.KEANEMUSIC.COM

FIRST AID KIT

SUPPORT: IDIOT WIND

28/10 STOCKHOLM - CIRKUS **SLUTSÄLT!**
29/10 STOCKHOLM - CIRKUS
9/11 GÖTEBORG - PUSTERVIK
10/11 MALMÖ - KB

Band of Horses

9 NOVEMBER 2012

STOCKHOLM, HOVET

BANDOFHORSES.COM

NYALBUMET
'MIRAGE ROCK'
UTI 1 SEPTEMBER!

Music Box Live Tour

ABSENTS, ATOMIC AGE, DIRTY NEEDS,
EVIL MERCY, FACTORY, FACTUM,
FRU FORTUNA, MADWAN REDLIGHT,
REVEAL, ROUNDABOUT MOVING GIRLS,
SHE GODS OF SHARK REEF, SLIM PRINCE,
THUNDERBOLT REVIVAL, X.STACY

NYKÖPING-24 AUG, HÄRNÖSAND-6 OKT, GÖTEBORG-11 OKT, ÖREBRO-12 OKT,
KARLSTAD-13 OKT, HALMSTAD-19 OKT, HÖÖR-20 OKT, BLOMSTERMÅLA-26 OKT,
KARLSKRONA-27 OKT

En nykter turné med nya spännande band från
studieförbundet NBV:s musikverksamhet Music Box.
Mer information på nbvmusicbox.se

NIKIJA EVENT PRESENTERAR

W.A.S.P.

+ BADMOUTH
13 OKTOBER, ÖREBRO
CONVENTUM KONGRESS

METALLSVENSKAN
**SUPER
ROCK
WEEKEND**

FREDAG: MESHUGGAH, SKITARG & TORTURE DIVISION
LÖRDAG: ENTOMBED, WITCHCRAFT & COLDWORKER
26 & 27 OKTOBER
KULTURHUSET, ÖREBRO

+ SUPPORT
1 DECEMBER, ÖREBRO
CLUB 700

Sabatón

+ RAUBTIER + DYNASTY
15 DECEMBER, ÖREBRO
CONVENTUM KONGRESS

2013

METALLSVENSKAN

AT THE GATES, HARDCORE SUPERSTAR, BULLET,
THE KRISTET UTSEENDE, F.K.Ü., NINE OCH VOMITORY.
FLER ARTISTER FÖLJER.
24 & 25 MAJ, 2013
ÖREBRO

KÖP BILJETTER HÄR

ticnet.se • Örebrokompaniet (019-212121) • Najz Prajz (019-323070)
WeSC Örebro (019-103455) • T-Shirt Store Örebro (0704-883841)

FÖR MER INFO SE WWW.NIKIJA.SE

HEADSTOMP PRESENTERAR

EN AKUSTISK KÄLL SMH
**TOMAS
ANDERSSON WIJ**

NY EP OCH
TURNÉ I OKTOBER

NYTT ALBUM 26 SEPT
TURNÉPREMIÄR I OKTOBER

PÅ HÖSTTURNE

BYE BYE BICYCLE

NYTT ALBUM OCH TURNÉ

FLER AKTUELLA
KONserter OCH
TURNÉER PÅ
WWW.HEADSTOMP.COM

headstomp
PRODUCTIONS

NALEN

REGERINGSGATAN 74, 111 39 STOCKHOLM. MER INFO OCH BILJETTER PÅ WWW.NALEN.COM

HANOUNEH & THE AWAKENING BAND

LILLA KLUBBEN 12/10 kl. 22-02

En fusion av djupt rotade musikaliska rötter, personligt uttryck, politisk kamp, ett unikt ljud som bryter kedjor, flyger över alla gränser och rakt in i hjärtat.

RUBY ROSE – THE BIG ASS BBQ

STORA KLUBBEN 20/10 kl. 21-03

En country & westernvarieteté med smekande piskor, dödsföraktande lassotricks, vansinnig jodding, äkta redneckhumor, gangstarap, sixshooters och flygande korvar... Allt och mer därtill!

SHONEN KNIFE (JPN)

STORA KLUBBEN 22/10 kl. 20

Legendariska kultförklarade tjejpunkpopbandet från Osaka. Bandet som turnerat världen runt med Nirvana & Sonic Youth är tillbaka med distade gitarrer, sköna harmonier och rapidsnabba trummor.

ANNA VON HAUSSWOLFF

+ support: Bror Gunnar Jansson

STORA SCENEN 27/10 kl. 18.30

Bland de röda sammetsdynorna, guldornamenten och teaterdammet kommer magin att klinga. Vi lovar att det blir magiskt. Efterhänget tar vi i Kristallen.

Detta är ett urval av musikarrangemangen i oktober. Mer information om all dans, teater, performance, klubbar och konserter hittar du på hemsidan www.storateatern.se

STORA TEATERN

KUNGSPARKEN 1 • GÖTEBORG • WWW.STORATEATERN.SE
BILJETTER VIA HEMSIDAN ELLER I BILJETT-KONTORET VARD. 12-18, LÖRD. 10-14

babel

28 september
MIX MUSIK PRES. HERMETO PASCOAL DUO (BRA) + MIRIAM AIDA (SE) **LIVE**

5 oktober
ISAK STRAND VS. TOE (SE) **LIVE**

6 oktober
THE SKULL DEFEKTS (SE) **LIVE**

6 oktober
NOIZE: HOMEWORK (NL)

10 oktober
OSLIPAT: TSKNAS (SORAN ISMAIL, ARON FLAM, PETTER BRISTAV) **LIVE**

13 oktober
FAMILJEN (SE) **LIVE**

13 oktober
KILOTON: BUTCH (DE)

18 oktober
DJ PREMIER & BUMPY KNUCKLES (US) **LIVE**

26 oktober
ICONA POP (SE) **LIVE**

2 november
Mix Musik pres. ÖSTBLOCKET (SE) **LIVE**

Babel Spångatan 38
211 53 Malmö
040-579896/97
Mer info & förköp:
www.babelmalmo.se

AMERICANA ROOTS FESTIVAL

15:00 Marknad i våra gågator med kläder, skivor, instrument, frisör, happenings, sånggrupper mm.

18:00 Konsert med:

...Blue Valley Boys...

...The Western Toneflyers...

...Paul & the Bad Kays...

...Íxtahuele...

...Det Blev Handgemäng...

Mer info på ...frolundakulturhus.se

Servering!

Lördag 27 oktober

Biljetter på: ticnet.se, pustervikbiljetter.com
eller boka på tfn: 031- 366 27 25

FRÖLUNDA KULTURHUS

SKRIKHULT PRODUCTION ERBJUDER

Sabatton

SWEDISH EMPIRE TOUR

ELIVETIE

WISDOM

HAUBTIER

DYNAZTY

18.10 - KÖPENHAMN - AMAGER BIO*

20.10 - OSLO - ROCKEFELLER*

21.10 - STOCKHOLM - ARENAN*

16.11 - GÖTEBORG - SCANDINAVIUM***

27.11 - MALMÖ - KB**

28.11 - KALMAR - PALACE

29.11 - KARLSKRONA - IDROTTSHALLEN*

30.11 - HUSKVARNA - FOLKETS PARK**

01.12 - NORRKÖPING - FLYGELN**

04.12 - UPPSALA - KONSERTHUSET**

SUNDSVALL - STADSHUSET** - 05.12

PITEA - NORRMALMIA** - 07.12

UMEÅ - IDUNTEATERN** - 08.12

SABATON CRUISE** - 09-10.12

LINKÖPING - GARDEN** - 12.12

LUND - MEJERIET** - 13.12

ÄNGELHOLM - EKEBO** - 14.12

ÖREBRO - CONVENTUM** - 15.12

KARLSTAD - NÖJESFABRIKEN - 22.12

MER INFO: WWW.SKRIKHULT.SE

***UPPELYTTAT FRÅN LISEBERGSHALLEN

SKRIKHULT PRODUCTION BANDIT ROCK

FINALEN

sista ordet denna månad går till ...

GLENN HYSÉN

ORD: ANDERS FRIDH BILD: LENNART REHNMAN/GT/SCANPIX

Ålder: 52 år
Aktuell: Med självbiografin *Ha dé gott*.

Hur var din första kontakt med musik?

– Jag hade en grammofon som jag fått i julklapp. Min första ep var Slade med *My Oh My*. Jag har alltid gillat rock. Sen är jag extremt Queen-fixerad. Jag kan lyssna på dem varje dag dygnet runt.

Hur kommer det sig?

– Jag såg dem tv från Live Aid 1985, det som var både i Philadelphia och London. Freddie Mercury är så jävla fantastisk. Tyvärr fick jag aldrig sett dem live, det är en miss i livet. Det är framför allt två låtar som sticker ut; den första är *We Are The Champions*. Jag har kommenterat *Champions League* i 19 år, och den låten kommer alltid tillbaka i de sammanhängen. Sen är det en låt som heter *Too Much Love Will Kill You*, lite mer okänd. Texten låter

“Jag klarar inte den här rap-skiten.”

som att han precis fått veta att han har aids. Jag tror det var Brian May som skrev den låten, men ändå.

Vad lyssnar du annars på idag?

– Jag är allätare. Jag kan slå på KISS, sen Scooter med *Fuck The Millennium* och sen dansband kanske. Jag kan inte lyssna på samma band hela tiden. Det går bara med Queen.

Vilken är din största musikupplevelse?

– Robbie Williams på Ullevi för runt tio år sen. Vilken jävla entertainer! Och det är inte ens min typ av musik. Han fick med sig 50 000 personer totalt. Bruce Springsteen är bra, men det här var något extra.

Såg du mycket konserter när du var aktiv fotbollsspelare?

– Jag såg en i Florens, när jag spelade i Fiorentina. Det var runt 87-88. Europe på en jättearena inomhus. Det var gött! *Final Countdown* och *Carrie*, det är en fin ballad.

Du och resten av fotbollslandslaget körade på *Ciao Ciao Italia*, VM-låten 1990. Hur var det?

– Skitroligt, vi åkte upp till Bert Karlsson i Skara och spelade in. Jag tycker fortfarande det är en jävligt bra låt. Men så gick turneringen åt helvete för oss och det sket sig för låten också. När *Vi Gräver Guld I USA* från VM -94 är inte lika bra men helt magisk tack vare alla minnen.

Spelar du något instrument?

– Nej nej nej! Herregud. Men jag hade gärna varit världsmästare på saxofon. Som den låten med

Dave Stewart och Candy Dulfer, *Lily Was Here*. Eller Alan Parsons Project – *Don't Answer Me*. Saxsolot i den låten är ruggigt grymt. Och så han som spelade med Springsteen som dog, stackarn, Clarence Clemons!

Vilken är världens bästa fotbollslåt?

– *You Never Walk Alone*, Gerry and the Pacemakers. Liverpools hymn. Jag är såklart lite färgad, men det går inte beskriva hur det är att gå ut inför 45 000 på Anfield och höra den. Man höjer sig en extra procent tack vare den låten.

Finns det någon musik du inte orkar med?

– Jag klarar inte den här rap-skiten. Jag lyssnar lite på Eminem, men ingen annan. Prata och sjunga samtidigt, det fungerar inte. Sen förstår man inte vad de säger heller.

Har du någon skämslåt?

– Vad menar du? Hahahahaha! Vad skulle det vara. Någon dansbandslåt kanske. Sven Ingvars *Två Mörka Ögon*. Det är inget jag berättar för någon att jag gillar.

Vilken musik ska man lyssna på om man vill ha dé gott?

– Allt med Sade – *By Your Side*. Eller typ Hotel Costes och Buddha Bar. Instrumental hissmusik.

Du beskriver i din nya självbiografi att du haft det ganska tufft en period, när du skiljde dig från din fru. Var det någon musik som hjälpte dig genom den?

– Nej, kan jag inte säga. Men jag glömde en favoritartist där i början: Dire Straits och Mark Knopfler. En fantastisk gubbe. När de spelade *Sultans Of Swing* på Live Aid ... gitarrsolot ...

Gillar du att sjunga?

– Nej för helvete. Men jag är inte rädd för saker och ting. Jag var med i *Rampfeber* på TV4 med Linda Bengtzing och vi gick till final, men det var inte tack vare mig direkt. Vi sjöng *Som Stormen River Öppet Hav* först, sen *Det Börjar Verka Kärlek Banne Mej* med Claes-Göran Hederström. I finalen så skulle vi köra *Ring Ring* med ABBA, men jag glömde texten. Typiskt mig. Så hon rallybruden Tina Thörner vann istället.

Varför ställde du upp, trots att du inte tycker om att sjunga?

– Det var roligt. Jag var såklart nervös, mycket mer än när jag spelade fotboll. Man hade ju ingen kontroll. Men jag gillar utmaningar, det stärker en själv. Man mår bättre efter att ha gjort en sån grej. Det är nog en av mina drivkrafter, att ständigt utmana mig själv.

HAN ÄR
TILLBAKA...

Restaurerad på Blu-ray™
för första gången 31 oktober
www.facebook.com/UniversalPicturesSweden

Film © 1982 Universal Studios. All Rights Reserved. Artwork and Packaging Design © 2012 Universal Studios. All Rights Reserved.

Köp den hos

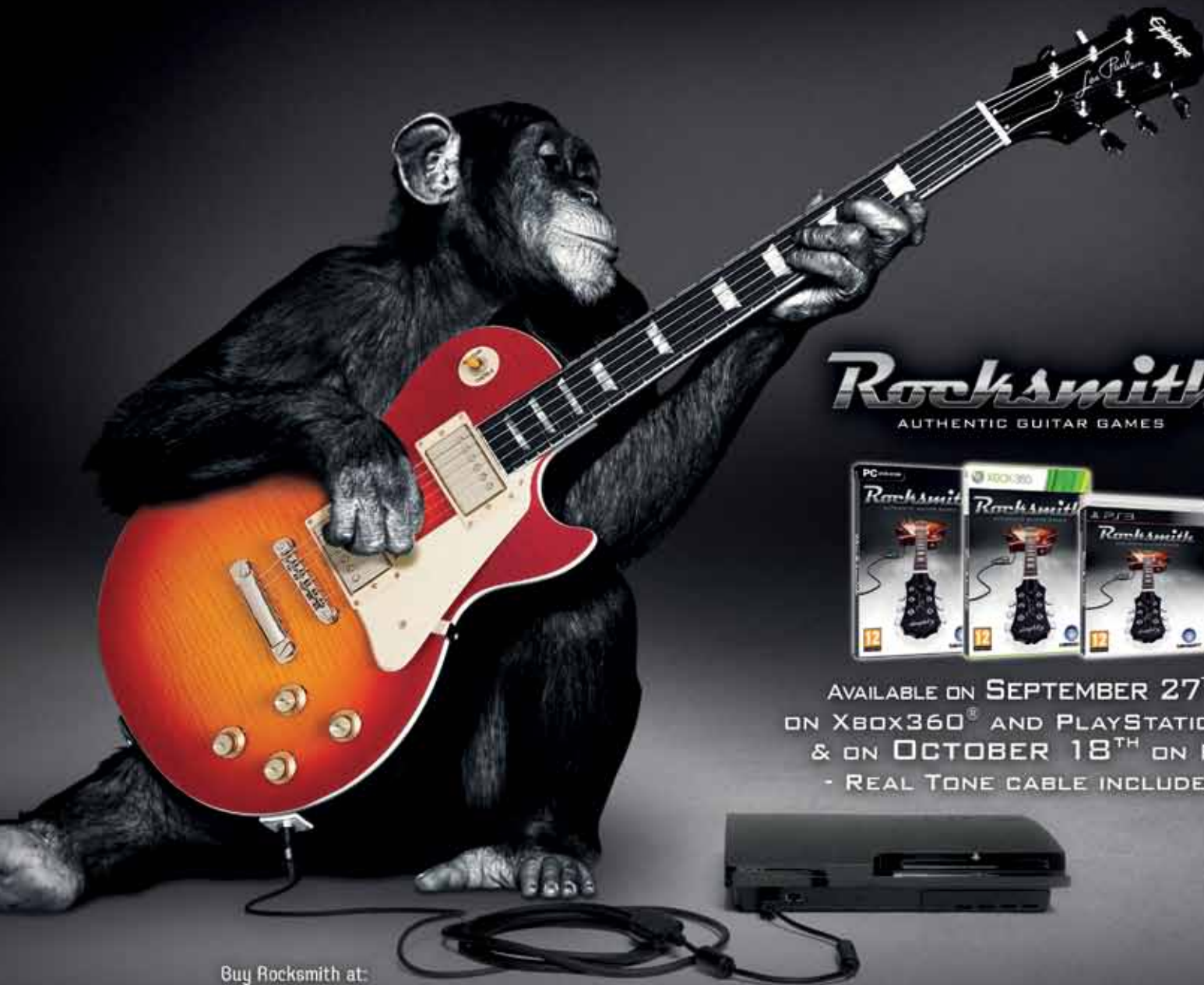

ginza.se

ROCKSMITH IS AWESOME,
A MUSIC GAME WITH A REAL
GUITAR - AND IT WORKS!

GAFFA

ANYONE CAN PLAY GUITAR OR BASS

Rocksmith™
AUTHENTIC GUITAR GAMES

AVAILABLE ON SEPTEMBER 27TH
ON XBOX360® AND PLAYSTATION®3
& ON OCTOBER 18TH ON PC
- REAL TONE CABLE INCLUDED

Buy Rocksmith at:

CDON.COM

GIGANTEN

4SOUND

Watch Nordic fans talk
about Rocksmith

PLUG IN ANY REAL GUITAR OR BASS* INTO YOUR CONSOLE
AND LEARN YOUR FAVORITE ROCK SONGS WHILE YOU PLAY.

Rocksmith™ gameplay will adapt to your skill
level, whether you're an experienced musician,
or have never picked up a guitar in your life.

Choose from over 50 songs of bands such as
Nirvana, the Cure, the Rolling Stones, Sigur
Ros, Radiohead, the White Stripes, Blur...

WWW.ROCKSMITH.COM

ROCKSMITHGAME

12
www.pegi.info

PS3
PlayStation

XBOX 360

XBOX LIVE

PC DVD ROM

Epiphone
performance is our passion

UBISOFT

© 2012 Ubisoft Entertainment. All Rights Reserved. Rocksmith™, Rock, Smash and Smash Live are trademarks of Ubisoft Entertainment in the U.S. and/or other countries. "X", "PlayStation", "PS3", "XBOX 360" and "XBOX LIVE" are trademarks of Sony Computer Entertainment Inc. "XBOX 360", "XBOX LIVE" and the Xbox logo are trademarks of the Microsoft group of companies and are used under license from Microsoft.

*Requires guitar or bass to have 1/4" output jack.